Προεργασία για το "<u>Begriff des Positiven Rechts</u>

Τα γράμματα είναι της Θεοδώρας Τσάτσου (μητέρας του Κ. Τσάτσου)
στις πρώτες σελίδες και της Λίζης Τσάτσου
Ροδοπούλου (1ης συζύγου του Κ. Τσάτσου) στις τελευταίες

[2.1]

Τὸ Δίκαιον ὡς κοινωνικὴ λειτουργία.

Κεφ. I.

Ἡ ἀρχὴ τῆς διαιρέσεως τῆς ζωῆς τῆς λειτουργίας.

§. 1.

Ἡ ζωὴ διαιρεῖται ~~εἰς δύο~~ ἢ μᾶλλον πραγματοποιεῖται κατὰ δύο βασικοὺς τρόπους. Κατὰ θεωρίαν καὶ κατὰ πρᾶξιν. (διαίρεσις Rickert.) Δὲν ὑπάρχει οὔτε καθαρὰ θεωρία οὔτε ἀπόλυτος πρᾶξις, διότι καὶ ἡ θεωρία εἶναι καὶ αὐτὴ πρᾶξις, κατ' ὡρισμένον τρόπον ἐνέργεια, πρᾶξις, ὅπως καὶ ἡ πρᾶξις ἐνέχει πάντοτε στοιχεῖα θεωρητικά.

Ἡ ἀνωτέρω διαίρεσις ἐν τέλει δὲν εἶναι μόνον διαίρεσις λογική, χρήσιμος διὰ τὴν διαμόρφωσιν ὀρθολογικῶν κατηγοριῶν πρὸς ἐπίλυσιν της κατὰ τὸν Kant ἀπορίας ἐπόμενον ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἔρευνῃ, ἀλλὰ εἶναι καὶ πραγματικαὶ (reale) διαιρέσεις, ὑπάρχουσαι εἰς τὸ περιεχόμενον (Stoff) τῆς ζωῆς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῇ ὁλοκληρότητί της, δὲν δύναται νὰ διαιρεθῇ καὶ ἔχει ἢ κατὰ Gebiet

Διότι οιανδήποτε εμφάνισίς της, ή η ὅλη αὐτή παρουσιάζει, μιά ἀλληλότητα ἀπόψεων μή ἐπιδεχομένων τοιαύτην διαίρεσιν.

Η μόνη δυνατή κατάταξις της ζωής είναι η κατά λειτουργίας.

Ὡρισμέναι λειτουργίαι ὅπως π.χ. ἡ τέχνη, ὑπάγονται εἰς τήν θεωρητικήν ἄποψιν τῆς ζωῆς, ἀλλά δέν εἶναι πάντως ἀμέτοχοι τῆς ~~[illegible]~~ πρακτικῆς ἀπόψεως.
(Τοιούτως ἡ ἐπιστημονική ἔρευνα παρουσιάζει τό αὐτό φαινόμενον.)

§. 2.

Αἱ ~~θεωρητικαί~~ λειτουργίαι.

Αὗται ἐγεννήθησαν ἐκ τῶν ἑξῆς ἀναγκῶν αἵτινες προκύπτουν ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῆς ζωῆς.

α.) Καταπολέμησις τῆς ὕλης. Η πρώτη ἀνάγκη τῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἄμυνα κατά τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε ~~τάς ἀναλο-γίας, αἱ ὁποῖαι [illegible]~~ ὅλας ἐκείνας τάς ἀνθρωπίνας ~~[illegible]~~ λειτουργίας, αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν τήν χειραφέτησιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό ὑλικόν περιβάλλον. Ζῇ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης

1) Ο άνθρωπος εψύχωσε, επείσθη την φαντασίαν θέλων να εξηγήση έναντι του εξωτερικού κόσμου, και
2) εκήρυξε κατά τας ως άνω σκέψεις. Τον Μεταγενέστερος βεβαίως η πράξις εγέννησε σκέψεις και εδημιουργήθη διαρκής ανάμιξις του θεωρητικού και του πρακτικού στοιχείου.

β.) Ένστικτον της ζωής. Δεν είναι μόνον η αυτοσυντήρησις η οποία αποτελεί στοιχείον της ζωής, και επομένως δεν είναι μόνον η καταπολέμησις της ύλης αναγκαία αυτής συνέπεια. Υπάρχει και το ένστικτον της επεκτάσεως της ζωής, το οποίον λ.χ. ο Guyau θεωρεί ως βασικόν στοιχείον της ζωής. Εκδηλώσεις του ενστίκτου τούτου είναι. 1) Η γενετήσιος ορμή. 2) Η κοινωνικότης του ανθρώπου, και εις εξαιρετικάς μορφάς αυτής η φιλολογία.

Η κοινωνία π.χ. έχει πηγήν και τα δύο ένστικτα. Ο άνθρωπος εκοινώθη και διά την άμυναν κατά του εξωτερικού κόσμου, και διά το ένστικτον της επεκτάσεως της ζωής.

Η θρησκεία η μάλλον η ιδέα του θεού εγεννήθη και από τα δύο στοιχεία λ.χ. και από τον φόβον του πρωτογόνου ανθρώπου έναντι του εξωτερικού κόσμου και από την ανάγκην της επεκτάσεως της ζωής. Τότε η προσπάθεια

4) [2.4]

της έρευνης των πρώτων αιτιών ή εν γένει των πραγμάτων τα οποία δεν είναι ούτε έμμεσως χρήσιμα εις την καλλιτέρευσιν της ζωής, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μιά ανάγκη επεκτάσεως της ζωής διότι οπωσδήποτε επεκτείνεται η έρευνα του ανθρώπου επεκτείνεται και η ζωή του.

Θα ημπορούσε τις να διαχωρίση του ενστίκτου της επεκτάσεως της ζωής και να χαρακτηρίση: 1) το ένστικτον της πρακτικής ωφελείας και 2) το ένστικτον, όχι πλέον της αμύνης αλλά της κατακτήσεως του εξωτερικού κόσμου, (καίτοι το δεύτερον τούτο δύναται να θεωρηθή διακλάδωσις του πρώτου ενστίκτου.)

Προς πραγμάτωσιν των ανωτέρω ενστίκτων, ο άνθρωπος θεωρεί και ενεργεί, δηλ. ερευνά μίαν κατάστασιν, συλλογίζεται τας ανάγκας προς περαιτέρω επέκτασιν ή άμυναν της ζωής και τείνει ούτως ειπείν αυτοματικώς σκοπούς εις την ενέργειαν.+ Η ενέργεια λοιπόν προβαίνει εις τας πράξεις ηθικάς και εις την εύρεσιν των μέσων προς πραγματοποίησιν των σκοπών τους οποίους έθεσεν η θεωρία.

+ δηλ. αξίας

Εν τούτοις προσέξατε ότι την προτεραιότητα το μυαλό

την έχει η θεωρία η δε πράξις υπηρετεί εις την θεωρίαν.

Η διάκρισις της εννοίας όπως υπάρχει εν τη πραγματικότητι σήμερον δεν δύναται να ανταποκριθή με την αληθινήν διάκρισιν, διότι είναι άλλαι αι αξίαι ταυτοποιήσεως της ανθρωπίνης σκέψεως, και άλλαι αι βάσεις καθ' άς μεταλλάσσει η ζωή. Π.χ. η λέξις, την οποίαν γεννά το αίτημα της εκτάσεως της ζωής, είναι θεωρία, διότι τείνει ιδανικά, διότι διά της φαντασίας ~~ιδεα~~ γεννά ινδάλματα τα οποία τείνουν σκοπούς, αλλά είναι η πράξις διότι είναι συγχρόνως η νέα ψυχολογική προς πραγματοποίησιν του ιδανικού.

Ο Zaratustra δεν μας τείνει μόνον το ιδανικόν του υπερανθρώπου αλλά μας γεννά ψυχολογικώς τον πόθον να πραγματοποιήσωμεν τον υπεράνθρωπον.

Εις την θεωρητικήν μεταφυσικήν περιλαμβάνονται δύο απόψεις. ~~[illegible]~~ 1.) Η άποψις της αμέσου πραγματοποιήσεως του ιδανικού της ζωής και 2.) η διαμόρφωσις του μέσου προς πραγματοποίησιν ενός ιδανικού. π.χ. Η λύσις του Πυθαγορείου προβλήματος απαιτεί αυτό καθ' εαυτό πρα-

γνωστοποίησιν του ιδιαιτέρου της σκέψεως. [illegible] της ανθρωπίνης γνώσεως, είτε μόνον το σκοπόν θα χρησιμοποιηθή η πράξις προς ικανοποίησιν άλλης νέας ανάγκης της ζωής. Τα αυτά γενικά και δια την Τέχνην.

και η θεωρία

Κατά ταύτα η ζωή δύναται να διαιρεθή εις δύο βασικάς [illegible], την θεωρητικήν και την πρακτικήν.
Ποίαι είναι αι υποδιαιρέσεις της θεωρητικής λειτουργίας, δεν αποτελεί θέμα της παρούσης μελέτης. Αρκεί να αποδειχθή 1) ότι ουδεμία άλλη διαίρεσις ή υποδιαίρεσις δύναται να γίνη παρά κατά λειτουργίας και 2) να αποδειχθή η δυνατότης της τοιαύτης διαιρέσεως.

~~Θεωρ~~ Θεωρητικαί λειτουργίαι.

Αι θεωρητικαί λειτουργίαι είτε σκοπούν την άμεσον ικανοποίησιν μιας ανάγκης άνευ ενεργείας, είτε την θέσιν ενός σκοπού άνευ ενεργείας προς ικανοποίησιν αυτού, είτε την θέσιν ενός μόνον, άνευ πραγματοποιήσεως αυτού.

[2.7] (7)

Εάν φανταστώμεν έναν αμιγώς θεωρητικόν άνθρωπον, θα ήτανε το ανθρώπινον σώμα ~~άρρωστον~~ θα εξέταζε περί των μέσων της θεραπείας αυτού, αλλά δεν εθεράπευε. θα ~~[illegible]~~ με την θεωρητικήν οικονομικήν θα υπελόγιζε τα μέσα βελτιώσεως της οικονομικής αλλά δεν θα επέφερε οικονομικάς μεταρρυθμίσεις.

Τουναντίον κάθε πρακτική λειτουργία ολιγώτερον [illegible] το θεωρητικόν της [illegible] και επέρχεται σύμφωνα με αυτήν. Π. χ. ο ιατρός ο γνωρίζων το ανθρώπινον σώμα γνωρίζει τα μέσα θεραπείας, θεωρεί. Ο ίδιος ιατρός, εφαρμόζων μίαν θεραπείαν, πράττει. Δεν υπάρχει καμμιά λειτουργία που έννοια δεν έχει το θεωρητικόν ή το πρακτικόν της μέρος. Εδώ δεν μας ενδιαφέρει κατά πόσον υπερισχύει εις εκάστην λειτουργίαν, το θεωρητικόν ή το πρακτικόν μέρος.

Φυσικός κόσμος και κόσμος αξιών.

—

Το υποκείμενον κατά δύο τρόπους δύναται να αντιμετωπίση τον αισθητηριακόν κόσμον: ή τον εξετάζει διά τον εαυτόν του ανεξαρτήτως της αξίας του όπως ο φυσικός γνωρίζει ή εξετάζει τα σώματα ή ο αστρονόμος τους πλανήτας, ή τον εξετάζει εφ' όσον και καθ' όσον ενυπάρχει εις αυτόν μία αξία.

Βεβαίως και διά τον αστρονόμον ο [illegible] είναι αισθητηριακοί, έχομεν ότι ο αισθητηριακός αυτός έχει δι' αυτόν αξίαν, αλλά δεν έχει αξίαν καθ' εαυτό ο αισθητηριακός, έχει αξίαν ως αντικείμενον, έχει αξίαν εις ικανοποίησιν της ανθρωπ-

[2.8]

8/ της γνώσεως. Τουναντίον η ηθική σχέσις της
δυνατόν φτάνει ο ηθικός, έχει αυτή καθ' εαυτή
αξίαν ανεξαρτήτως της άλλης αξίας της δυνατότη-
τος αυτό κοινό με τον αισθητικόν, δηλαδή της
της ευχάριστης μιας εμπειρίας.

Η έννοια της αξίας είναι έννοια σχετική. Ο
άνθρωπος ο της εξελίξει τον μεταβάλλει διαρκώς το-
~~σ~~σαν αφαίρεσι του αισθητηριακού κόσμου και
τα οποία ~~περιλαμβ~~ περιλαμβάνονται όχι μόνον
ηθικαί αλλά και άλλαι οντότητες. Διαρκώς αυ-
ξάνονται τον αν ηθικαί αι αν ενσαρκωτικαί
τα στρέφουν προς άλλα ηθικά αισθήματα ή
τον ανακαλύψουν να δημιουργήσουν ή να αποδεχθή
άλλας άλλους οντότητας. Συνεπώς δεν δύναται να
καθορίση της το καθ' εξηγήσουν αι αξίαι εις τον
αισθητηριακόν κόσμον. Εξηγούν οποτεδήποτε ~~αρα~~
~~φα~~ δημιουργεί ο άνθρωπος.

Αξίαι φιλοσοφικώς δεν δύνανται να είναι
παρά μόνον εκείναι αι οποίαι εθεωρήθησαν
άξιαι από έναν κύκλον ευρύτερον ανθρώπων.
Εις τον κόσμον των αξιών δεν περιλαμβάνονται
μόνον αι αξίαι ως άλλαι οντότητες αλλά και
τα γεγονότα ~~[illegible]~~ εις τα πράγματα τα οποία ενσαρκώνονται αι αξίαι.
Συνεπώς ~~και~~ ~~[illegible]~~ ο ηθικός κόσμος γ' ο η-
θικός αυτού ~~είναι~~ περιλαμβάνεται πάντοτε ~~και [illegible] τα~~
~~αισθητηριακού~~ ηθικόν περιλαμβάνει ~~αν~~ όλα τα ηθικά
αισθήματα κ' όσα ενσαρκώνουν αξίας. Συνεπώς
ένα αισθητήριον του κόσμου των αξιών, είναι
πάντοτε γ' αισθήματα του ηθικού κόσμου, εκτός εάν
περιέχεται παρά μόνο ηθικών αισθημάτων. Η
διάκρισις μεταξύ ηθικού κόσμου κ' κόσμου αξιών
δεν είναι διάκρισις καθ' ύλην, είναι διάκρισις κα-

9/ τῆς λειτουργίας, δηλ. κατὰ τὸν τρόπον καθ' [illegible] ἐμφα-
νίζεται καὶ ἐνεργεῖ ἕκαστον ἀντικείμενον ἐν τῇ ζωῇ.

Αἱ ἀξίαι κατὰ δύο κυρίως τρόπους λειτουργοῦν. Εἴτε ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀτόμων ἢ ἐμμέσως ἐπὶ ἑκάστου ἀτόμου, εἴτε ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἀτόμου. Η τέχνη ἐνεργεῖ ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἀτόμου, τὸ δίκαιον τουναντίον ἀφορᾷ τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Η ἱστορικὴ ἔρευνα εἶναι ἀξία [illegible] ἀποσκοπεῖ τὴν [illegible] ἡ δὲ ἀξία τῆς [illegible] σύγκειται ἐν τῷ [illegible] τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Υπάρχουν τουναντίον ἄλλαι λειτουργίαι ἄλλων ἀξιῶν αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ὕπαρξιν παρὰ μόνον διὰ τὸ [illegible] τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Μεταξὺ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ δίκαιον.

Διάκρισις δικαίου ἀπὸ λοιπάς κοινωνικάς λειτουργίας.-

Μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων δὲν ὑπάρχουν ὡρισμέναι σχέσεις αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου των, φέρουν τὰ ἴχνη τῶν νομικῶν σχέσεων. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπάρχουν σχέσεις ἀποσκοποῦσαι τὴν ἀνταλλαγὴν ἠθικῶν ἀγαθῶν, αἱ οἰκονομικαί σχέσεις. Σχέσεις σκοποῦσαι τὴν ἀνταλ-

19/ [illegible]γέση συνεργατικού αγαθού, π.χ. ο γάμος ο οποίος είναι της επανασυνδέσεως αμοιβαίων ηθικών αγαθών, [illegible] ή της ανταλλαγής συνεργατικών αγαθών. Υπάρχουν ή μπορούν ανταλλαγαί οικονομικών ή ηθικών αγαθών. Αλλά δεν υπάρχουν μόνον ανταλλαγαί. Ο άνθρωπος ή μονομερώς δίδει ή μονομερώς λαμβάνει. Πάντως κ' αγαθά κ' αυτά αποτελούν αντικείμενον της κοινωνίας των ανθρώπων είτε εν ηθικά είτε μη ηθικά. Και όταν μεν είναι ηθικά τότε τα άτομα [illegible] εκφράσεις αι όποιαι κ' αφορούν λέγονται οικονομικαί λειτουργίαι: ~~όταν δε είναι~~ αι μη ηθικαί σχέσεις δεν διέπονται από μιαν λειτουργίαν.

~~Αι~~ ~~ηθικαί~~ Εκ των ηθικών ή μη ηθικών σχέσεων υπάρχουν ωρισμέναι τοιαύτης σημασίας ώστε το κοινωνικόν σύνολον αποδίδει εις αυτάς & και άλλας ιδιαιτέρας αξίας, ή νομικού ή άλλας κυρώσεις. Και όταν μεν τας ~~κυρώσεις~~ σχέσεις αυτάς τας ~~[illegible]~~ βλέπομεν ρυθμιζομένας υπό την προστασίαν του οργανωμένου κοινωνικού συνόλου, τότε πρόκειται περί σχέσεων έχουσων νομικόν χαρακτήρα. Όταν τελούν υπό την προστασίαν της κοινωνίας όχι όμως ως οργανωμένου συνόλου έχομεν σχέσεις ηθικάς. ~~Θ~~ Θα ηδύνατο τις ~~περαιτέρω~~ περαιτέρω προβαίνων να είπη ότι μία σχέσις ρυθμιζομένη υπό την προστασίαν της οργανώσεως της κοινωνίας, εάν μεν έχη κύρωσιν μόνον της κοινωνίας, λέγεται εθιμοτυπία (Sitte) εάν δε η θρησκευτικήν κύρωσιν, ηθική.

Κατά ταύτα έχομεν ~~δύο~~ τέσσαρας τρόπους ~~διακρίσεως της~~ καθ' ούς λειτουργεί η κοινωνία 1/ οικονομική, 2/ νομική, 3/ ηθική, 4/ εθιμοτυπική λειτουργία. Αλλά ως την πραγματικότητα μεταξύ των ανθρώπων

[2.11]

11) εμφανίζονται και σχέσεις αλληλεπιδράσεως. Ο πό-
λεμος π.χ. δεν είναι απλώς έννοια είναι μία
σχέσις μεταξύ ομάδος ανθρώπων. ο φόνος είναι
μία σχέσις του φονέως προς τον φονευθέντα. Συχνά
η αλληλεπίδρασις π.χ. [illegible] μορφή δι-
αποτελεί ιδιαιτέραν κοινωνικήν λειτουργίαν. Ο
πόλεμος είναι σχέσις δύο κοινωνικών μονάδων
[illegible] δύναται κ' είναι ειδική ή συνήθης, σημ-
[illegible] η αντίδρασις προς τα ερεθίσματα, π.χ. [illegible]
[illegible] ομιλούμεν περί [illegible] ή ειδικής σχέσεως
[illegible] ίδιως ομιλούμεν περί [illegible] ή [illegible]
[illegible] λειτουργίας, περιγράφομεν τα [illegible]
[illegible] τα [illegible] δηλαδή [illegible] μία [illegible]
[illegible] μία ειδικήν σχέσιν, ως την ανάγκην λει-
τουργίας.

Αμφότεραι αι λειτουργίαι αυταί ενσωματούνται
εις τον φυσικόν κόσμον. Και αν μία ο άνθρωπος
[illegible] αυτάς τας λειτουργίας ή [illegible]
θεωρίαν έχει [illegible] και [illegible] της [illegible]
λειτουργίας αυτών, [illegible] ο ίδιος ο άνθρωπος. [illegible]
[illegible] της λειτουργίας [illegible] του ανθρώπου [illegible]
[illegible] λειτουργίας, ή [illegible] [illegible]
[illegible] λειτουργίαι, όπως [illegible] ή [illegible]
[illegible] εν τη φιλοσοφία [illegible] και ημείς [illegible]
[illegible] το κριτήριον [illegible] λειτουρ-
γι[illegible] [illegible] και [illegible]
το δι' κριτήριον [illegible] [illegible]: "ειδικοί [illegible]-
ποι".

[2.12]

Η κοινωνία —

Κοινωνία είναι οργανωμένη ομάς ανθρώπων. Το άτομον είναι το ον ζώον ή καλύτερα το αυθύπαρκτον αλλά ως μέρος του όλου. Η κοινωνία είναι κάτι ανώτερον [illegible] καθ' ό μεταβάλλει [illegible] τας [illegible] της μεταβολής αυτής θα έχουν [illegible] δι- της μορφής ~~θα είναι~~ αι μεταβολαί θα λαμβάνουν σχέσεις ανθρώπου προς άνθρωπον ή ομάδος προς ομάδα ή σχέσεις ομάδος προς τα μέρη της. Δηλ. η [illegible] του δικαίου θα αφορά α) σχέσεις ανθρώπου προς άνθρωπον ή πολίτου προς πολίτην β) σχέσεις της πολιτείας ~~προ~~ δηλ. του οργανωμένου κοινωνικού συνόλου προς τα μέρη του, δηλ. τους πολίτας της πολιτείας.

Ο σκοπός του οργανωμένου κοινωνικού συνόλου δεν δύναται να καθορισθή εκ των προτέρων. Η συνεχής μεταβολή της κοινωνικής ζωής ή των [illegible] μεταβάλλουν τον σκοπόν αυτόν. Ιστορικώς θα ηδυνάμεθα να είπωμεν ότι τα κυριώτερα οργανωμένα κοινωνικά ~~[illegible]~~ σύνολα είναι η πολιτεία ή η εκκλησία και τα νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου.

[illegible] της [illegible] συναισθανόμεθα ότι έχομεν δι- της φύσεως νομικάς, ηθικάς, ή σχέσεις [illegible] [illegible]. Θα [illegible] να [illegible] [illegible] δύνανται να εμφανισθώσιν υπό διάφορους μορφάς.

ἀπό τήν μορφήν ὅμοιος πρός τά μέρη της, και ἀπό τήν μορφήν τῆς σχέσεως ὅμοιος πρός ὅμοιο.

Σημ. Ὀργανισμοί κοινωνικοί σώματα ἀποτελοῦν ἄλλοτε ἢ ὁμογένειαν. Καί ἐν σώματι ἀποτελοῦν οἱ ὁμογένεια ὀργανισμοί κοινωνικοί σώματα εἶναι μάλιστα διαφορετικά. Μεταξύ τῶν μερῶν μιας ὁμογένειας δεν ὑπάρχει σχέσις ὅμοιος πρός τά μέρη της ἀλλά σχέσις ὅμοιον πρός ὅμοιον.

Ἀξία

Γένεσις ἀξιῶν.

Αἱ ἀξίαι γεννῶνται ἀπό τά ἔνστικτα τῆς διατηρήσεως ἢ ἐπεκτάσεως τῆς ζωῆς. Τά ἔνστικτα αὐτά εἶναι βεβαίως ἡ πρώτη πηγή τῶν ἀξιῶν. Ἀλλά αὐτά καθ' ἑαυτά δεν ἔχουν τήν ἱκανότητα νά καθορίσουν σαφῶς τάς ἀξίας δηλ. τά σημεῖα πρός τά ὁποῖα πρέπει νά φθάσῃ ἐπιδιώκει ὁ ἄνθρωπος ἢ ὁ πολιτισμός. Τάς ἀξίας τάς θέτει ἐπιδιώκει ἡ θεωρητική ἐνέργεια τῆς ζωῆς. Αὐτή διακρίνει τά σημεῖα πρός τά ὁποῖα ἐπιδιώκει πρέπει νά τείνῃ ὁ ἄνθρωπος καί καθορίζει ἐπίσης γ' τά μέσα διά τήν πραγματοποίησιν τῶν ἀξιῶν.

Καί ἐάν μέν ἡ ζωή ἦτο εἰς κόσμος λογικός, ~~δε~~ ἀφοῦ θά καθορίζοντο ἀπό τήν θεωρίαν ~~τα~~ ἐπιδιώξει ~~σημεῖα~~ ~~τα~~ οἱ στόχοι τοῦ ἀνθρώπου καί τά σχετικά μέσα, ~~ὅτι διά ἡ~~ σύμφωνα μέ τά ἀρχικά ἔνστικτα τά ὁποῖα ἀπό irrationelle στοιχεῖα καθιστᾶ ἡ θεωρία rationelle δυνάμεις, δεν θά εἶχε ἡ ἀνθρωπότης παρά νά μεταρρύθμισῃ εἰς μία μηχανική πρός πραγματοποίησιν

[2.14]

14/ της ζωῆς. Ἀλλά ὁ πόθος εἶναι ἀλογικός (irrational) καί ὡς ἐκ τούτου δέν εἶναι δυνατόν νά καθορισθῇ ἡ σχέσις τῆς ζωῆς ως τήν θεωρείαν. Ναί μέν ἡ θεωρία ἡ καθορίζουσα τάς ἀξίας δέν τάς καθορίζει αὐθαιρέτως ἀλλά συμμορφώνεται ἀναγκαίως τά κοινωνικά ἔνστικτα τά ~~κοινωνικά~~ διατηρητικά τῆς ζωῆς, ἐν τούτοις ἡ ζωή δέν πραγματώνει τά ἔνστικτα αὐτά καί βεβαίως ὅλας τάς ἀξίας διαρκῶς καί σταθερῶς, ἀλλά ὅπως ἀπέδειξα ἡ φύσις ὡς ἀλογικῶς δηλ. μέ ποικιλίαν διακυμάνσεων, ταλαντευομένων, συγκρούσεων, ἀφεγομένων ὑπό τό ἀλογικόν τοῦ στοιχείου, τό ὁποῖον εἶναι ὅλως ἀντίμαχος τῆς καμμίας πραγματοποιήσεως τῶν ἀξιῶν καί τῶν ἀξιῶν τείνει πρός τάς ἀξίας καθιστῶσα ταύτας αὐτάς καί ἀναφέρομεν εἰς τήν §

[3]

Χειρόγραφες σημειώσεις σχετικά με το δίκαιο και την Πολιτεία από μαθήματα στην Πάντειο

(1935 - 1936)

Δ/α 992

[4.1]

Αἱ υποθαλπόμεναι σφαλ
σφετεριασμῷ φωνῆ

Αἱ αδικοι σφάλμ. της

Αἱ ἐπουσιώμεναι σφαλ
της μη ἐπουσία
Δικαιοπραξία. Subj. Rechte

Αἱ διεσ.. μη διωξιμης
σφάλμ. σφ. ἐφουσίας
[illegible]

Δικαιωμα σφαλμα
-τικαι (σ. 93)
Διεθνεις

ΠΕΜΠΤΗ

ΜΗΝ 5 ΕΒΔ. 21

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 5.11΄
ΔΥΣΙΣ 7.33΄

ΣΕΛΗΝ. 11 ΗΜΕΡ.

24

ΜΑΪΟΣ

Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	—	—

ΜΑΪΟΥ

JEUDI 144 — 221 MAI

Συμεὼν ἐν θαυμαστῷ ὄρει.

[4.2]

[4.3]

Geltung des Rechts

3' ενστασις ορισμος

Γιατί ισχύει δικαιον,

Θεμελιωσις ουσιας

με ορισμον — η

εννοια με ιδεα

δ. . .

(Subj. Recht)

2600 42 84
62

2604

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΗΝ 5 ΕΒΔ. 21
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 5.12΄ ΔΥΣΙΣ 7.32΄
ΣΕΛΗΝ. 10 ΗΜΕΡ.

23

ΜΑΪΟΣ						
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	—	—

ΜΑΪΟΥ

MERCREDI 143 — 222 **MAI**

Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων.

~~[illegible]~~

12 Φυσικ. Κλιμ.

Λούβαρις

1 ώρα

Μπάλα - φασόλια

[4.4]

[4.5]

Άρα [illegible]

κάθε της [illegible]

μαθημάτων

να [illegible] (γενικών

7-8 μαθήματα) της

Grenzen der naturw.

Begriffsbildung

και Wertverwirklichung

[illegible] Εισαγωγή [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] εις Begriff

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 8 ΕΒΔ. 33
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 5.41΄
ΔΥΣΙΣ 7.17΄
ΣΕΛΗΝ.27ΗΜΕΡ.

14

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ						
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	-	—		—	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					—

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

VENDREDI 227 – 139 **AOÛT**

Μιχαίου τοῦ προφήτου.

[4.6]

[5.1]

Δικ.-Κοιν. (1935-36)

1ο

Τὸ θέμα γενικῶν παραδόσεων = θέμα μεθόδου τῆς γγ. δικ.

Θα ἔδει να ὑπογραμμισθῇ

– Ὁρισμὸς δικαίου, – βασικὴ [ἀντι]λήψεως μας

Διὰ να ἐπιτευχθῇ ὁρισμὸς –

ἔνταξις τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου εἰς κοινωνίαν, κανόνων δ. εἰς κοινωνικοὺς κανόνας

Σύγχρονος θεωρίας κοινωνίας καὶ δικαίου

A) Ὅταν λεγ. υποχρεωτικὸν δίκαιον [κανονες δικαίου]

πρὸς μελετῶμεν ἔννοιαν εἰς τὸ ὑπάρχειν λεγ. κοινωνικὸν

[νομον] δὲν θὰ φθάσωμεν εἰς ὁρισμὸν τοῦ δ.

(πρὸς) ὅταν ἀνάγωμεν δικαι[ον]

[5.2] 2

τῆς γενικωτέρας ἐννοίας.

Η ἀναζήτησις δεν θα είναι μόνον νοηματική (λογική) αλλά και ουσιαστική ~~[illegible]~~ [illegible], διά να ὁρίσωμε το δ., τῆς τάξ[illegible] κατανοήσεως τῆς κοινωνικῆς λειτουργίας τοῦ δ.

β) Αλλά προς τούτο πρέπει να γνωρίσωμε και τις ειδικωτέρες μορφές υπό τας το δ. λειτουργεῖ ἐν τῇ κοινωνίᾳ — πρόκειται περί ειδικωτέρων διακρίσεων τῆς έννοιας τοῦ δ.

[illegible] γ) Οπότε θα ερευνήσωμε το γενικώτερον γένος ή τα ειδικώτερα είδη του δ. δια να φθάσωμε εἰς τον ὁρισμόν του.

Αλλά δια τῆς αὐτῆς ἐργασίας

ἐξετάζομεν το δ. εν τη κοινωνική του λειτουργία, το δ. εν σχέσει προς την κοιν. ζωή, προς την κοινωνίαν

Το άλλο επιγραφή μαθήματος δίκαιον και κοινωνία.

Αρέσει επίθετο αφηρημένο

Αρέσει ότι είναι το βασικό αφηρημένης κατ. σκέψης.

(Θα είναι τραγικό να [illegible] δι' όλης της ειδικής διερευνήσεως του δ. — ή να αγνοείτε την βασική έννοια γιά την οποίαν διεξάγετε [illegible] — το δίκαιον)

[illegible] [illegible] [illegible] κεφαλαίου κατ. [illegible] — [illegible]

Έπρεπε τρόπος να δείξει ή την [illegible] [illegible] μαθήματος

[Β.4]
4.

γ) δὲ ἐς δύο κατηγορίες

α) ἐς μεθοδολογίαν ἱστορικῆς –
κου γενικοῦ [illegible] ἱστορικοῦ
κουν. βοηθ., θα γνωρίσουν κατα
σύντομον τρόπον αἱ στερεο-
[illegible] ὁρισμοί τῆς ἱστορ.
ἱστορικῆς, θα [illegible] δια-
φορετικά, θα βρίσκουν ἐς τὴν
[illegible] καὶ τὴς [illegible]-
θα [illegible] ἡ ἱστορία ἱστορ. [illegible]
ρου.

[5.5]

Φιλ. δ. [illegible] εποχής

Αρχαία Ελλ. Πλάτων – Αριστοτέλης – στωικοί

Χριστιανισμός: [illegible] [illegible] προς [illegible] (ο νόμος της) – Θεός [illegible] προς Εκκλησίαν

Σχολή φυσικού δικαίου Νεώτερος: [illegible] [illegible]

Ιστορική σχολή δ. – [illegible] [illegible] [illegible]

Το 1880 ενδιαφέρον για τη φιλοσοφία [illegible] – καντιανισμός [illegible] [illegible]

Στάμμλερ νεοκαντιανή μέθοδος εις [illegible] [illegible] (ούτε ίδιος Kant δεν [illegible]) [illegible] [illegible]

Καθ' ημάς – [illegible]

προβλήματα θα και ἱστορικῆς
αναγωγῆς

β) εἰς ἐφαρμογὴν δικαίου. Ἡ
μέθοδος ἑρμηνείας δ. καὶ κοινωνίας
μᾶς δίνει σαφῆ ἰδέαν τῆς κοινω-
νικῆς του λειτουργίας, ἡ ἀποστολῆς
ἡ μᾶς δείχνει ποιο σκοπὸ ὑπηρ[ετεῖ]
ἡ μὲ ποιαν κατεύθυνσιν πρέπει
να ἑρμηνεύωμε ἡ ἐφαρμόζω-
με κάθε κανόνα δ.

~~Ἱστορ. ἀναδρομή~~ × Συστηματικ. σημ[ασία]

Για την πλήρη διατύπωσιν
τῶν σχέσεων κοινωνίας-δικαίου
ὁρμώμεθα ἀπὸ γενικώτατες
ἀρχὲς τοῦ πνεύματος - ἀπὸ βάσεις
τῆς σκέψεως
Θα κινηθοῦμε σε θεωρίες γενικὰ
φιλοσοφικὰ προβλήματα

[5-7] 6

Αλλά αυτός δεν είναι σπουδαίος γε-
-νικευτικός περιορισμός σ' ειδικά
θέματα γγ. δικ.

Πώς αυτό παρατηρούμε;
τόσο [illegible] [illegible] ή
γνώσεις γγ. δικ.

---

*

Εξ' αυτού το [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] — (που είναι
[illegible] ή [illegible] [illegible]) - το
της ~~[illegible]~~ [illegible] για [illegible]
της φ. δ.

Φγ. δ. = ή [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] || [illegible]
το [illegible] το [illegible]. | Το [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
τ/ς' [illegible] [illegible] [illegible]

[5-8] 7

β/ ἡ κοινωνιολογική του δ. [illegible]

ιστορία του δ.

Τι έχουμε εξαρτηθείς με αυτή τις έρευνες.

Η γγ. δομ. θεωρεί όλο το σύνολο και μορφή από τη ιδέα εσωτερική [illegible], δηλ. ως και [illegible] γ [illegible]

γ [illegible] όλο σε το [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] σε ~~[illegible]~~ σχέση προς ένα σύμπλεγμα όλο.

Για ~~[illegible]~~ τούτο [illegible] τό [illegible] (αναφορής [illegible]) ~~[illegible]~~ στό όλο τό σύμπλεγμα (στην ιστορική γ κοινωνική ζωή.

[illegible] αυτή την αναφορά για να καταλάβη τό δ. — ~~[illegible]~~ από ~~[illegible]~~ να καταλάβη την ~~[illegible]~~ που έχει τό δ. [illegible]

δίαγ γ ~~[illegible]~~

[5.9]

σ' όλη την ζωή — και η δική

εδώ είναι η αποστολή, ο σκο-

πός σου ίσως ... μας την ζωή

~~[illegible]~~

αναλαμβάνομε [illegible] το δ.

ή το παραλαμβάνομε ως όρο

ολων γνωρίζοντες | τον σκοπό

του ... | τον ρόλο της

υπάρξεώς του, | δηλ. την

ιδέα του ~~[illegible]~~ αρραβωνισμού μας ζωή.

την ιδέα του δικαίου

σ' όρου ~~διεκδίκησι~~ θεμελίωσι του δ.

~~ο όρος~~ = [illegible] του δ.

Ιδεολογία ή θεμελίωσις του δ. = μας δ.δ.,

+/ θεμελίωσις του δ. : σκοπό|

ή σκοπό ρόλο συμφέρει το δ. (ιστορικώς)

(γιατί = ιστορικό αγαθό) - (Ίσως πρώτα να υπάρχει)

Και ξέρει όπως εν τέλει ~~[illegible]~~

υλικό δίκαιο διότι είναι

και μόνο αυτό που ...

[5.10] 9

μετ' ὅλη [illegible] και ὡρισμένη [illegible]
[illegible] — τοῦ τοῦ δικαίου
Μὴ γεν. δυν. / τὴν ~~ἰδέα~~ ὁρισμό τοῦ δικαίου

β) [illegible] ὅμως ἡ [illegible]
μὲ [illegible] δικ. τον [illegible]
τοῦ δ. — [illegible] γεν. δικ. [illegible] κατὰ
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
το δ. και να [illegible]
[illegible]) — [illegible]

γ) ~~[illegible]~~ ὅπου τα ποῦ δέον να [illegible] δικαίου
διὰ να [illegible] ὅταν [illegible] την [illegible]
τον ~~[illegible]~~ να [illegible] την
ἰδέα τοῦ δικαίου
~~[illegible]~~ ..—

Η [illegible] δικ. [illegible]
την ἰδέα τοῦ ~~[illegible]~~ δικαίου. και [illegible]
[illegible] α/ ὁρισμό ~~δ~~. ([illegible])
[illegible] λειτουργία) β/ [illegible] δ.
~~[illegible]~~ ([illegible] του [illegible] (δ.) γ/
[illegible] ([illegible]) δ/ δέον
[illegible] δ.

[s.11] 10

Τόσα είναι τα [illegible] γγ. διαν.

[illegible] αὐτὰ [illegible] στὶ

τ' γγ. διαν. δεν είναι [illegible]

ἐπιστήμης που αποτελεῖ στὶ

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ἡ γγ. διαν. ἀποτελεῖ στη σφαίρα

τοῦ νομικοῦ ὅπου ἔχει τὸ δίκαιο

(ὡς [illegible]) γιὰ τὴν ζωή, τῆς [illegible] τὸ μάθη-

-ποτελεῖ στη σφαίρα τῆς

ἰδέας τοῦ δικαίου [illegible] τῶν [illegible]

[illegible] [illegible] ὅπου [illegible]

[illegible] ἄλλης.

Τ' ἄλλο γγ. διαν. δεν ~~[illegible]~~ εἶναι

~~[illegible]~~ μέρος τῆς νομικῆς ἐπιστήμης

-στὰ ανήκει στη σφαίρα τῶν

[illegible] ἐπιστημῶν

εἶναι μέρος τῆς [illegible]

[5.12]

11

εἰσολήψης.

Η φφ. εξετάζει τα όντα, τα καθ' ιδέαν εν αναφορᾷ προς το όμοι(ον)

η φφ. ανάγεται προς τας ιδέας καί ουσίας των πραγμάτων

τινὰ οὐσίαν [illegible]

(Τι είναι η φιλοσοφία [illegible])

Ομοίως δια το δ. η φφ. δεν

Εξετάζει το δ. εν αναφορᾷ προς το όρον της ιστορικής ροής εν ῇ

η [illegible] εμφανίσεως

Ορίζει την ιδέαν του δ. η [illegible] [είτε] [illegible] | αφορμεῖ | και δεχομένου τα δίκαια

[illegible]

Από φφικῆς = όρο ένταξιν [illegible] δίκαιον [illegible]

Κάθε γγ. θέμα προσπαθεί
όλα τα άλλα σου κατά λόγον
αφαιρώντας
Σειρά [illegible] δίκαιον για τα δικαιωμ. [illegible] γγ.
Είναι γγ. προσπαθεί να [illegible]
κανείς από τις [illegible] όλες για
να καταλάβη κανείς το [illegible]
ας λέει δικαιωμ. γλώσσα — [illegible] γγ.
Το πρώτο αυτό γέννημα από
[illegible] για της [illegible]

Από αυτά καταλαβαίνουμε [illegible]
για όποιον θέλει να [illegible]
μόνο [illegible] γγ. [illegible]
[illegible] — η
κατανόησις

Πολλές [illegible] γι' [illegible]
[illegible] γγ. [illegible]
Για αυτό να [illegible]
[illegible] και [illegible]
[illegible] από [illegible]

ή συγγραφική, — για να γίνει
γνώση του ορισμένου ζητήματος
που είναι του αποφασιστικού:
για να γίνει προσθεωρητικής
της βάσης

— Ξέρω ότι όλη η συγγραφική
ή δημοσιευτική απαιτεί ένα γεγο-
νότα — όλα μορφώνει γεγονότα
σ' κάθε ειδική γγ. ανάλυσις

×

Μέσα στη ζωή του ανθρώπου
δύο βασικές δημιουργικές στάσεις
θεωρία — πράξη
α/ ~~Επεξεργασία~~ ... του όσου.
β/ Ανέγερση του ... του όσου

Και η θεωρία — πράξη και
πράξη για προσωπικότης θεωρητικής
Άρα αλλά δεν είναι διαφορά
ή ~~πράξη~~ πράξη στο αποδείξεις

[5.15] 14

στην θεωρητική γνώση εμφανίζεται
του χαρακτήρα της στροφής προς
το υποκείμενο, προς το οποίο
σου θεωρεί = ~~είναι επιστροφή~~
~~[illegible]~~

Η δε θεωρία σου προσανατολίζεται
εις κάθε σφαίρα είναι πάντοτε
υπερβατική της στροφής προς
το αντικείμενο, ~~υπερβατική~~ [illegible], δια
να μην η σφαίρα

Κάθε θεωρίας θεωρία-
σφαίρα γίνε

Το αίτημα στην καθαρή θε-
ωρητική του όλου, είναι [illegible]
[illegible] τη νόηση του δικαίου.
Με τη θεωρία [illegible]
η αλήθεια, η ωραιότητα, η
θρησκευτική έννοιαι -σ. το

[5.16] 15

δίκαιο.

Τὸ δίκαιο ἐφαρμόζεται, ὄχι μὲ τὴ θεωρία ἀλλὰ μὲ τὴ πρᾶξη.

Τὸ δίκαιο εἶναι ὅλος ὁ πρακτικὸς κόσμος καὶ εἶναι ἀντικείμενο τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας.

Εἶναι λοιπὸν τὸ θεμέλιο κεφάλαιο τῆς βασικῆς ἔννοιας τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας, μὲ τὸ θεμέλιο ποὺ στηρίζεται οἰκοδόμημά μας.

Ἔννοια πράξεως

Κάθε ἀνθρώπινη πρᾶξη ποὺ φανερώνεται ὅταν ὑπάρχει, ὁ ὁλόκληρος χρόνος

δύο ἀπόψεις

α/ ένα αισθητό γεγονός – είτε για προ-
σωπική θέση, για ουσιαστική θέση

β/ το νόημα πίσω του αισθητού γεγονό-
τος – Τι σημαίνει αυτό;

π.χ. Έχουμε μια δικαιοσύνη,
(καταγραφή συμβάντος και διαφορές
από αισθητά γεγονότα) – Ερωτούμε
τι σημαίνουν πίσω τα αισθητά
γεγονότα, – τι νόημα έχουν, τι
τα ικανοποιούν. – Ποιο σκοπό
θέλουμε ακριβώς το σκοπό =
το νόημα

x

Τα καθαρά αισθητά γεγονότα
που απαρτίζουν την δικαιοσύνη, είναι
τα αισθανόμενα αλλά τη σημασία
τους έχουν το ~~αρχ~~ σημείο που
αισθανόμαστε το καθαρό σκοπό
του δικαίου – Άρα δεν

τα' αποσπάσουμε από τα σπασ-
τους, τα νεύρα τους — || τότε φαίνον-
ται να έχουν ~~[illegible]~~ σε φράσεις
ενδιαφέρουν ως γνώμαι ή προ-
σχέσεις αφορμώσες της [illegible]
[illegible]

Αφού λύσουμε τα σπασμ., την
το σπαίο νόημα που έχουν οι
διάφορες [illegible] [illegible]
[illegible] την [illegible]
ή φράση γιατί την [illegible]
της, διαφέρει, γιατί την [illegible]
της. — Φράση είναι μαλί [illegible]
[illegible] ή ή ή [illegible]. ~~[illegible]~~
Και είναι σπαίο από τον [illegible]
[illegible], δεν [illegible] [illegible]
Φράση υπάρχει μόνον όπου και [illegible]
Φράση είναι [illegible] [illegible]

[5.19]

(1936-37)

Παρχ. εισηγήσεις
κλαδικής σφρ.
γεωργίας βουνών

ΠΕΜΠΤΗ

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 12 ΕΒΔ. 53
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 7.44΄
ΔΥΣΙΣ 5.13΄
ΣΕΛΗΝ. 17 ΗΜΕΡ.

31

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.	Κ.
—	—	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		—

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

JEUDI 366 — 000 **DÉCEMBRE**

Μελάνης. Ὀλυμπιοδώρας.

Δημόσια Γραφεῖα, Τράπεζαι κλειοταὶ μ. μ.

6 μμ. Παν. Γεωργ.

12

[5.20]

[5.21] 18

Όλα τα άλλα υπάρχουν για το σκοπό
τελικός είναι η ουσία της ορέξεως
" " ο λόγος της "

Για τους σκοπούς του θέλει
η βούλησις — τα' άλλα υπάρχουν.
— Η βούλησις είναι ουσία σκοπού
της ορέξεως
η βούλησις είναι αναλογισμός της
ορέξεως, η έλλειψις της
η ~~βουλη~~ πράξις είναι η εργαλο-
-ποίησις του ό,τι θέλει η
βούλησις του σκοπού

~~Είναι εργαλειοποίησις του~~
~~ιδανικού από τη βούλησις~~
~~σκοπού~~
~~Εφ' όσον αυτή βούλησις = αλογι-~~
~~σμός της ορέξεως~~

Πράξη = εργαλειοποίησις του

[5.22] 19

σκοπού της ποιήσεως (ίσως ο ακριβέστερα ακριβής ή αναγκαιότερος ορισμός)

X

Η πραγματοποίησις του σκοπού

= ο προσδιορισμός των μέσων που οδηγούν στον σκοπό

μέσα = κάτι που κατά τον γενικό λόγο της αισθητικής οδηγεί στον σκοπό

Ο σκοπός είναι πραγματοποιημένος, εφ' όσον τα μέσα που χρησιμοποιούνται είναι δοσμένα [illegible], τα δοσμένα μέσα ~~και των προσδιορισμένων~~ ~~οι είναι~~ και τα ιδανικά, προσδιορισμένα από τον σκοπό.

Άλλο είναι η προσδιοριστική ή αποφασιστική καλλιτεχνική γνώμη της ποιήσεως για να [illegible] οι [illegible] [illegible]

X

Ο σκοπός = νόημα αλλ. και
ισοδύναμο, ~~αλλ. όχι ισοδύναμος~~
Ο σκοπός = δεν είναι, δεν επαγγελματικός για την επίτευξη
όσο δεν είναι μια σύμβαση
το νόημα, δεν θα ~~ερχ.~~ ωφελούσε
για να τον επαγγελματοποιούμε
Θέλουμε να γίνει, πρέπει να γίνει
δέον να γίνει
Δεν είναι όν αλλά δέον
το κείμενο όν = αισθητικής,
αλλά είναι δέον = για όχι αισθητικός

*

Η αισθητική, είναι ένας
αναγκαίος τρόπος του ανθρώπου
γνωστικός διαμορφώνει τον ανθρώπινο κόσμο
Είμαστε και επαγγελματικοί
όλοι γνωρίζουμε εδώ και πολλοί
ανθρώπινα. Αλλά αυτό δεν αρκεί

Αρκέσει να λείψομε και | γιατί
για - | σαΐτα κάλιά του. - | Όλη
συνείδηση σφραγίζει ο καθε άλλος
του συνείδηση ορίω. | Άλλο το
όριο είναι ο απαραίτητος όρος
του καθολικής αναγκαίας και
την επέκτασης του [illegible]
|| Έτσι καθ' μόνος καθολικές
αναγκαίο και την [illegible] το
|| και η αναγκαιότητα του απο
κτ., ορισμός [illegible] [illegible]
τα άλλα μόνος, || το [illegible],
[illegible],
Γιατί εγώ κάτω αναγκαίο να
έλθεις, [illegible] όλοι
ορίσει να [illegible] [illegible]
θέσης που τον [illegible] [illegible]. [illegible]
τοποθέτησης που του [illegible] [illegible]

ἀλληλεγγύη)

γι' αὐτό ἡ αἴσθηση ἀλληλεγγύης νοσταλγεῖ κάθε αὐθεντικό χρόνο.

Αὐτός εἶναι ὁ ρόλος τῆς αἰσθήσεως στή γένεση τοῦ αὐθεντικοῦ κόσμου δηλ. κάθε φορά που προσδιορίζομε την ταυτότητα δηλ. ἑνὸς αὐτο- κειμένου στο χρόνο

δηλ. κάθε φορά που ορίζομε κάτι που εἶναι (όχι δέον να εἶναι) στο χρόνο =

Αὐτή η αἴσθηση με την οποία δουλεύουν όχι οἱ ἐπιστήμες που ενδιαφέρονται για τα κείμενα, γίνονται, ἀνάγκη όταν θέλομε να αναβιώσομε τον κόσμο

Ο κόσμος δεν εἶναι (γιατί δεν εἶναι στο χρόνο) αλλά δέον να γίνη. Είναι κόσμος χωρίς

Εφ' όσον δέον να μην | εφ' όσον
ηθέλει από τη[ς] βουλής, | Εφ' όσον
υπάρχει η [illegible] να [illegible]
Εφ' όσον είναι [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] την [illegible]
τού μη [illegible] [illegible]
[illegible] από [illegible]
[illegible] θα [illegible] [illegible] την [illegible]
άλλου, [illegible] [illegible] τού [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

*

Αδέλφο, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], να [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] και [illegible] [illegible]
[illegible].
Η [illegible] που [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] το [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] και [illegible]

[illegible] και σ' όλο [illegible] δέ
[illegible] να [illegible] την [illegible]
στον [illegible] [illegible] [illegible]

Σε τούτους [illegible] – [illegible]
την γλώσσα το [illegible]
[illegible] ἀρχή. [illegible] ἀρχή δεν [illegible]
του [illegible] στο [illegible]
[illegible] γλωσσολογία.

Ο [illegible] [illegible] την [illegible]
της [illegible]

α) την [illegible] να [illegible]
~~[illegible]~~ κρίσης [illegible]
[illegible] ἀρχή, [illegible]
από τη [illegible] [illegible]
η [illegible] μας [illegible]

β) ~~[illegible]~~ [illegible] την [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
της κρίσεώς μας, γιά [illegible]

σφαλερή αδιαμεριστική, δηλαδή
σύγχρονα με αδιαμεριστικές ιδέες
για προσ[illegible] (προφορικής) με [illegible] διδασκαλία,
η [illegible] από τη [illegible]
[illegible] ή [illegible] για τις
θέσεις

Στέκει την ιδέα της γραφής
στηρίζεται στη ή [illegible] γραφή
ή [illegible] γρ. ή η γρ. [illegible] της
ιδεογραφικής

Στηρίζεται στην γραφή [illegible]
[illegible] ή της [illegible], [illegible]
[illegible] η [illegible] [illegible] στις θέσεις
σκοπού, στα [illegible], στις θέσεις
όχι στο ~~[illegible]~~ και [illegible] [illegible] δηλ. στον [illegible]

Το σωστό μάθημα [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], να [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ή ιδεογραφική γρ.

την γνώρισε. (Γιατί δεν την αλλ
ξαναβλέπει σε άρνηση της ευτυχίας
— αυτό είναι ευχάριστο)

Η εισόδευση αυτή της βασικής
σύμφωνος είναι δυνατής και που
μεταξύ — ούτε για να προσπαθώ
να την αφήσουμε

Είναι όχι το επαρκέστατο
βάθρο για όλα όσοι θα μπορού-
σουν

Γι' αυτό της απαραίτητο να γνω-
ρίσετε όλη την υπόσχεση της μέ-
ρας με τα μαθήματα ανοιχτά, ώστε
να καλύπτουμε από αυτά τα όσα όσο
ο αέρας είναι αρκετός, η καλύπτουμε
(παραμελημένοι)
τα δυνατά, η καλύπτουμε τους
επαρκείς ~~[illegible]~~ που έχουν την μουσική
του αρχοντού και του
αγνωστούμενου

(2ο)

Ο κόσμος εν ώ [illegible] δικαιο-
πράξεως κόσμος

Πράξις = πράξη είναι ή γνωστή
προσπάθεια δικαιωμένου δικαίου
Πράξη γνωστή για κάποιο έργο = σκοπό
Πράξη αποτελεί σ' ένα σκοπο-
-σκοπιμότητα δι- είναι ή παραγγελματοδοσία του
σκοπού. ~~[illegible]~~ αρχή πράξεως προσδιορισμένη
Όλα τα ~~τα~~ στοιχεία καταγράφονται
προς σκοπό — έχουν κοινή
κατεύθυνση — αποτελούν και
ενιαίο, διότι αποτελούν στο αυτό
σημείο - τέλος

Κύρια αιτία των ενότητα πράξης
[illegible] ή [illegible] γεγονότα
[illegible]. — [illegible] υπόσταση.
— Ενότητα (η δι' αυτής υπόσταση) της [illegible] ο σκοπός
— Ο σκοπός είναι ~~[illegible]~~ υπόσταση

η ποίημα στην αφή
λόγος σαν αγγίζομε – σωστά της αφ.

×

— Ο σκοπός δεν είναι ὄν – (αλλοιώς δεν θα ευαισθητοποιούσαμε σφαγγελοποιημένοι)
– αφαιρεί να μείνη; = ζῷον

δεν προσφωνεί τα αισθήματα, (εγώ δεν είναι στο χρόνο ή το χώρο, – είναι νοητός

Τον σκοπόν δεν τον συλλαμβάνομε δι' αισθήσεων – (τον εννοούμε

×

Αυτό τον σκοπό που είναι σωστά ωραίος, αρέσει να εννοούμε.

Άρα σκοπό–μελωδία

[6-3]

Για όλη υπάρχει στο ~~χωρ.~~ χώρο χρόνο
, το αισθητό, γνωστή μέθοδος γνωσης
- άλλοι μεθόδοι είναι αίσθησης

Προσθέτει το αποτέλεσμα σε
μια στιγμιαία θέση στο χρόνο

Άρα προσθέτει αποτέλεσμα
στο χρόνο – όχι νοημα

Όπως δεν μπορεί να σπάσει όλη
ένα μαθηματικό νοημα (θεώρημα)
έχει στιγμιαία θέση στο χρόνο –
δεν ανήκει κατ' ειδικό τρόπο
στον χρονικό προσδιορισμό, π.χ. με
ένα αρχαιότερο μαθημ. θεώρημα
(υπάρχει σχέση αλλ' όχι χρονική αλλά λογική.)

Όρομος y δια νοημα ορισμος
= [illegible]

[Το όλο σε ορισμός είναι y

νόημα, άλλο κυρίως νοηματικῶς ἀδύνατον
πραγματικότητος ; — μέγα ἔργο του
διερμηνέως εκεί καί κάποιων
σημασιών του μη νοηματικού
στοιχείου γ να σπάσουν τα στοι-
χεία της πραγματικότητος πού
έχουν σημασία / νόημα δια το
δίκαιον — σπάσουν το νόημα
των ορέξεων π.χ. / νόημα
μιας δικαιοσύνης (ή είναι
γραμματισμένα, ταυτισμένα κ.λ.π.)]

τούτο μέθοδος — αὐτονόητος
αναγκαιότης διά τὸ κατα-
νοούν νοημάτων, δηλ. σκοπών

X

[6.5] 5

Ἐδῶ ἀρχίζει κι ἀποφασιστικὸν
στιγμὴ ἡ ἀποκρυσταλλώσεως στη-
ρίξης

Π.χ.: ἀρχίζει ἡ σύνθεσις ἐμπλέκοντας
αὐτοματισμός

Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι:
οἱ γυμναστικὲς ἀσκήσεις (τὶς σπάζεις / τὶς
(ποὺ γι' ~~[illegible]~~ τὸ σῶμα, τὰ σκέλη
τους ἀπό τους ἀφήνοντας καὶ
γίνονται ἀρχές) — ὅλες τὶς
ἐκτελοῦμε ἀποσυνδέοντάς τες ἀπὸ
τὸ σῶμα τους, (σὰν καθαρὰ/γυμνὰ
σχήματα γλυκόμορφα ποὺ προσ-
ανατολοῦν στὶς αἰσθήσεις) —
— αὐτὲς ἀκριβῶς οἱ κινήσεις
γίνονται ἐπιταχυνόμενα ἐμπλέκοντας
αὐτοματισμό

– Ὅλ' ὅμως το νόημα, κανένας
σου είπε, ἡ [illegible], ἡ [illegible]
ἀρχή της [illegible]

Ναί μεν: ἔχουμε καί κανένας
αυτοκρατορικά. – Λέμε ότι άλλοι
ανθρωποι αλλους τους κανένας
για αυτό τα αίτια.
Και αλλο ορθο.

— Αλλά τότε δεν ~~[illegible]~~ [illegible]
τους κανενός, ως κατά τον
ορίζει να μας, ως [illegible].

Αλλά τους κανενός ως [illegible]
ως [illegible] ἤ ιστορικά [illegible]
ως κατά τον υπάρχει στο [illegible]
η ορίζει να καταλάβει κατά
την [illegible] [illegible] του κατ'
αυτόν

[6-7] 7

Εμείς ζητούμε να γνωρίσουμε τόν
πόσο εἶν' ποιητής, εἶν' ἄξιος, εἶ
καὶ πόσο εἶναι αὐτό [illegible]-
-σως για γνωρίματα ἀξιόλογα
τοῦ δέν εἶναι [illegible] ἡ [illegible]
ἀλλά σάρκα. (ἀνάγκη ὀργανική ἀξία
ἀλλης ἀξίας

Τοῦ δεν εἶναι (γιατί τότε
θα ἦταν ποιητής, ποιητής) ἀλλ'
ἰσχύει (ἐφ' ὅσον εἶναι ὀρθή, δηλ. ἀξία)

Ζητάμε να γνωρίσουμε τον ποιητή
για ~~τη σκέψη~~ το τι σημαίνει, ἐκφράζει
για τό ποίημά του, για τήν
ἀξία ή ἀνάγκη του —
για τήν ἰσχύ του (ἰσχύ νόμου,
ὑποδείγματος
Όλα θα ποιήσει τὸ ποιητικὸ αὐτὸ
[illegible]

*

Αλλά τότε ποια μέθοδος;

Για να επιτύχουμε οπωσδήποτε πρέπει να τούς καταλάβουμε, — να συλλάβουμε τη μιαν αρχή — να τους συνδέσουμε στη μιαν αρχή.

Όποια μουσική [illegible] [illegible] τα [illegible] [illegible] μουσικούς η αρχή — όμως δε αυτοί [illegible] πηγαίνοντας στη μιαν αρχή, την αρχή της [illegible]. Καθώς [illegible] [illegible], πρέπει να υπακουσθεί στο νόμο. ([illegible] = [illegible])

Η ίδια αρχή ισχύει για μια σύνθεση μορφής· πρέπει να υπακούσουν και αυτές στη μιαν ενιαία αρχή

[6.9] 9

Μια [δεωρία] ~~αισθητικής~~ ξεκινά ως βασική
αρχή την ενότητα των νόημ.

+ την αρχή ενότητα σημαινόντων

+ η ενότητα των νοημ. κάνει
το χάος των αισθημάτων κόσμο
— βλ. συντάσσει ~~την αντίληψη~~
τα αισθήματα των φαινομένων
γ/ την κάνει αφομοιώσιμη στην
αντίληψη που θεωρεί εσωτερική
μορφή

+ η ενότητα των σημαινόντων
συντάσσει όλους τους ήχους
σημείων κατά ένα ειδικό
σκοπό γ/ τους κάνει επίσης
αφομοιώσιμους στην αντίληψη
που είναι αισθητική — του

δηλ. να αποφασίσῃ σήμ. τοῦ
τί ὀφείλει να πράξῃ

ὀρθή (κατ.) ἀπόφασις είναι εκείνη πού
οδηγεί στην πολιτική των
νόμων γιατί μόνο δι' αυτής
φθάνομε στη γνώση

Ορθή πράξις είναι εκείνη πού
οδηγεί στην ευδαιμονία αρχής
των πολλών. (ειδική εφαρμογή
αρχής αυτής στη νομοθεσία)

Όλες όταν οι ~~αλλες~~ πράξεις ὀφείλουν
να προσβλέπουν σ' αυτήν την
ευδαιμονία αρχή — οφείλει κάθε
να είναι ο κανόνας όπως
κάθε πράξις που είναι ὀρθή
(και ὀφείλει να το είναι)

Η υπέρτατη αρχή = σκοπός όλων
των σκοπών.

Όλοι οι άλλοι σκοποί είναι
μέσα γι' άλλον τον σκοπό
Αυτός είναι τελικός (δεν είναι
μέσον για άλλον ανώτερο)
Είναι ο τελικός σκοπός της
ορέξεως

Γι' αυτόν δε υπάρχει καθ' [illegible]
για να κριθεί — για να κριθεί
αν είναι ορθός ή όχι. Κανόνας
του αν οδηγεί ή δεν οδηγεί
στον τελικό σκοπό — αν είναι
σύμφωνος ή όχι). — προηγούμενο μέσον
ή όχι. —

Όλες οι ορέξεις έχουν ένα
τελικό σκοπό / γνώμη / ~~[illegible]~~

ότι γνωρού καί αρκετή νά
κάνουν ότι ~~αρκούν~~ είναι ορθό
η ύλη

Κανόνας τό εν τω κακώ
αυτό ή [illegible] μορφώνεται σε ύλη
ή έκφραση, ορθό η μη ορθό

Το ύλο η ορθό = απόλυτο
ποσοστό = απόλυτο γενικό ποσοστό
Από ποσοστό απόλυτο δεν σταματά
στην αφηρημένο ποσοστό —
— Είναι καθ' το σφάλμα απο
κακό — καθ' το φυσικό

Απόλυτο ποσοστό = αφηρημένο
ποσοστό = απόλυτο ιδεώδες =
ιδέα

Ιδέα της αφήρησης - τεχνικός ποσοστό
αφηρημένης = ουδέτερο ύλη =

αφορμές, αδιακρισίες [6.13] 17

= αρχή ηρωικού (ορθού ή μη ορθού

= απομονωμένη αφαίρεση → μεθόδους

νομίζεις αφαίρεση ή ποσού και μετά τους

Η ιδέα της αφαίρεσης ορίζει τι αρκεί να κάνουμε ή [illegible] ώστε να είμαστε σύγχρονοι με [illegible] κατά του ποσού — [illegible] του καλλιτέχνη αφαίρεσης να συμπέσει με τη σύγχρονη καλλιτέχνηση γνωστού ποσού (κάθε αφαίρεσις)

— Μας οδηγεί στο να ξεχνούμε τι είναι το ζωγραφικό.

— Μπορούμε να ακολουθούμε τον δρόμο που ορίζει η ιδέα;

— Μπορούμε να αφαιρούμε σύγχρονα από αυτήν | και ανεξάρτητα από τα αίτια που γέννησαν την αφαίρεση[illegible]

Μπορεί να αφαιρούμε ζωγραφικά.

θεώρημα ότι μπορεί να συμβαίνη-
τοῦ ὀρθοῦ [illegible]; | να [illegible]-
δεν, ανεξάρτητα από [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —
| [illegible] [illegible] συμβαίνει με την
τοπολογική [illegible] του ~~[illegible]~~
[illegible] από την τοπολογ.
μέθοδο φθάνει σε [illegible]
[illegible] | ανεξάρτητες
από [illegible] [illegible];

θεώρημα γνωστόν [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] ότι
ὁ ~~[illegible]~~: [illegible] [illegible]
να [illegible] [illegible], [illegible];

Καθ' ὅλην τὴν ἐποχή ἡ

συνείδησις παρουσιάζει [illegible] εἰκόνα:

Ξέρει τὶ ὀρθὸ καὶ παρασιωπᾷ

δειλὴ τῶν κατὰ [illegible]

μπορεῖ γιὰ νὰ μπορῇ

νὰ τὰ μεταβάλῃ.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ [illegible] δὲν [illegible]

[illegible] ἀδιέξοδος. Θὰ [illegible]

α) τότε ~~[illegible]~~ μπορεῖ ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ ἡ [illegible] τῆς [illegible] ἢ ὕπαρξή της

β) ἀλλὰ [illegible] γιὰ

[illegible] τῆς συνειδήσεως [illegible]

[illegible]

γιατί μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνει

~~[illegible]~~ [illegible] ἀποφασίσει

μπορεῖ νὰ [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

Αυτό το πρόβλημα είναι η πολιτική των σκοπών.

Αυτό δεν αρκεί.
Αρχίζει αυτό το πρόβλημα νά συναισθηματοποιηθεί σε τρόπο που να μοιάζει να χρησιμεύει ό,τι πρόβλημα

Τι σημαίνει αυτή η πολιτική σκοπού;
Σημαίνει ότι η αρχή δεν αρκεί πιά είναι σχετικός σκοπός αλλά είναι αυτοσκοπός
Δεν είναι πιά υπάρχει για κάποιον άλλο — αλλά αυτός και εαυτόν — ολον σκοπός για αυτό αναπαύεται η ανάγκη
Δεν είναι πιά τώρα κάποιο άλλο — αλλά είναι ίδιο μόνο ίδιο.

Για να έχη γενική ισχύ πρέπει
να είναι γενικός νόμος πράξεως
ή πράξης απλής άρχή της πράξεως

Τότε = ο λογικός κανών καθε
πράξεως
Καθε πράξη πρέπει να γίνη
~~με~~ καθολικής θα είναι γενικός
νόμος πράξεως

~~Καθε~~ Ο λογικός νόμος = καθολικός
καθε πράξη = καθολική οίου η
καθολικής της γνώσεως να
μη γενικός νόμος χωρίς
να αντιφάσκει ποτέ της

π.χ. καθολικής γνώσεως

Ο γενικός νόμος = είναι ο γενικός
λόγος ποσότητα εις ό πρέπει να
να συμφωνεί

Έγραψε κάποιος κάθε φορά εδώ
αφιερώματα σ' ειδικό του γονικό
τέλος σκοπό (καλοκ. 45)

Γενικότερο σκοπός
~~Άλλο~~ = ιδέα ωραίας = [illegible]
εδώ μας [illegible] τα [illegible]
το σπουδαίο (εκφράζεται από [illegible]
[illegible] κατασκευασμένης της [illegible])
= θέμα γιατί απλώς κατασκευασμένη μορφή
[illegible] κάποιας μορφής —
= θέμα γιατί γενικότερα ωραίου.

*

Άλλο είναι το αποτέλεσμα

Ιστορική ανασκόπηση

Πολλά γράμματα γνωρίζεις, άλλα αλλά
πολλά είναι σε προηγούμενα της
τέλος αφιερωμένα σε γράμματα
~~[illegible]~~. Όσα ενδιαφέρονται ειδικότερα
για τούτο δω [illegible] να ενδιαφέρουν

ωραίος ιδιωτισμός
~~Κιάτι [illegible] [illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~

+

Κιά να χαρακτηρίσουμε την γενικότερη ορχήστρα, [illegible]
[illegible] προσδιορισμό

Η ορχήστρα είναι αρχή [illegible] γενικότερη όταν ~~[illegible]~~ [illegible] | [illegible] [illegible] ιδέας ορχήστρας (π.χ. [illegible])
~~[illegible]~~ – [illegible] ωραίας του [illegible], [illegible].

Η ορχήστρα = γενικότερη όταν [illegible] το [illegible] | [illegible] | [illegible] ιδέα
[illegible] | [illegible] η ορχήστρα ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] η ιδέα, | αλλά ωραίως, τότε η ορχήστρα [illegible] (ίδε [illegible] [illegible])

[illegible] γενικότερη [illegible] [illegible]

Όραση γενικότερη [χορδή γενική] όλων αισθήσεις
διότι ήταν γενικότερη [illegible], ή είχε γενικότερο
η άλλο αντικείμενο

Για να είναι γενικότερη η [illegible] η
όραση πρέπει να είναι γενικότερο
το αντικείμενο που την [illegible]

Γενικότερο αντικείμενο = όλων
προσδιορισμός ή [illegible] του, όχι
του εμπειρικού στοιχείου / αλλά
από την ιδέα της οράσεως.

Διότι ~~[illegible]~~ η ιδέα είναι στοιχείο ~~το~~
νοητό: και είναι
καθώς απλούστερο στοιχείο, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], είναι
[illegible] από όλα [illegible]
[illegible]

Το καινό στοιχείο, γνώρισμα του
των αιτήματος, δεν εξαρτάται
από τις προηγούμενες χρονικές

~~Προσδιορισμένες~~ Έχει αρχή την
ιδέα (του ιδεατού) ότι συνείδηση που φτάνει
στο υποκείμενο

Έχει αρχή την ανθρώπινη
κρίση που κάνει η συνείδηση
το υποκείμενο της φύσης
μέσα του φαινομένου

Η αρχή γενικά της γνώσης
φτάνει σε μιαν αρχή
που είναι στην ιδέα μέσα της
συνείδησης - το νου του = ιδέα

Η ιδέα η συνείδηση που φτάνει
όπως και τον (κόσμο) της φύσης
(ιδέα)

Η ιδέα όρισε τον [σκοπό] τρόπο της
ορχήσεώς της + δίνει το τρόπο
στον τακτό της | — αυτονομίας

Τώρα για τρόπο γραμμένης ορχήσ-
εως· γνώσεως ορχήσεως ή αντιλήψεως
στις βουλήσεις που όρισε την
ορχήση να είναι αυτόνομη

Η αυτονομία είναι η αφοσιωμέ-
νη προσπάθεια της γνώσεως

Που δείχνει ότι η αυτονομία
είναι δυνατή· γιατί δίνει μορφή
να αποδώσουμε σ' ένα πρόσωπο
μια ορχήση — γιατί δίνει είναι
υπόσταση για την ορχήση το
μορφή κι το χαρακτηρισμό.

ὡς ~~ὀρθό~~ ἄδικο ἢ ἀνήθικο —

Μόνον διότι γνωρίζει να καλ-
λιεργήσει για ορμή ο εἷς πρό-
σωπο (και ας, οι γνώσεις
του [illegible] εἶναι) για
μ' ἄλλο ὑπάρχει ορμή, ~~[illegible]~~
ἀφοῦ θα ἐφαρμ. [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] ὅσῳ οὔτε
ἠθικὴ οὔτε ανήθικα [illegible]
[illegible] οι [illegible] δεν καλ-
[illegible]

Χωρίς [illegible] δεν. [illegible]
[illegible] δεν θα [illegible]
[illegible] οὔτε η [illegible]
[illegible].

[6.24]

Από τ' άπειρο αφαιρούμε:
κρίση κρίσεως (αν ηθική ή όχι)
αντικατάστασις του κρίσης υποκειμένου της κρίσεως

~~Ηθικοί~~ διά (μέσω) της κρίσεως κρίνομε τους ανθρώπους (ως ηθικούς)

Ηθικός ή ανήθικος εν τέλει = όχι κρίσεις για ανθρώπους / ως κριτικής συνειδήσεως / ως υποκειμενική κρίσεως)

— Το ηθικό κριτήριο της ιδέας (του ηθικού νόμου) κρίνει τον άνθρωπο

— όχι όμως τον γενικό ή φυσικό άνθρωπο

[6.25] 95

φυσικό ή ηθικό δεν υπάρχει
κατ' ιδέαν ~~[illegible] κατ' άλλην~~ αρχής

Άλλο ~~Άλλο~~ είναι καλός που είναι
κατ' ανάγκην — κατ' αιτίαν

Έτσι συμπεραίνομε ή νοούμε τον
άνθρωπο ως φυσικόν ή ηθικό
φαινόμενο

Η ~~κατάστασις~~ (η αρχής του
φυσικού — (το ενδεχόμενο) ~~[illegible]~~ αρχών
~~ήταν~~ την ουσία του ~~[illegible]~~ = νόημα.

Άνθρωπος εξετάζεται κατά το
νόημα που έχει
την σημασία που έχει μέ
την ορθολογική ζωή
κατά την αξία του (την
σημασία)

δυνάμεις κρίσεως —

ως χρονοτοπικότης

Η χρονοτοπικότης είναι ο

άνθρωπος καθ' όσον διαφέρει

ως κατά τόπον

χρονοτοπικότητα έχει / ο άνθρωπος

καθόσον έχει ήθη για την πρα-

κτική ζωή.

Και έχει ήθη ακόμη όταν είναι αιώ-

νιος της γνώσεως // η χρονοτοπικότης

Έως την εποχή της γνώσεως

διαφέρουν οι δύο βαθμοί εποχής

ηθικής αλλά και του δικαίου

— πράξεις — χρονοτοπικότητος

Από εδώ καταλαβαίνει την
βασική σημασία που έχει για
την κατανόηση της γενικής
προβλήματος ελευθερίας. Είναι η
προϋπόθεσή του.

Αν η ερμηνεία της ελευθερίας, τότε
υπάρχει μόνος ο κόσμος που
δέχεται στο αντικείμενο της
η γνώση

Άρα είναι που υπάρχει ανάλογη
λογική [illegible] / τό κ'
φιλοσοφεί: τι πρέπει κ'
μην, για να γίνουν αυτό
τούτο (αρχικώς ή προσωρινώς) είναι αδύνατο.

Είναι σαν όλα συμβαίνουν
κατ' ανάγκην είναι αδύνατο κ'
λέμε εμείς: τούτο δεν πρέπει

[6.28] 78

να μην είναι άλλο αλλοιώς:
" Η ποιητική δεν έχει κανόνας
και ορίζει κι' έτσι να διατρέχωμε
κατά νέον τρόπο"

Πώς θα το κάνουμε εμείς ότι
απαιτείται να μην είναι από
αρχήν ορισμένο, από ~~ότι~~ ~~[illegible]~~ τα
αυτά που [illegible]

— Τί σημασία έχει να θεωρητικώς δίκαιον, εγώ δεν
εννοώ πάρα ότι εκείνος της γνώσ-
εως αν παρέχει η σημασία
στα πράγματα των ~~[illegible]~~ γνωστών ~~[illegible]~~
που γίνονται δια τους ανθρώπους
ως κατά δίκαιον

Άλλα τότε τι αρνούμεθα

να τοῦ βελτιώσωμε αὐτό, ἡ βελτίωση θα γίνῃ, αν είναι να γίνῃ, καθ' ἑαυτήν.

Τί να παρακινούμε, τί να προσπαθοῦμε για βελτίωση της ζωῆς, και όλοι εμείς θα κάνωμε ότι είναι ευκολότερο [illegible] σήμερα;

Η δημιουργία της γλώσσας μας ανοίγει τον κόσμο του ανθρώπου, της γλώσσας δημιουργικό, η της γλώσσης [illegible]

Η δημιουργία της γλώσσας είναι η βάση, της ιστορίας, της σοφίας των καιρών της δημ. του δικαίου

9ο (1935-36) [7.1]

1

Πράξις; Εσωτερικής

Γενική έννοια δικαίου = πράξη

Πράξη = θέση σκοπού | Διακρίνω δύο στοιχεία πράξεως

Η πράξη ως Θέση σκοπού = (δεν προσδιορίζεται αντικειμενικά

(ένα το στοιχείο πράξεως, η πράξη ως νόημα, ως σκοπός)

Υπάρχει εσωτερική [illegible] σκοπού = εσωτερική πράξεως - βούλησις

(δηλ. δεν μπορεί να προσδιορισθεί αυτής αντικειμενικά από τον χρονικό προσδιορισμό)

Για να μη προσδιορίζεται αντικειμενικά, πρέπει να προσδιορίζεται έμμεσως

Προσδιορίζεται από ιδία πράξεως - ηθικό νόμο. - πρακτικό λόγο

δηλ. από αρχές - νοήματα που υπάρχουν στο νου - δηλ. στη συνείδηση του ανθρώπου

Είναι ο ίδιος ο άνθρωπος (η ανθρ. συνείδηση) προσδιορίζει το νόμο της ιδίας πράξεως,

εφ' όσον πράττει εσωτερικά

= είναι ελεύθερη

Όχι απόδειξη ελευθερίας
(παραπομπές εις Kant – γνώση)

Κύρια γραμμές γιατί

Σύνδεσις ρυθμού για ελευθερία βοηθάει
αργά

[4.2]

[7.3]

Πρᾶξη = βούληση (σου είναι ή εσωτερ. θέση το σκοπού)

Η βούληση νοείται ως ελεύθερα (μετά δ. για καθε σκοπ. ελευθ. ενεργείας)

(Παρασκευάζου [illegible] ελευθερίας – θρησκευτικά – Kant. –) Ο [illegible] αίτιο –

Αλλ' [illegible] από τα [illegible], αλλ' είναι [illegible] το =
Κατηγορία γνώσεως

αιτιότης = μέθοδος γνώσεως φαινομένων

– φαινομένων βουλήσεως (γνώση [illegible] ανθρωπίνων)

Αλλ' [illegible] βουλήσεως [illegible] ο νόμος [illegible] – βάσει σκοπού (όπως [illegible] οι νόμοι)

υπαγωγή σκοπού εξ [illegible]

[illegible] σκοπού = (όσο για [illegible] ότι [illegible] ο [illegible])

Υπαγωγή σκοπού ως γενικ. εξ μερικότερων σκοπών.

– ανάγκη σκοπού ως υπό του τελικού σκοπού

Κατά μέθοδον αιτίων [illegible] αιτίου δεν γνωρίζονται – δεν νοείται

[7.4]

βούλησις δεν προσδιορίζεται απο αίτιον – αλλά ~~απο~~ προσδιορίζεται ~~[illegible]~~ απο ~~[illegible]~~ σκοπόν έσχατον. (πάλι [illegible])

– κατι ειναι αιτιοτητος; – ιδέα

Ελεύθερη βούλησις προσδιορίζεται απο ιδέαν.

Αλλα ιδέα – Λόγος – [illegible] = συνείδησις
βούλησις προσδιορίζεται απο συνείδησιν – απο το ίδιο το εγώ
(όχι απο άλλη εξωτερικα προηγούμενα)

αυτοπροσδιορισμός συνειδήσεως
αυτονομία συνειδήσεως
– [illegible]

Η μέθοδος αυτή δεν μόνον [illegible]

δοσαλη — αλλα και κανει ή
γονη δι' [illegible] χρωσταει τ' βουνας
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]
τὸ [illegible], τὸ [illegible] [illegible]
(ὄχι εἰς [illegible])

Άρνησις εργοδοσιας = αρνησις
[illegible]. δι' [illegible] ή [illegible] χρωσταει
βουνας εἰς [illegible]

= Αρνησις [illegible] [illegible]
[illegible], ὁ [illegible] [illegible]
του [illegible]

= αρνησις ή [illegible] δικαιου ή δικαίου

Τελικως εν [illegible] [illegible] [illegible]
— [illegible] [illegible] ὅν [illegible] [illegible]
εἰς [illegible] ([illegible] ή εἰς
[illegible]

[7.6]

[illegible] [illegible] – [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ξενοδοχ.

[illegible] [illegible] [illegible] ξενοδοχεία
α/ ξενοδοχεία [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible])
β/ ξενοδοχεία [illegible] να [illegible] [illegible]

[illegible] ξενοδοχεία [illegible] [illegible]
([illegible] [illegible] [illegible] [illegible])
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ξενοδοχεία
[illegible] [illegible] [illegible] ξενοδοχεία
[illegible] [illegible] – [illegible] [illegible] [illegible]

Γνώσης πράξης = αδιάκοπος πράξη

Γνωστική ορθά γραμμένα αιτήματα συστήματος. — Θεμέλια όλων των έργων των ιδεών = (= φόρμες γνωστικών) — συνεχή συνέχεια

Geschichte } Γνωστική να [illegible] ποιούς ανθρώπους

— [illegible] γνωστικής = [illegible] γνωστική πράξις

Το [illegible] όπου [illegible] = οι πράξεις ανθρώπων δηλ. αι [illegible] [illegible] να γνωστικά = ιστορία

Ιστορία χώρος όπου άνθρωπος δύναται να [illegible] ορθώς [illegible] [illegible] ήδη δηλ. γνώστης δηλ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[7.8]

δεν. υπάρχει γνώση

Δυνατόν να υπάρχει γνώση
αφού δυνατή η άγνοια

Ιστορία = πεδίο όπου αρχίζει
να διαμορφώνεται από νου (νοητικότητα) η αρχή
όπου αρχίζει από σχέσεις
αιτία δεν. αιτιότητα συνυφασμένη

— πεδίο όπου νικά η αιτία
αίτια γνωρίζοντας
γνώση = αιτιότητα, ...
... η όψη

Αρχή ιστορίας

Ιστορία αρχίζει με δυνατότητα
γνώσεως — εμπειρίας — ... η συνείδηση

Ο άνθρωπος γνώρισε

τον εαυτό του — κοινωνικά
αλλοτριώνεται — δηλ. δυνατότης
να δράσει ελεύθερα.

Gesellschaft Αλλά συμβαίνει και άλλο:
Μόνος μπορεί το έργο — αυτό
τουλάχιστον γύρω του να
ε/γ λυτρώσει το γι του
την αφαίρεση του — τη διαφύγει του
Είναι κοινωνικός άνθρωπος

ιστορία αρχίζει με κοινωνική
ζωή

\+ όσον ιστορία η κοινωνία
Μου όσον ιστορία η κοινωνική
δυνατότης ελευθερίας δράσης

Αλληλωνισμός § Εν τούτοις η ανάγκη και
απόλυτος ελευθερίας — κοινωνικά

[7.10] 5

Ελευθερία = απόλυτη, αυτοκυριαρχία του εγώ

όσο σε(?) είναι μόνο μας — αυθαίρετης ελεύθερης

τότε λοιπόν, έπειτα(?) αντίθεσις προς τα μέλη — προς κοινωνία

η διάστασις αξίας εγώ και κοινωνία

Έτσι ελευθερία θεωρεί δεσμούς κοινωνίας

ελευθερία — κοινωνία = αντίθεσις

Λύσεις αλληλοπεριορισμός(?) Αλλά δεν μπορεί να σταματήσει(?) ο άνθρ.(?) την αντίθεσις

Αν καθ. άνθρωπος ~~[illegible]~~ διερμηνεύει κατά(?) μέτρο με μέτρο τον κοινωνία, δε φανούται(?) ελευθερία

τότε θα παραδεχθούμε ότι
καθαρά φυσική ~~φυσ.~~ ανάγκη

Εφαρμόζεται μόνον και η
κοινωνία — και η απόλυτη
ελευθερία για όλη κοινωνική
ανάγκη — η ελευθερία

Θεός η ελευθερία

Εφαρμόζεται σύνθεσις απόλυτων
συγκεκριμένος (ατομικότητας
– κοινωνικότητας)

Που πόσο συνδυάζονται τα
δύο χώροι ~~αρχή~~ κοινωνία ιστορία
σημερινά (η άλλη διαφορά στο κοιν. γίγνεσθαι)
ιστορία, σημερινά
τα συμπεράσματα εν γένει όλοι
παραδεχθούμε όλη φυσική
νομοτέλεια – (αναγκαιότητα)

[7.12] 7

§ Άτομα αφαιρέματα ιστορίας
η κοινωνία =
το μέτρο συνδέσεως αυτών
των δύο αντιθέτων
η μέθοδος συνδέσεως

Idealstaat
Ιδανική κοιν.

Τελεία κοινωνία ιδού η
αύξησις κοινωνικής ενότητος
(διότι δι' αυτής αυξάνεται
[illegible])
Έτσι να αύξησις ελευθερίας
ελευθερία
(δια τούς αυτούς λόγους)

4) Αυτονομία κοινωνία
Τελεία ιδανική κοινωνία
[illegible] – αν [illegible]
ιδέα [illegible] ελευθερία – αυτονομία
Κοινωνία «ελευθέρως βουλομένων
ανθρώπων» Kant – Stammler

Κοινωνία ελλόγων ανθρωπο-πολιτών

Ιδανική κοινωνία

Μόνο σ' αυτή θα υπάρχουν άρτια οι δύο σκοποί

Σ' αυτή ανθρωποθυσίες [illegible] ανθρώπων [illegible] ανθρώπων

Ιδανική κοινωνία — Ζ'

ιστορική

(Αυτής συνάρμοση μ' την ιστορ. κοιν. μορφή)

Heteronomie Είναι ιστορία [illegible] ανθρώπων ατόμων

Αδύνατος η εφαρμογή αυτονομίας

αδύνατος ιδανική κοινωνία

Θα 'ναι πάντα παραβάσεις

[7.14] 9

η [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] αυτό.....

και τότε διότι γεννάει ο
κάθε άνθρωπος ο [illegible]
~~[illegible]~~ ο οφείλει τι δέον γενέσθαι

Ανάγκη όμως [illegible] [illegible]
[illegible] λόγος
εγώ ότι ἕν - ἴσε άνθρωπος
Έσωθεν θα [illegible] εις άνθρωπον
Έκαστος " " " "

Εκπροσωπεί = δίκαιον

[illegible] [illegible] · μας βοηθεί να
αδικαιολογήτως ίσης [illegible]
= δίκαιον

Δικαιοσύνη εκπροσωπεί

Τίποτε το· θα κάνεις βοηθεία
αυτής δικαίου
Ότι ωραίο [illegible] [illegible]

[7.15]

Ὅσον ἔλλειψις αὐτονομίας —
καὶ ἔλλειψις ἠθικῆς ἀξίας
λαοῦ: ἀνθρωποειδὴ προσφορᾶς
ἐλευθερίας ἄλλου

Η ελευθ. φιλοσοφία ~~[illegible]~~ ταυτίζει με την ελευθερία του ατόμου ίσω την ευτυχία του εγώ ιδίου

Ο Καντ λέγει.

«Για να μη θέλει η ελευθερία το ~~[illegible]~~ ίσως αυτό την ενέργεια του προσώπου οφείλει να διατυπώσει την αρχή του ίσω μιαν αρχή που ως γενικό νόμο να διαφυλάττει την ελευθερία.»

«Δίκαιο είναι το σύνολο των όρων υπό τους οποίους η ενέργεια του ενός μπορεί να συνδεθεί με την ενέργεια του άλλου, κατά τον γενικό νόμο της ελευθερίας.»

Δηλ. τον νόμο που αναγάγει το καθενό την ελευθερία ίσω της συνύπαρξης του άλλου

δίκαιο

Αλλά γνωρίζω τα καλά και
και άλλο

Να διευκρινίσω όλες τις
προϋποθέσεις για την αυ-
θεντική γνώμη

Να φτάσουν προς γνώμη

και για τους δύο αυτούς
σκοπούς δίκαιο είναι
αποσύνδεση από κάθε
ιστορική ρίζα

Θέμα ιστορία – κοινωνία
από κοινωνία – δίκαιο

[9-18]
10

ἔγκριση κλοπῆς = ἔγκριση ἀδικ-
αξίας

ἀνάληψη εὐθύνης ~~[illegible]~~ ἐγκλήματος
~~[illegible]~~ ἔργου

§ ποιά ἡ βοήθεια που θα μας
ἔδωσε ὁ ποιός φορέας της· φορέας δικαίου;

— ὁ ἠθοποιός = ὁ ὑποκριτο-
μενος = ὁ [illegible]

ἡ ἰσότητα / ὁ μη σφαλμένος, ὁ τρελός, ὁ ἀπελπισμένος

= ἡ ποιός δύναται να ἐξαρθεῖ
ἡ για τέτοια βοήθεια, να τι-
μαίη δική του;

— Τί, ἄλλοι, ὁ ἄλλος τό
ἴδιο σήμερα;

Τόσο ἐπαίνεσε διαφορ-
ετικά

Τέλος τα συμπεράσματα
της βοήθειας αυτής είναι η

είναι ο δραματικός λόγος, όσο
γίνεται συγκεκριμένος σ' ένα
δεδομένη ιστορική στιγμή, σε
για δεδομένη κοινωνία ανθρώπων
πώς γίνεται κοινωνία?
Κάθε κοινωνία φορμάρει γλώσσα
διαμορφώνει μια ποιητική γλώσσα, —
παράδοση, — σύμβολα — κοινή
αξία = τούτο είναι έθνος
Και όταν συνδέεται (ή κοινωνία) είναι
σ' ολόκληρο συγκεκριμένη, έχουμε
το δραματικό λόγο
Εδώ είναι το πρόβλημα
της γλώσσας που θα εκφράσει
ο [illegible] — ύφος — φόρμα

διαλύσεως της
Η ~~κληρονομίας~~ ~~[illegible]~~ εισφοράς του

δραματικού λόγου είναι εκατέρα

συγκεκριμένη του κατοπτρική

~~μορφή~~ (σύγχρονη) = έργο των αμφιβολι

~~φορών~~. Ποιοί; μέλημα ιδιωτικό
(αριστοκρατία;)

[illegible] Και συλλογικό έργο των =

φρονίμων αρχής αυτής

ή συνόλου κανόνων γνώσεως

ή κανόνων αυτών (σύστημα θετικού δικαίου)

Κάθε κοινωνία που θεσπίζει

ένα τέτοιο σύστημα (σύστημα)

κληρονομικών κανόνων = σχολής

Σχολής = ~~[illegible]~~ κόσμος

κληρονομικής λέξεως — (δικαίου) είδος δράματος

λόγος [illegible] (κληρονομία) γίγνεται [illegible]

Ἀρχὴ [illegible] [illegible] =
ἰδέα

ἡ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ἰδέα

— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] = ἰδέα

[illegible] [illegible] [illegible] = δίκαιον
[illegible] ἡ δίκαιον = ἰδέα

§ [illegible] ἡ δίκαιον [illegible]
ἡ [illegible] ἐννοίαν

[illegible] [illegible] [illegible]
ἡ δίκαιον [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] ἰδέας [illegible] ἡ δικαίου

[7.22]

15

Συμπέρασμα:

Η αρχή τού οργανικού [illegible] υπάρχει μόνο όταν κοινωνία

κοινωνία [illegible] ελευθερίας

Ελευθερία = δίκαιον

Ελεύθερη κοινωνία ≠ οργανικής

Konkretisiert sich im Staat

§ Αλλά για να υπάρχει ο κοινός [illegible] [illegible] λόγος τού [illegible] ελευθερίας [illegible] =

[illegible] μορφή

[illegible] η κοινωνία [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

= [illegible] της κοινω-

[illegible] κοινού νόμου

Κοινωνία = ένωσις ανθρώπων [illegible] από κοινόν νόμον, (κοινόν [illegible]) - η βάση τούτου το δίκαιον

[7.23]

16

Κοινωνία - θρησκεία - δίκαιο
(τρία στοιχεία αχώριστα) || σύστημα
για παιδικό ρόλο - για την
γεωργική σφαίρα - για την
γεωργία

Για τη διατήρηση της την
παλαιάς γεωργίας
Θρησκεία - δίκαιο - κοινωνία
= δέσμια γεωργίας
Έργο της γεωργίας
Μέσα:
α/ αναδρομή ερμηνείας από
προόδους τρόπων
β/ π.χ. η θέληση διαφύλαξης,
στρατιωτ., γεωργίας = παιδεία
Πολιτική θεωρία

[7.24]

3/ Με συνολική σπουδής εἶδη-
ἢ μόνον τεχνικής μορφής τό-
κάνει;

τεχνικής = 1/ παραγωγικά παράγραφος
ἢ δι' αὐτοῦ μελέτης . . . .

. . . . (χωρίς ιστορικών γνώσεων

2/ συλλογή, ὁδηγοῦ διαφωτίσεως
ἐργασίας
3/ ἡ διάταξη ἐκθέσεως.
4/ ἐφαρμογή μεθόδου γνώσεων διά
καλλιτεχνικής ἐργασίας ἢ φαντασία
5/ μάθησις ἀνθρωπολογικής ιστορικής
γνώσεων δηλ. κοινωνιολογίας
ἢ ψυχολογίας
6/ ἀνάπτυξις ἀνθρωπολογίας κα-
τά μέθοδον στο σημείο της συνθέ-
σεως ὅλων (Kant-Ἔγε

4ο

Το προηγούμενο ~~γενικά~~ προϋπόθεση να το αποδεχθούμε δίκαιο στο σημείο ιστορικής ζωής. —

— Ιστορική ζωή = ζωή [illegible]
— ότι σφάλλουν άνθρωποι [illegible] προς τη ζωή / στη φύση

Ιδέα = γεγονός σύμβολο.
(εποχή ή ιδέα γεγονός [illegible])

~~[illegible]~~

οι πράξεις δεν [illegible] μόνον ο χρόνος — αιτίων — αλλά και ή αλληλουχία

δηλ. πράξεις στον [illegible] ιστορία ~~[illegible]~~ γνωρίζει ή πράξη να [illegible] στον νόμο [illegible] του [illegible]

[8.2]

Οἱ ἀριθμοὶ δὲν γνωρίζονται τὸ
ἀριθμῆ, λέγ. ὡς πλῆθος, παρα-
μόνον ἂν τὸ πλῆθος συλλαμ-
βανομένου

Πλῆθος συλλαμβάνονται
ὅταν ληφθοῦν τὸ γνῶμα γνωρί-
σμον πλῆθον
ἡ ἀριθμὴ τῆς γνώσεως
θέλονται ἢ ...

— ἀναγωγὴ τῶν ἐς ἔσχατον πλῆθος
ὁ ὁποῖος προσδιορίζει ἀριθμὸν

λέγ. μιᾶς ἀριθμοῦ γνωσ... ἐπιβολὴ συλλαμβανομένου ...
καὶ νοοῦμεν ... ἀριθμὸς — μόνον ἔσχατον ...

Ὁ ἔσχατος πλῆθος ὅμως τὸ
δοσμένον πλῆθος τῆς ἀριθμήσεως
εἶναι ἡ ἀπόλυτος ἀρχὴ ποὺ
προσδιορίζει ὅλη τὴν ἀρίθμησι
= ὁ νόμος τῆς ἀριθμήσεως

[8.3]

Αλλ' ο λυρικός ποιητής τάσεις
αφαίρεσης —
~~ο ποιητής~~ δεν μπορεί να ανα-
φέρεται παντού σε ένα ορισμένο
συγκεκριμένο
— αναφέρεται με τις διαθέσεις του
συγκεκριμένα
— αναφέρεται, μεταφέρεται, αποδίδεται
= άρα αρκεί να αποδίδει αφηρη-
μένως

ο λυρικός αναμφισβήτητα
έχει τάσεις αφαίρεσης =
Γεωμετρία =
[illegible] γεωμετρία έχει [illegible] [illegible] [illegible]
= Ο σκοπός της ιστορίας η
ποιητική

Γεωμετρία = αφηρημένη τέχνη
της αφαίρεσης
Αυτή [illegible] αριθμητικό
(γεωμετρία = αφαιρέσεις αριθμών
— αφαιρέσεις αξιών)

τὸ ἀρχὸ στὴν ποιητική της
λειτουργία ἡ ἀρχὴ ἡ γεωμετρία
γιὰ ὅλη ποιητικὴ γεωμετρία

καὶ ἡ ποιητικὴ γεωμετρία
ὑπάρχει ἐκεῖ ὅπου συναρμόζεται
τὸ σὺν γεωμετρία γιὰ τὴ
γένεση τοῦ ἔργου

Αὐτὸς εἶναι ὁ προβληματικὸς
ποιητικὸς νόμος (ὁ νόμος
ποιητικῆς γεωμετρίας)

Ὁ νόμος τοῦ ἀρμονι-
σμοῦ

Ἀλλὰ αὐτὸς εἶναι ~~πιὸ~~ [illegible] ὁ
[illegible] ἠθικὸς νόμος

[8-5]
9

Άλλος χώρος είναι η συγγραφή
του δραματικού λόγου —

είναι ο ηθικός χώρος

×

§ Ο ηθικός χώρος όπως υπάρχει
για την ελεύθερη ορμή
και ελεύθερη ορμή υπάρχει
για δυναμικήν ορμή ελεύθερα

= αυτονομία και να κινούμαι
μόνο και σχήματα σε σχετικό τόπο

Ηθικός χώρος προϋποθέτει
αυτονομία

Ηθικός χώρος μπορεί και
ορίζει να διώξη κάθε αντί-
δικη ιδού μπορεί η ορίζει
να είναι αυτόνομη.

δηλ. κάθε έχουν ύπαρξη
ιδίου λόγου και δε δραματικό

[8.6]

είναι και ιδιωτικός λόγος

Αλλά ακριβώς διϊστορικής οργ-
γανώματα έρχεται σε αλλη-
-λόγους κοιν. ιστορίες

Είναι αδύνατο να ερμηνευθεί χωρίς
από ιδιωτική ιστορ. οργάνωσης

×

§ Συγχρονισμός ιδιωτ.:
ήτα ό,τι τη αντίκειται
έχουν ~~[illegible]~~ κριτικούς λόγους
επιθυμεί ελεύθερα (ατομικής ιστορίας)
= Ελευθερία - δίκαιο

Η ελευθερία ιστορία έγκαιρα
από την ~~δίκαιο~~ κρίση τον αυτό-
νομο - δημ. την ιδιωτ. της
ζωή

ἑτερόνομη ὁρμὴ δὲν εἶναι ἠθικὴ ὁρμή. —

~~Ἄρα~~ κατὰ τοῦτο μόνον δὲν [illegible] τὸ ~~ἄλλο~~ δίκαιο τὴν ἠθική

Ἄρα ἀνταποκρίνεται τὸ κακό [illegible] τῇ ἠθικῇ ὁρμῇ

ἡ ἠθικὴ ὁρμὴ δέχεται ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τὸ κακὸ τῆς ὁρμῆς ἱσταμένων — ὅλο τὸ ἀντίθετο δίκαιον.

§ Διαφορὰ δικαίου-ἠθικῆς

Τὸ δίκαιον (ὡς ἑτερόνομη τάξη, ὡς ἱσταμένη ἔξω τοῦ ἀτόμου) ἀναφέρεται εἰς τὴν ρύθμιση τῶν ~~ὁρμῶν~~ ὁρμῶν στὴν ἐξωτερική τους ἐκδήλωση [illegible]

[8.8] 5

ἡ ἀπλῶς τὴν ὁλοκληρωτικὴ ρύθμιση
~~ἀ~~ ἀποβλέπουν στὴν ὁρμή —

ἐνῶ ἡ ἠθικὴ ἀποβλέπει καὶ
αὐτὴ στὶς ὁρμές, ἀλλὰ γιὰ τὴν
ὀρθότη τους ἀρχή, γιὰ τὴν
ὁλοκληρωτικὴ εἰρήνη στὸ τῆς ψυ-
χῆς. (ἐπειδὴ ἰδέα ὁλοκληρωτικὴ ρύθμιση)

Δὲν διαφέρει ἡ ἠθικὴ καὶ
τὸ δίκαιο κατὰ τὸ περιεχόμενο
τῶν κανόνων, οὔτε καὶ κατὰ
τὸ ἀντικείμενο ποὺ ρυθμίζουν
— ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄποψη ἀπὸ
τὴν ὁποία ρυθμίζουν [illegible]
ὁρμές

(Stammler - Natorp

— § —

§ Είναι σωστόν τα δίκαια να δίνε-
ται (όπου ορίζει στο αδύνατο
μικρότερο μέρος ότι,)) —
δεν ικανοποιεί μόνο ~~αλλά~~
ελευθερίες άλλων
αλλά καλλιεργεί η συνδυάζει
η δίκαια ελευθερία
είναι όργανο παιδείας —
φορέας λόγου του νου μέσα
στην πραγματικότητα
(κατ' όψιν εφαρμόσιμη σκέψη)
(Αυτό αφορά το κακό και η
κάθε ορμή, ή το αυτόνομο
άλογο (Φαίδρ.) — για μορφή της δύναμης
που έχει, — καθώς θα δώσει —
το δίκαιο)

—x—

§ Η ίδρυσις έτσι του ορχηστικού
λόγου προϋποθέτει όλην ιστορικά
οργανωμένη [illegible]
χορεία

Αυτός προϋποθέτει τάξις δύο [illegible]
α/ να μπορεί να είναι ο πρωταγω-
νιστής παράγων μέ τον [illegible]
[illegible] τη [illegible] [illegible]
[illegible] (χορείας [illegible])
(Να είναι [illegible] από [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

β/ να μπορεί να [illegible]
την [illegible] και το
[illegible] – να έχει [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] τάξη = [illegible]
(Αντίθετος ή [illegible] [illegible] = [illegible] [illegible]

§ έτσι αυτό το γενικό φαίνεται
όσο μεγάλη συνείδησις αντιπαρά-
θεσις δικαίου – αδίκου ο
[illegible] [illegible] δικαίου

§ πάντα (κατά τον και ο ίδιος
άλλο τρόπο) αδίκησε ή δίκαιος (ἂν διακριθούν)
και [illegible] ~~[illegible]~~ μέσα
[illegible] – λόγος της ιστορικής
[illegible]

(δηλ. [illegible] όσοι [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] για το
[illegible] [illegible] – αλλά και όσοι
[illegible] ή [illegible] [illegible] [illegible]
να [illegible] [illegible] οι καθ' έκαστα
συνειδήσεις να [illegible] [illegible]
[illegible] – ([illegible] [illegible])

[8.12] 9

π.χ. επειδή όσου σπάζει θεραπεία
αυτή εν τω γίγνεσθαι
όσου γνωρίζει θεραπεία με
χειρουργική) –

— x —

§ Για ιστορική αναγκαιότης =
= κοινωνική ροή

Δίκαιο η ηθική είναι κοι-
νωνικοί ρυθμιστές "τάξης"

Ορισμός | Η κατά δίκαιο ρυθμισμένη
κοινωνία = σοσιαλισμός
~~[illegible]~~
Δι' αυτό λόγος κυριαρχεί το
δίκαιο, για τούτο είναι και
σοσιαλισμός

– α/ ανατροπή χειρουργικής
– β/ σταδιακή προς θεραπεία

— x —

[8.13]

ἡ λέξη τοῦ δικαίου φιλιάζει
τὴν ὠφέλεια — εἶναι αὐτό ποιοτικὴ
~~[illegible]~~ τὴ σφραγῖδα τῆς ὠφέλειας

— Ὅσον δίκαιον ἡ ὠφέλεια
— ὅσον ὠφέλιμο ἡ δίκαιον

Ἀπόψη ἡ ἄρνηση φυσικοῦ δικαίου
δικαίου ὡρίζει ἀπὸ τὴν ὠφέλεια
φυσικοῦ δικαίου (μὲ αὐτὴ
τὴν ἔννοια)

φυσικῶν (ἐμφύτων ἢ ἀναγκαστικῶν) δικαιωμάτων ~~[illegible]~~
(Locke - ἀρχὴ φυσικοῦ δικαίου)

Ἀλλὰ μολονότι ἡ ὠφέλεια
δὲν νὰ [illegible] [illegible] τῆς
ὁποίας νὰ εἶναι [illegible]
τὸ βάθρο [illegible] — ἡ [illegible]
ἐν τούτοις [illegible]

[8.14]
10

— x —

§ Η ιστορία = είδος κοινωνίας

Όταν λέμε κοινωνία εννοούμε σύστημα ιστορικής ζωής = κοινής πράξεως

‖ Κοινωνία = ενότης πράξεως (ενότης ανθρώπων καθ' όσον είναι υποκείμενα πράξεως)

Για να είναι ενότης — θα διέπεται από κοινό δόγμα — κοινό όραμα — κοινό νόημα.

Κοινό νόημα πράξεων = κοινός σκοπός — κοινή αξία

Κοινός σκοπός πράξεων ιστορικών = κοινός πολιτισμός, κοινή παράδοση. (εν όλω ή εν μέρει)
(Εν γένει = έθνος)

Όπου ~~[illegible]~~ κοινός σκοπός — εκεί η κοινωνία

Άρα όπου κοινωνία = ορισμός

νὰ ὑπάρξῃ τέλος κοινωνική-
και δι' αὐτῶν ἀνεπαρκὴς ἡ
νόμος — ἀναγκαῖο δίκαιον

Ὅπου δίκαιον εἶναι ἡ ἰδανι-
κοινωνία στην ἐντελέστερη
μορφή

Συγ. ποιητικά = ἐντελέστερη
μορφή ~~[illegible]~~ κοινωνίας

— * —

§ Ἀρχικὴ ὑπόθεσ.
Σκοπὸς ἀρχαῖος, ἱστορικὴ ρίζα
= ἐλευθερία (Σκύλο – ποιητικήνος)
(Ἐλευθερία στὴ δημιουργία
τῆς συνείδησης, συγ. στα ἔργα
ποιητικοῦ)

Ἄρα ἐλευθερία ἀρχαῖος προϋ-
ποθέτει ὃ ἀναγκαῖο μέσον =

κοινωνική ζωή

Άρα κοινωνικής ζωής αναγκαίο
μέσον = έκφρασις κοιν. ζωή
ηθική (δίκαιο)

Αυτό είναι δημιουργός ηθικής
ή δίκαιο
δηλ. λόγος ύπαρξεως του
υπάρχοντος διά γνώστριαι
λόγος δικαίου = γνώστρια (να
ρυθμίσαι έννοιαν)

Η αξία του δικαίου (ηθικής) είναι ότι
έχει στην γνώστρια
ότι είναι δημιουργός γνώστρια
διά δύο δρόμων καθ' ούς ενεργ-
Αξία δικαίου = απόλυτη αξία
η γνώστρια όλο άλογο είναι

ἀδιανόητη χωρίς ἠθική

Η εσωτερική στη ιστορία μας ἀδιανόητη χωρίς δίκαιο

Αμφότερα (δίκαιο κ ἠθική) = γέννημα (χαρακτηριστικά) του ίδιου πνεύματος, τα αναφορούν στα διάφορα δεδομένα

— * —

§ Διάφορα φαινόμενα δημιουργία κ αφ' γενέσεως.

Δημιουργία = ποιος έργο υπάρξεως, ποια συγκεκριμένα (αξία) έχει

Γένεση αυτός, αυτό (που έχει αρχή ή εποχή της γενέσεως (έχει ή δεν έχει έργο υπάρξεως)) έχει μέσα του νόμο της αιτιότητας

Δεύτερο = φαινόμενα ιστορίας

[8.18] 14

δικαίου ή κοινωνιολογίας.
10 αρχαίο – γεωργίας ί.

Κάθε σύστημα ή συστηματική κοινωνία, έχει τις ρίζες της και τη βία, έχει κατάσταση· ~~της~~ και το σχήμα [illegible] του σύστημα [illegible] ([illegible] - δυνάμεις [illegible])

Εν τούτοις εκ της σύγχρονης [illegible] διαίρεσης μεταξύ της αστικής, [illegible] για [illegible] [illegible] σύγχρονης [illegible] κοινωνία είναι μεγάλη πρόοδος

— Πάντα δε [illegible] [illegible] προς δικαιοσύνη κοινωνία ή αστική

———x———

§ Η αστική αυτή έχει [illegible] δίκαια (δικαιικά) [illegible] συναφή της

Το θέμα αυτό που βασανίζει [illegible]
η Ευρωπαϊκή [illegible] σε μας:
καθένας ζητούσε κάποια σοφία
παρά διάφορες [illegible] από
άλλη.

Το τελευταίο διάγραμμα στης
[illegible] ανωτερότητα από [illegible]
[illegible] σοφία

Αλλά είναι η δημιουργία της
ιστορικής σοφίας [illegible] [illegible]
(— Αναρχισμός · Ιωνία, Πλάτων, Κυρηναϊκοί

Με αυτό το μάθημα
τελειώνουμε το πρώτο μέρος
Θρονήσαμε τη θέση του [illegible]
από [illegible] κοινωνικής [illegible]
τον προσορισμό του [illegible]

[8.20]

Ἐμεῖς γνωρίσαμε πάλι ἀνεξήγητο
αὐτὸ τὸ δίκαιο ὅπερ οὐδ' ὁρίζομε
= τὸ δίκαιο στὴ φιλοσοφική
ἔννοια, στὴ γενική ἔννοια

Θέλεις μας σὲ ἱκανοποίησης ἃ ἐδῶ
σταθοῦμε στὸ φιλοσ. πεδίο

Τώρα ὠφείλει νὰ μποῦμε τὸ
εἰδικώτερο μέρος γιὰ νὰ γνωρί-
ζουμε φιλοσοφικό πεδίο μέ
νὰ μποῦμε στὸ μεθοδολογικό

Ὅπως ἐδῶ μιλᾶμε φιλοσοφικά
γιὰ δίκαιο, τώρα θὰ μιλήσωμε
ὡς νομικοί

Τὸ δίκαιο δι' ὃ μιλοῦμε
εἶναι τὸ ἀντικείμενο τῆς νομικῆς
ἐπιστήμης

ή το θέμα πολιτικής διαφορ-
ή της ολοκλήρου;

Ποιος τομέας έχει ολοκλη-
ρη έννοια δικαίου;

Και αυτού το δίκαιο της
νομικής πολιτικής, όπως η δημοκρατία
ή όπως η ιδιοκτησία, ή όπως
η δική μας στην ιδιωτική
κοινωνία;

Έως το μέρος των [illegible]
δύο εννοιών δικαίου [illegible]
[illegible] [illegible] ή δεν το
[illegible]

Για να μη μείνει το νομικό
[illegible] της [illegible] — ή το
[illegible] [illegible] της νομικής [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

12ο (Κωδ.)

Τό δίκαιο (εμφανίζεται σάν) ~~[illegible]~~ ένα σύνολο πράξεων του προσώπου που ρυθμίζουν ένα σύνολο πράξεων των έν κοινωνία βιούντων

Απαραίτητο να ξέρει τι είναι πράξη διά τό δικαίου

Είδαμε ότι πράξη δεν υπάρχει εἰς φυσικό κόσμο

Πράξη = έννοια κάτι εις φυσικό γ κατά φυσικόν ή ψυχολογικόν κόσμον δεν υπάρχει

Έννοια διαμορφωμένη από τον ενιαίο σκοπό — νόημα πράξεως

~~[illegible]~~ Ο νομικός ενδιαφέρεται διά τις πράξεις ως πράξεις δικαίου:

— κατά πόσον σκοποί των

9 [9.2]

σύμφωνος προς νόμον – ή αντίθετος

Δεν ενδιαφέρεται διά πράξεις αι γέννημα φανταστικόν είναι, διά τας [illegible] εγκοσμίους

– αλλά διά την συμφωνίαν εν γένει αυτής διά το δίκαιον

Ενδιαφέρεται όθεν διά τα κατά δίκαιον στοιχεία των πράξεων, τας οποίας

διά τας πράξεις ως στοιχεία ως σύνολον

Η πράξις θεωρείται εν τω δικαίω ως γεγονός

και όσον γεγονός της (γεγονός της) είναι σύμφωνο με το νόημα του νόμου

[9.3]

kala lavle vagrený svobodný
aggrapulkes gr vorýgala

η δη αφηρημένη τέχνη ή [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible].)

§ Η επιστήμης δικαίου η πο-
λιτικής ἄρχονται με ποιήματα
(όχι με γονικά γράμματα ούτε
με [illegible] λογιότατα) ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ — είναι
συνηγορητική ἐπιστήμης.

§ Αἱ συνηγορικαί (και δή ή γονική) επιστήμαι
[illegible] (με ὀρθήν ὡς καθ' όσον [illegible]) ποιήματα, ~~[illegible]~~
~~[illegible] [illegible]~~
+ Η γονική ἐπιστήμη ή ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ (καλλιεργούσα ὀρθήν) είναι συνήγορος
με κανένα δικαίων η άλλος
όχι — οι συνήγορος = είναι δικαιο,
= έχουν όχι δίκαιον
ή έχει = οι αρνητικοι όχι

(margin: + τοιγαρούν καλλιεργούσα συνήγορος, ή με προς το δίκαιον)

Ὁ ~~[illegible]~~ νομικός κρίνει
βάσει κριτηρίων ἃ δίδει τὸ
δίκαιον, ~~[illegible]~~ ἀφ' [illegible] ἀποδέχεται
ἢ [illegible] – κρίνει ~~[illegible]~~
τεν ὡς πρὸς τὸ δίκαιον – ἀξιολογεῖ

ἀξιολογικὴ ἐπιστήμη, ἡ τοῦ
νομικοῦ κρίνει ἔργον = ἀξιολογία

Ἡ ἐπιστήμη δικαίου δεν ψάχνει
τί γίνεται ἐν κοινωνίᾳ – τί ἐστι –
αὐτό ἔργο ἱστορίας, κοινωνιολογίας
– ἀλλὰ τί δέον γίνεσθαι κατὰ δίκαιον
ὁρίζει αὐτὸ δέον ~~[illegible]~~ να ακολουθοῦν
κακούς δια να ᾖ ἴσα δίκαιον
αὐτὸ δέον να μὴ ακολουθοῦν

= ὁρίζει τὸ δέον

δεοντολογικὴ (οὐχὶ ὀντολογική)
ἐπιστήμη. (Μεγάλη σημασία [illegible]

Μόνον δεν τί γίνεται, ἀλλὰ

μπορεί να πούμε Σέον να είναι το
δέσ' τα φαινόμενα, είναι όπως
φεισουτό είναι η ουσία
ἐπιβλή μορφή ~~αλλ~~. Όλα ιδέαι
η και έχουν κρίσιν δι' ιδέα

συγκεκριμένα, αφηρημένα
η διαλογισμένα νοούμενα ουσίας
μόνον όλον μόνον αληθινή.
νοητά (λεγ. κατά νοητό).

---

§ - Ας αναλογισθούμε τώρα τον
κόσμον νοητά; έπειτα να θεωρή-
σω τα ιδέα και την αλήθειαν
η να τα ορίσωμεν.

τον κόσμον των ιδεών
τον κόσμον των νοητών
τον κόσμον ηθικόν
(Πλατωνισμός εν ορισμένη
έννοια.)

[9.7]

Μετά ες τον κόσμον των
πραγμάτων — δίκαιον
αφορμάται γι πράγματα
αρχήν — η δε κοινωνική
αρχήν

Τι είναι κοινωνική αρχή;
Τι είναι κοινωνία;

[9.8]

Μέχρι τοῦδε διεσαφήσαμεν ὁρισμὸν
κοινωνίας – ὠφελείας – δικαίου
καθὼς ἀναγκαστικῶς εἶναι αὐτοί
ἐγκαταλείποντας εἰς καθαρὰν
γλωσσολογικὴν ἀνάλυσιν

Ἐπειδὴ ὅμως ἀφορᾷ ἂν
εἶναι αὐτοὶ ὅροι τὴν πολι-
τείαν εἰς σχέσιν νομικῆς
ἐξουσίας (ὅπως δικαίου – ὠφελείας)
~~Η~~ Δηλ. ἂν κατανοήσωμεν τῆς
νομικῆς ἐξουσίας εἶναι τὸ
δίκαιον ὡς τὸ ὡρίσαμεν
τότε δέον νὰ ὁρίσωμεν τὸ
δίκαιον ὡς νόμους εἰς νομικὴν
ἐξουσίαν
καὶ νὰ συσχετίσωμεν τοῦτο
πρὸς κοινωνίαν

Δεν αρκέσει να μνημονεύσωμεν την διάκρισιν νοητού – αισθητού κόσμου.

Το αισθητόν ....

Το νοητόν νοείται, δεν γίνεται αντιληπτόν, ισχύει όμως (υπάρχει)

~~π.χ. [illegible]~~

— Εἰς ποῖον κόσμον [illegible] ανήκει δίκαιον η ηθική μεθ' ών ασχολείται νομικός επιστήμων;

Όταν λέγη δ. η ηθ. έχομεν ενώπιον ημών δικαστήρια, νομοθετήματα, ενέργειας η πράξεις νομοθ., δικαστών η ιδιωτών

Βεβαίως όμως αισθητά σημεία (κτίρια κ.λπ.) δεν είναι αυτά φαινόμενα, δεν μας ενδιαφέρουν ως όρος δικαίου η ηθ.

Μας ενδιαφέρουν αι πράξεις, των αν-
θρώπων ([illegible] ή [illegible]
[illegible])

Άρα αι πράξεις θα ποικίλουν, [illegible]
[illegible] ([illegible] [illegible]
εν χρόνω) — ([illegible]: πράξεις
δικαίου ή [illegible] πράξεις)

— Πώς [illegible] τα αίτια και τα [illegible]
βοηθούντος το αίτιον

— Η πράξις δηλ. [illegible] έχει αρχήν ή τέλος —
— αλλά ως ψυχικός [illegible] δεν [illegible]
αρχήν ή τέλος — [illegible]
[illegible] των ψυχικών [illegible]

— [illegible] [illegible] βάσεις τινός [illegible]
αρχής θα ξεχωρίζει [illegible]
[illegible] [illegible] ή θα τον [illegible]
[illegible], αρχή - τέλος;

Εἰς τοῦ φυσικοῦ κόσμου τέλειος
ἦθος δὲν ὑπάρχει. — ὥστε εἰς τὸν
κόσμον absolutus (ἀδιαπαστο-
[illegible]) κανόνες [illegible] (με αρχή
ἡ [illegible], absoluta) ἀδύνατος
Ἀλλ' οὔτε ἐκ τοῦ [illegible] κόσμου
ὑπάρχει ἦθος — διότι ἡ αὐτὸς
ὁ [illegible] τὸ ὑπάρχειν εἰς [illegible]
[illegible].

Ἀλλὰ δύναται ἡ [illegible]
[illegible] ἀποδείχνεται [illegible]
αὐτό καθ' αὐτό εἶναι ἀδύνατο
εἰς τὸν καθαρὸν φυσιογνωμικὸν
κόσμον

~~Το δ. [illegible]~~ : ὑπάρχει νόμος
ὡρισμένος [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] τὸν χαρακτῆρα [illegible]

[9.12] N

ἢ δικαιοπραγία

Αἱ ἐνέργειαι αὗται, καίτοι νόμου
νοούμεναι, ἀποτελοῦσι τὰ μέρη τῆς
ταύτης ἢ μονάδες μίαν ἀδικοπραγίαν
ἢ δικαιοπραγίαν

Καὶ μόνον ἐὰν ἡ διακριθῶσι τὸ
ἐνάντιον αὐτῶν (ὅσον τὸ μικρὸν
ἢ τὸ μέγα) νοοῦνται ἢ ὡς πράξεις

Ἀλλὰ τί τὸ εἶναι ἠθικῆς

Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ νόμου

Τί εἶναι ὁ νόμος: ἀφορίζει
ὡρισμένην συμπεριφορὰν εἰς τὰς
φυσικὰς ἐνεργείας, ὡρισμένον ~~νόημα~~ σχῆμα.
λέγει: ὡρισμέναι ἐνέργειαι ἔχουν τὸ
νόημα τῆς ἀρετῆς, τῆς δικαιοπραγίας

Ἄλλο τὸ νόημα ~~ὡρισμένον~~ καταλογιζόμενον
τῶν φυσικῶν ἐνεργειῶν, ἄλλο τὸ
εἶναι πρᾶξις δικαίου

Για να υπάρξη σφαίρα δικαίου χρειάζεται στο νόημα δικαίου αυτό να καλύπτη ορισμένο μέρος του αισθητού.

Η φαινομενολογία κατευθύνεται: νόημα δικαίου

νόημα δικαιοσφ. = είναι η κατεύθυνση της σφαίρας = ο σκοπός της — η σφαιρικότης του νοηματικού κόσμου.

Εν σχήματι γενικών εννοιών έχουν νόημα δικαιοσφαίρας = οι κατευθύνοντες προς το σκοπόν = την καθολικήν δικαιοσφαίρα κατά νόμον

νόημα ηθικής = είναι η ειδική κατεύθυνση της σφαίρας = ο σκοπός της

„Εν σχήματι γενικών εννοιών έχει νόημα ηθικής =

[9.14] 13

ὅτι ἄλλο αὐτὸ καθιδρύεται
ὑπὸ ἀρχικῶν σκοπῶν = ἵνα δια-
τηρήσῃ ἀρχάς, καθορισμένης
νοῦ τοῦ δ., ἐν τῇ ἀστ. ἀρχῇ,
ὑπὸ κοινωνικῆς ἀρχῆς κ.τ.λ.

Νόημα (ἀρχῶν) = σκοπός, καθιέρωση ἀρχῶν
Ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ δ. ἀποτελεῖται
τοῦ σκοποῦ, καθιέρωση ἀρχῶν ἐν
σχέσει πρὸς τὸ ἀληθινὸν δίκαιον.—

Ὁ νομικὸς μελετᾷ τοὺς νόμους
δηλ. τὰς διατάξεις τοῦ νομοθέτου
— τί θέλει ἢ δὲν θέλει — ποίας
καθιερώσεις ἀρχῶν ἐπιθυμεῖ ἢ
ὄχι ἐπὶ δηλ. ποίους σκοπούς
θέλει ἢ ποίους ἀπαγορεύει
Η διάταξις θέλει σκοπούς
(νομοθ.)
~~Η νομοθ. διάταξις~~ δηλ. νόημα αὐτῆς
ἢ ὁ ἑρμηνευτὴς τοῦ δ. μελετᾷ
τὰς διατάξεις, — δηλ. σκοπούς
1) νομοθέτου δηλ. νόηματα
2) ἢ τοῦ ἐφαρμοστοῦ κατὰ δίκαιον γενικῶς

Όσο η αδιαφορία της νομικής επιστήμης είναι σ' μέρος του νόμου; των δογματικών-θεωρητικών του δικαίου για τ' άλλο ζήτημα

Η αδιαφορία είναι τα πράγματα ~~—~~ οί νομικοί το δίκαιο θεωρητικών, για τη θεωρία

Τι δίκαιο εννοούμε ενάντια σ' όλο το θετικό; και πρέπει ιδανικό ή θεωρητικό θεμελίωμα της ό ~~νομικ~~ νομικός δίδει σ' όλα τα θετικά αδικήματα;

~~νομικ~~ Νομικός = τεχνίτης του δογματικού. Μόνο δογματικός ανθρώπου είναι ~~νομικός~~ νομικός - μόνο έργα ανθρώπινης δογματικής

Κατευθύνονται πρός σκοπούς - φύσις άγνοεῖ σκοπούς-γνωρίζει αἴτια-/Σκοπός καί ἀνθρωπίνη βούλησις δέν χωρίζονται.-

'Αλλά ἡ ἀνθρωπίνη βούλησις ἔχει ὡς φορέα κάτι πραγματικόν,αἰσθητόν- τὸν ἄνθρωπον,/καί τάς ἐνεργείας τάς αἰσθητάς τοῦ φυσικοῦ ἀνθρώπου.-

'Ο σκοπός ἔχει ἕναν φυσικόν φορέα- τὶς φυσικές ἐνέργειες, πού μαζί μέ σκοπόν ἀπαρτίζουν πρᾶξιν.-

'Αλλά ὁ νομικός ἐνδιαφέρεται ἀποκλειστικῶς διά τήν πρᾶξιν καθ'ὅσον εἶναι δικαία ἤ ἄδικος,κατά νόμον/-διά τό κατά δίκαιον νόημα τῆς πράξεως/τήν ἀξίαν της κατά τό δίκαιον/καί ὄχι διά τας φυσικάς ἐνεργείας ὡς τοιαύτας(διά τοὺς σκοπούς τοῦ νομοθέτου (δηλ.τάς βουλήσεις του) -τας βουλήσεις τῶν συμβαλλομένων - τοὺς σκοπούς τῆς διοικήσεως καί τῆς πολιτείας γενικῶς)/τάς βουλήσεις,ὄχι ὡς ψυχολογικά φαινόμενα,ἀλλά καθ'ὅσον εἶναι σύμφωνοι ἤ ἀντίθετοι πρός δίκαιον.-

'Η πρᾶξις τοῦ δικαίου γεννᾶται διά τοῦ τοιούτου νοήματος/ὡς ἁπλοῦν φυσικόν φαινομενον = ἀνύπαρκτος/ - Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει ὅτι ἐνδιαφέρει τόν νομικόν,δηλ. τό δίκαιον καί τήν πολιτείαν.-

(9.17)

"Οταν ὁ νομικός ὁμιλεῖ γιά πράξεις, ἐννοεῖ τὴν πρᾶξιν ἀπό τὴν πλευρά πού μόνη ἔχει γι'αὐτόν σημασίαν, τοῦ ἂν εἶναι δίκαία ἤ ἄδικος-/ Ὡς φυσικόν γεγονός δέν εἶναι τοιαύτη-/εἶναι τοιαύτη καθ'ὅσον κατευθύνεται κατά καί συνῳδᾶ νόμῳ .-

'Εξετάζει τὴν πρᾶξιν κατά τὴν σημασίαν πού ἔχει διά τὸν νόμον, ἂν τὸ νόημά της(ὁ σκοπός της)εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν νόμο

Μια εικόνα από κοιν. ζωή· δε
υπάρχει άν [illegible] οι άνθρωποι
εφαρμόζουν ηθική. δηλ. ελευθερία
— μεταχειρίζομαι ελεύθερος βουλ.
μενον ανθρώπων (Kant)

Επειδή είναι ιδανικό — εν ιστορία
ανεφικτό + — πραγματικό, το
δίκαιον προς εκπλήρωσιν
ηθικής ελευθερία

+ Ιστορικό [illegible] [illegible] κοιν. κινήσεως

Δίκαιον = [illegible] [illegible]
της [illegible] [illegible] στην
ιστορία (όλον κόσμο της ηθικής
[illegible])

Δίκαιον = ακρόγωνος κοινω-
νική λίθος
δικαίου [illegible]

~~[illegible]~~ Κοινωνία [illegible] της
εξουσίας [illegible] [illegible]
[illegible] ιστορικό ανθρώπων

Αλλά το ίδιο θα ήταν και με τη
ελεύθερα ρυθμισμένη ποίηση
(ή με ελευθερωμένα ρυθμισμένης)
νά' δίκαιον — χρησιμοποιούν
παρά lato sensu

Είναι σωστό οι φωνές του
ρυθμικού ποιητικού· μαζί
σωστά ελεύθερος λέξεις
όλες αυτές τις ονομάζουμε
δίκαιον lato sensu

Αλλά αυτό σύνηθες δεν σημαί-
νει δίκαιον —
για μόνον [illegible]
Ποιων;
Αυτό εξαρτάται επειδή διά
καθαρά ψυχολογικούς λόγους
— ζητήματα ιστορικού.
π.χ. έργα θρησκευτ. φωνών,
κοιν. λόγου, κοιν. ηθικής

[9:20] 19

Όλα αυτά δεν είναι το δίκαιο
με το οποίον ασχολείται η νομική
επιστήμη — το δίκαιο (κ.λ.)
Πώς θα το χαρακτηρίσουμε που
της αρχές [illegible] [illegible] ρυθμίσεις;

— Επίσης ως προς ποινικά
[illegible] ποινικής [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
Αλλά [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

— [illegible], [illegible]
[illegible]
Όλα αυτά δεν είναι η ποινική
της [illegible] επιστήμης — της
ποινικής (κ.λ.λ.)
Πώς θα χαρακτηρίσουμε [illegible]
του αρχές [illegible] [illegible]

και εδώ μιλούμε ιστορικής εποχής

Ποια είναι η δημιουργική ποίηση (ν.σ.) — το θέλημα δ. (η ύπαρξη ν.σ.)

Προς τούτο αξιοσημείωτον του τι επιλέγεται ποιητής —
Σκοπός μου — του ανθρώπου

Ναι — αλλ' τι ευρίσκω του ανθρώπου

Μέσα ποιητικός είναι ο φυσικός άνθρωπος — ο φυσικός του οργανισμός — όχι βέβαια

Μη επιδέχεται ο άνθρωπος καθό είναι ποιητικόν όν. — καθό επιδέχεται ποιητικά

Όχι ως ευρισκόμενος [illegible] — αλλ' ως ενέργεια [illegible] ως ποιητική ενέργεια

Μας ενδιαφέρει ο άνθρωπος καθό ενέργεια ποιητική

καθόσον αφελεί κοινωνικά
τα κοινωνικά· τα πράξεις
όθεν μόνον μιλούν· με ανθρώ-
πο κοινωνικόν, επομένως το
σύνολον της κοινωνίας το σύμπλεγ-
μα της κοινωνικής του πράξεις

Η κοινωνία μόνον δεν αποτελεί-
ται ανθρώπους, ως οργανισμούς
όλη, αλλά από κοινωνικές
πράξεις = σύνολον πράξεων κοιν.

Αλλά όχι σύνολον πράξεων αν-
θρώπων τυχαίων, αλλά
κοινωνικαί.

Κοινωνικαί από της κοι-
νωνίας: 1) δεν διαφέρουν όμως
αλλά και κατευθύνουν

Κοινωνικαί κατευθυνόμεναι
ανάλογα προς έτερον άνθρωπον
2) Εγκαθιστάμεναι ... έτερον

[10.1]

13ο ([illegible])

Μετά [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Μετά [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ανθρωπότης [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] δικαιο[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] — [illegible]
εκόλ[illegible]

[10.2]

Έτσι μας εισάγεται η φαν-
ταστική ποσότης

Πολλές μορφές φανταστικής
ποσότητος ή άλλες μορφές
φανταστικής ποσότητος [illegible]
καταλήγουν παράγουν όπου
φανταστικήν ποσότητα =
αριθμόν,

όταν φανταστική πο-
σότητα [illegible] = δύναμιν

Άρα αυτή η έννοια εν
τη γενική [illegible]
εμφανίζεται στο [illegible]
έννοιαν

Είναι [illegible] το δύναμη
της [illegible] στη γενική
[illegible]

§ Πρό [illegible] του [illegible]
τούτου [illegible] της [illegible]
[illegible] του δικαίου, [illegible]

~~[illegible]~~

Αυτός [illegible] κοινωνία
του κοινωνικού [illegible] ανθρώπου δεν
— θέλει αρχές ~~[illegible]~~ όχι ως ψυχ-
ρά [illegible], αλλά έκφανσιν [illegible]
κοινωνικής [illegible] /—
νόημα / ~~[illegible]~~ καθοδηγούν)
καθ᾽ όσον καθοδηγούντας
ή άλλως / αναγγέλλοντας τη αλη-
θινή κοινωνία

— θέλει αρχές ως νόημα
(όχι ως γνώμη αλλά [illegible])

Κατά τούτο [illegible] τας
αρχές ως μη έχοντας [illegible]
κοινωνική [illegible] — [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~
και [illegible] κοινωνικής [illegible]

[10.4] 6

ἀνθρώπου — αἱ κοιν. ὁμάδες

3) ἔχουν κοινὸν χαρακτῆρα

των ατόμων επαγγελμ. ανθρώπων

προσ. ανθρώπου ἔχουν τοῦτο το κοινόν νόημα

4) αἱ κοιν. ὁμάδες διαφέρουν από

τα κατηγορήματα καθολικών

των προς το διαχωρισμένο

επάγγελμα μεταξύ

ανθρώπων — προς το κοινωνικόν

μόνον, η δὲ ὡρισμένον νόημα

ανθρώπων επιδιώκει

νόημα τούτων ομάδων

αποτελούν την κοινωνίαν

§ Αλλά χρησιμοποιεί η έννοια ομάδος

τούτου ευδιάκριτος προσδιορισμός

Μεταξύ κοινωνικών ομάδων

διακρίνεται δείκτης η έννοια

Επίσης οι κοινωνίαι είναι

δηλ. και σύστασις και ομάδες

επί προσδιορισμού

[10.5]

Ο άνθρωπος κάθε φορά που ανακαλύ-
πτει τον άνθρωπο (είναι η εισαγωγή, για αυτό) αρχίζει να εκμε-
ταλλευτεί αυτόν τον [illegible]
~~[illegible]~~ , αύξηση δια της εισαγωγής ο διότι αυτός είναι ξένο

Ο άνθρωπος ένα μέρος της ζωής
του αρχίζει να το εκμεταλλεύεται
αυτόν τον κοινωνικό ξένο
(-ξέρω ένα μέρος μαζί για τη
άλλη [illegible] να υπομείνεις που
είναι [illegible] προς το κοινω-
νικό ξένο)

Ύστερα υπάρχει μια αγορά της
ζωής ~~[illegible]~~ απ' όπου αρχίζουν ν'
εκμεταλλεύονται τον κοιν. ξένο

Όλοι (μαζί όλοι το αρχαίο) να
[illegible] αυτόν τον ξένο είναι
[illegible] κοιν. [illegible], όλοι [illegible]
[illegible] είναι [illegible] [illegible]
[illegible] ή [illegible] εισαγ.

[10.6] 8

ό κοινωνικός βίος, τότε έχομε αρνητικές κοιν. ομάδες

Η κοινωνία διαφέρει από δεσμούς, από όλες κοιν. ομάδες ή ομάδες εφ' όσον από οι δεσμοί ομάδες υπερισχύουν των κοινωνικών αρνητικών ομάδων. — Τότε διαφέρει κοινωνία

Σε προοδευμένο δε είναι αδύνατον να προϋπάρχει κοινωνία διότι με γνώση και προς τον άνθρωπον οι διότι για έρευνα [illegible] με συνδεδεμένα κοινωνικά

Zwang

(Gemeinschaft u. Gesellschaft)

Η κοινωνία αναλύεται κατά τις κοινωνικές ομάδες και είναι δεσμοί είτε αρνητικοί — δεν αναπτύσσεται μόνο εκεί τις προσαρμοσμένες δεσμούς

[10-7]

και άρα της κοιν.-φιλ. – αλλ.
κ. της αριστοκρατικής δουλοκτησίας
-κτητικής δημ. οι ίσοι – αλλ. της
δουλοκτησίας
(Όσοι οι ορίζει δίκαιο
το μαρξιστ.-λενιν. για της
δικαιοσύνης, αλλ. κ. της αριστο-
κρατίας δημ. [illegible] [illegible]
να έχουν [illegible] δουλοκτητικής
δίκαιο, αλλά δεν το ορίζουν)

§ Θα ιδείς σου τα λόγια κοινω-
νικών δια καθ. κοινωνίαν
Είναι τα πράγματα [illegible]
στοιχεία του ορισμού της κοι-
νωνίας – Όλοι [illegible]
εργαζόμενοι (ενδρ. [illegible]) έχουν αυτά τα
στοιχεία – γίνονται κοινωνίες

Είναι μας [illegible]

όσαι κοινωνίαι επιδιώκουν και δίκαιον

Έπειτα έχομεν δύο ειδών κοινωνίας

βάσει διακρίσεως ετερονομίας ή αυτονομίας

[10.9]

κατά τινα τον είδος ποιητικής
[illegible] τε [illegible]
κοινωνίαν διακρίνομεν εις την
[illegible] φύσιν — εξουσιαστικήν
ποιότητα (ποιότητα σ. 1.5)
η μη-εξουσιαστική ποιό-
τητα — όσον γενικώς ανθρωπί-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
από άλλους τέλους τους [illegible]
κατά την ιδέαν των [illegible]

→ [illegible] ανθρώπινη [illegible] όσον
μόνον ο [illegible] [illegible]
[illegible] μόνον αυτόνομος [illegible]
[illegible] των [illegible] των
[illegible] = [illegible].
μη εξουσιαστικής ποιητικής

← [illegible] [illegible] [illegible] της
εξουσιαστικής ποιητικής [illegible]
[illegible] [illegible] — [illegible]

ἐφαρμοστικαί κοινωνίες (δηλ. μελέτη τῶν τοπικῶν)

~~[illegible]~~

Κοινωνίες που διατηροῦν ἀκόμα μιὰ ἐφορμή

τί εἶναι αὐτὴ ἡ ἐφορμή;

Ἐφορμή εἶναι ἕνα εἶδος κοινωνικῆς ἐνέργειας — ἑνώνονται ὅλοι σὲ μιὰ ἀφόλιστη, ἐνῶ οἱ ἄλλοι καθορίζουν ἀμέσως καλύτερης ἐνέργειας ἢ διαθέτουν ὕλη καθαρή [illegible] τῶν ὅρων τῆς καλύτερης αὐτῆς [illegible] τῶν κοινωνικῶν ὁρίων για τὴν κοινωνία

ἡ θεωρία τῆς ἐφορμῆς αὐτῆς να [illegible] ([illegible] τὸ [illegible] τῆς Chance) [illegible] ὁ [illegible]

Για να υπάρξῃ ἐφορμή

Χρειαζόμεθα δύο ειδών ορμάς
Ορμάς έχουσαι τόν σκοπόν της
ζωογονήσεως (αι καθαρίζουσαι,
ενισχύουσαι ὀργανισμὸν καθαυτόν
ενεργεία) — γ

Ορμάς αἱ [illegible] (ἔχουσαι τὸ σῶμα τῆς
σαρκός, τῆς [illegible] εἰς
τὴν διὰ τῶν [illegible] ορ-
μῶν [illegible] καθαρότης
— αἱ [illegible] εἰς τὰς ἰδίας καθαρότητας
[illegible] ή [illegible]
κοιν. ορμάς

Η [illegible] εἰς τὴν [illegible]
καθαρότητος [illegible] ἀπό
[illegible]. ~~Η [illegible]~~

~~Έστω~~ ότι δια της λέξεως (ονομαστικής
ή γραμματικής) ότι εννοούμεν
-αμέσως να καθορίσωμεν όσον
διαφέρει ή γραμματική [illegible]
(π.χ. [illegible], ~~[illegible]~~, ίσως
για της προς γραμματικήν
[illegible])

§ — Εκ των [illegible] [illegible]
ότι μεν αναφέρονται εις την
γραμματικήν [illegible] (π.χ. [illegible]
[illegible] προς [illegible]) ~~και~~
είναι όσοι [illegible] να είναι,
αί δε [illegible] (π.χ. [illegible]
προς [illegible]) — είναι αυτοί οι
ορισμοί
αί μεν αναφέρονται εις την [illegible]
[illegible], αι δε [illegible] προς
[illegible]

§ Ορισ. [illegible] ή γραμματική [illegible]

[10.13] 13

ρίζει τους όρους εφόσον να
συγχορηγηθούν σ' αυτήν
καθορίζει τα όρια της —
ή δι' αυτού ορίζει συγκεκριμένη
κοινωνία

Konkrete Gesellschaft

Οι όροι αι καθορίζουσαι την
συγκεκριμένη κοινωνία δεν
είναι παρά το σύνολο του κοι-
νωνικού βίου / τα διάφορα
κοινωνικά [illegible] / ούτε
παρά τον συγκεκριμένον ή συγκεκρι-
μένως εν τη κοινωνία της εμφανι-
ζόμενον

έχει το νόημα του συγκεκριμένου
συγκεκριμένη κοινωνία
ή συγκεκριμένως του [illegible]
[illegible] συγκεκριμένα

§ §

και γεννάται εδώ

[10-14] 14

Είναι τα αναγκαία γλωσσικά
~~γρα~~ στοιχεία κάθε εθνικής
ποιήσεως (ρυθμικά κ.τ.λ.)

\+ Αλλά σ' εθνικότητας ποι-
ητικής δεν το ζητούν ιδιόρρυθμη
[illegible] δεν αρκεί να ζητούν γλωσ-
σικά στοιχεία — αλλά
1) διάρκεια και οργανικό
1) Η οργανικός [illegible] λόγος(?), η' [illegible] καθ-
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] — (αξία(?)) σε μια εθνική
η εθνικής ποιήσεως

(το [illegible] [illegible] [illegible]
της [illegible];)

Κάθε εθνικό
[margin note: [illegible] [illegible]]

Τέλος ο
λόγος(?) [illegible] [illegible] αλλά
οργανικό στοιχείο ή μάλλον
~~ἀξιόλογη~~ [illegible] λόγος(?).
Αδιάλειπτος προσδιορισμός - και

[10.15] 15

ἰσχυρῶς ἀπειλοῦνται ἡ ἀντιπροσωπεία
θα κρατήσῃ τις εναλλαγές
ωδίνης.

[10:16]

[illegible]

[10.17]

§. Ξεκινούν κάθε από ειδικούς ανάγκας ή κοινωνική ζωής

— Έτσι ένας, ένας όρος — αυτό εδώ φόρος.

Μπορεί σύγχρονος όρος να είναι μια κοινωνική ζωντανή ή ζωντανεμένος. δηλ.

Τα ίδια φωνητικά σύμβολα να είναι εφαρμοσμένα ζωντανών ή νοοτροπικών αρχέων

Αυτό ακριβώς = διαφορετικοί ... ή ζωής ... τον όρολογία — ή δηλαδή ορολογία των ... διότι ... ...

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

§ Λέγ' εκεί ότι τα άλλα πρόσωπα
φανταστικά κ' φανταζόμενα
Πώς γιώ; κ' ως την άλλην αφο-
σιωτικά τα πρόσωπα φανταστικά
κ' αντιλαμβανόμενα πράγματα.
Όλο: φράσις διπλωματικά δ'
εξ εμφανίζει πάνω για τα πράγ-
ματα αποτελεί εκ' τον κόσμο είδα
Αγ. ή εμφανιζόμενα είδη - διατάσσει
αυτοτελείς εκ' την έκταση
ύπαρξιν ανεξαρτήτων εκ'
τα όντα, για κάτι τέτοιο
πράγματα καθορισμένα καλοσχηματι-
σμένα, φανταστικά πράγματα.

Εδώ βλέπει κανείς ότι η φράσις
δεν γεννά πράγματα δια της εν-
εργείας — θέτομεν με τα

[10.20] 18

νομίσματα. Είναι όσον [illegible] [illegible]
γένεια γεγονότα, όπως εμπορεύματα
φορείς νομίσματος ή ένα νόμισμα
φέρει ένα [illegible] για την
νομ. κυκλοφορία π.χ. [illegible]
[illegible]

~~Απο~~ Αντίθετα δυνατόν, όπως
[illegible] να φέρει ένα εμπορεύματα
φορείς ή άλλα νομίσματα.

§ Τέλος [illegible] των [illegible]
[illegible], ως προς τη μορφή
θα [illegible] [illegible] ιδιοκτησία

Είναι επίσης εμπορευματικοί
κοινωνίας

Θρησκ. κοινωνία = η διανομή από θρησκ. φορείς

Η θρησκευτική φροντίδα
[illegible] οι σχέσεις [illegible]
του [illegible] εις φορείς
[illegible] [illegible]

Και ο άλλος είναι ποιητής εμ-
φανταστικής ή προσωπικής
ύφης· όλα τα [illegible] στοιχεία
αλλά με ένα [illegible] [illegible]-
-το θρησκευτικό, το [illegible] που [illegible]
[illegible]· Άγνωστο, καθαρά
επιστημονικό, ή [illegible] με επιστημονικό

Εθνολογική ποιητική.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] τους άλλους ποι-
ητικούς τύπους, τις ποιητικές
ιδέες, αφηγήσεις τις παραδόσεις
θρύλους, μυθολογήματα αλλ. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] όλοι [illegible].
Δεν είναι [illegible]
[illegible] της δεν είναι για

τη λέω πρόσκαιρον προσδιορίζει
αλλ' η κοινή γνώμη

§ Η δημοκρατική εξουσία έχει
την εξουσία της να αλλάζει την δύ-
ναμή της από τον φόβο και τις
γνώμες που εκφράζουν οι αντι-
φρονούσες δυνάμεις που μπορού-
σαν να της...

[Δεν μιλώ για την δημοκρατική
εξουσία που έχει σήμερα και
δημοκρατικό χαρακτήρα, αλλά
διαδέχεται την βία

Η ιδεολογική κοινωνία έχει
την δύναμή της από την
δογματική της κοινής γνώμης
και τις αντιδράσεις που μπορεί να
έχει για τα έθιμα

[10.23] Σ1

Πάντα το σχήμα μονολογίας
([illegible] [illegible] – [illegible] [illegible] [illegible])

§ Αἱ [illegible] κρίσεις ἂς
ὁρίζουν αἱ φωναί αὐταί [illegible]
[illegible] ἢ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἐκ τοῦ προτέρου

§ Θά μπορούσαμε νά μιλήσουμε
γιά ἀρχές φωνητικῆς ποιητικῆς
[illegible] [illegible] –
τα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] αἱ [illegible] ὁρισμένης [illegible]
[illegible] [illegible] κρίσις

---

§ [illegible] [illegible] ἰδέες μας [illegible]
ἡ [illegible] φωνητική ποίησις
[illegible] δύο [illegible] [illegible] [illegible]
α/ ἡ φωνητική [illegible] [illegible]

[10.24]

των [illegible] σχέσεων δια
την [illegible] κ της [illegible] (δηλ.
των σχέσεων στο ποιητικό σύ-
νολο τι άλλο [illegible] αυτό σημαί-
2) δια της δυναμικής [illegible]
σεως των ενδότερων σχέσεων της
ποιητικής (~~[illegible]~~ [illegible]
των μεταξύ των [illegible]
[illegible] δι' ιδίων [illegible]
η [illegible] ποιητικής
= [illegible] v. f.
είναι η [illegible], [illegible]
[illegible] κι [illegible]
[illegible]

+ [illegible] [illegible] [illegible] κ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] + [illegible] κ [illegible]
κ δι' [illegible] [illegible] [illegible], ο [illegible]

§ Αρμονικής δυνατόν να ονομασθού-
ν μόνον της σφαίρας της αρμονίας
φωνής λεγ. μόνον της φωνητικής
σφαίρας ~~της~~ εν τω πολυφωνι-
κώ φωνητ. αρμ. ποιήματι
(αποφεύγοντες τα ανεπιτυχή)

§ — όταν έχομεν το αρμονικό
έργον ή όλας τας δύο κατευ-
θύνσεις, δεν έχομεν άλλο μόνο
ιδεώ έργον. — Άρα αναφορικά
έργα κτλ. ... [illegible]
[illegible] της γ
ε εφ. κατευθύνσεις (ποιητικής
[illegible] κ.λ.π.)

Λυρική [illegible] παραγωγή
αρμονική ή της ποιητικής
[illegible]
[illegible]

~~Δημο~~ [illegible]

§ Οἱ ἐξομολογητικοὶ μονολόγοι (ἢ
διηγήσεις) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
ἐξ τὸ ἑνιαῖον δηλ. τὸ ἑνιαῖο
[illegible] (διότι [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ὡς [illegible]
ἑνιαίου τινος, τὸ ὁποῖον [illegible]
[illegible] ἀλλὰ [illegible] ἑνιαίου)

Διότι [illegible] [illegible] [illegible]
αὐτὴ ἡ ἑνότης

Βρίσκουν μόνον [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

Ἀλλὰ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ἡ ἑνότης;

Καὶ αὐτὴ [illegible] ἡ [illegible]
[illegible] [illegible], ἡ [illegible]
κ.ο.κ. [illegible] [illegible]

Ἡ αὐτὴ [illegible] [illegible] [illegible]
ὅλα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ὅλα χρόνια

[10.27]

Ἡ ἐλευθερία ἔσχατος σκοπός μου
— καθ. τράβηξ γιὸ για την
τραγγάλισή της

Αλλά τράβηξ όλη σφοδρότη-
της, για να τραγγαλισμούς ελευ-
θερία; — καθώς παρά ποιητικής
μου

Ἡ ποιητική τράβα αναγκαίο.
— ἐλευθερία

Ἡ ποίηση αναγκαίο στοιχείο
— ἐλευθερίας

14ⁿ (Παυλ)

Ο ποιητής είναι ένας όραμα
σφαιρών χρόνων ~~[illegible]~~ ποικίλοι
και ~~[illegible]~~ ωριζόμενοι νόημα
αναγεγραμμένα εις την αυτήν
ψυχήν.

1) Η κοινωνική τάξη ~~[illegible]~~ έχει ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ καθε ορισμό που
θέλει εις συνείδησιν επαφήν, ~~[illegible]~~
δύο κοσμήματα ορίζουν

Η επαφή είναι θελημένη κοινωνική
έχει εις σύνολον

είναι γενική κοινωνικής
όταν έχει τις ασυνείδητον

~~[illegible]~~ Την ολοκλήρωση ασυνείδητες
ορίζεις ενδυναμώνουν τις όψεις
των κοιν. ορισμών.

[11.2]

ε) γιατί δε λύθηκε το κοινό σε
διαφέροντα προς ωρισμένη
ομάδα — αντίθετα γεννήθηκαν
προς ωρισμένων ομάδες πρώτα
— ωρισμένη κοινωνία

Οι κοινωνίες διαφέροντα
σε φανατισμό γ μέ
Φανατισμοί = οι ελεύθεροι
από ~~[illegible]~~ πολεμική φωνή ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ φανατισμένοι.

Η [illegible] ελεύθερος κοινωνία
= ανεργία (λ.σ.)
ελεύθερος τάξη ~~[illegible]~~ [illegible] (λ.σ.)

Η ελεύθερος κοινωνίας (φανατισμοί) απολύοντας από
φανατισμό — [illegible]

φράσεις

Αἱ φανταστικώταται φράσεις, μαθη-
μέναι φράσεις ὑπερηφάνως, — φράσεις
ἢ τὰ φρέα τῆς ἰδίας ἰσχύος τῆς φαν-
τασίας

~~[illegible]~~

Ὁ ἄλλος ἐπιτυχεῖ νὰ εἶναι ἢ
φανταστικὸς ἢ φανταζόμενος

καὶ [illegible] ὅτι φράσεις δὲν
εἶναι ἐν φρονήσει, σχῆμα τῆς
μνήμης [illegible] νοῦ.

ἐπιτυχεῖ μία εἰκόνα ἡ ὁποία
νὰ ἀποτελεῖ πολλὰς φράσεις

μία εἰκόνα νὰ εἶναι ἢ φαν-
ταστικὴ ἢ ἀντικειμενική· δη-
λ. ἢ φρεὶ πολλῶν νοημάτων νὰ
ἀποτελεῖ πολλὰς φράσεις

Ἀφροδισιάζονται αἱ γυναῖκες [illegible] ~~[illegible]~~ ἐξουσιαστικῶν κοινωνιῶν

Θρησκευτική, εκπολιτιστική, συνδικαλιστική κοινωνία

Ἐξουσιαστική αγροτική κοινωνία
1/ ἡ ἐξουσιάζουσα τῶν διακοινωνικῶν σχέσεων της ομάδος
2/ ἡ ἐξουσιάζουσα ~~[illegible]~~ τὰς (διακανονίζουσα τὰς) σχέσεις τῶν ἐνδοκοινωνικῶν

Ἀλλά τα στοιχεία αποτελούν το μεγάλο [?] είδος ἐξουσιαστ. αγροτ. κοινωνίας = αγροτικής (ν. ε.)

Αγροτικός [?] κοινωνίας αγροτικής = ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] κοινωνικόν

αγροτική = [illegible] [illegible] [illegible]

Αγροτικόν [illegible] [illegible]

[1.5] 5

Μόνον ως [illegible] [illegible]
[illegible] — αλλά η [illegible] [illegible]
[illegible] μόνον ο [illegible] [illegible]
[illegible] η [illegible] [illegible]
[illegible] με [illegible] η [illegible]
φωνής, [illegible] [illegible]

§ Η [illegible] είναι η φωνή της κοινωνίας εις την [illegible] [illegible] αποδίδεται φωνή, [illegible] η παρέχει κυριαρχία

Λέγων ότι [illegible] = κυριαρχία δηλ. [illegible] της φωνής [illegible] της ιδίας δυνάμεως, [illegible] ιδέας [illegible]

— Αλλά τούτο σημαίνει ότι [illegible] της κοινωνικής φωνής (δηλ. [illegible] [illegible] κ.λ.π.) ή δια [illegible]

Ο χαρακτήρ φωνής της [illegible]

[11.6]

τικῆς ὕφους· ὅπως στὴ φωνῆς

Ἡ ἀλλοῦ καμμιά σ' κανένα τῶν
φωνητῶν δὲν ἔχει ἱστορικὸν χαρακτῆρα
[illegible] οὐσιώδους [illegible]
[illegible] καλλιτεχνική [illegible]

†2) Ἡ μ[illegible] καινοτ. δὲν [illegible] ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἱστορικὸ τόπο

1) [illegible] δὲν ἔχει ἱστορικὸν [illegible]

→ τὸ [illegible] τὴν ἱστορικὸν
[illegible] τῆς [illegible] τοὺς
[illegible] [illegible] [illegible]
— τὴν [illegible] τῶν καὶ
ἰδεῶν [illegible] νὰ ὑποτάχθουν
εἰς τοὺς κανόνας τῆς [illegible]
κοινωνίας, οἵτινες ἄλλοι καὶ
ἄλλοι λαμβάνουν [illegible]

ὅσο ~~[illegible]~~ χαρακτῆρας καθαρώτερα ς'
[illegible] κοινωνική ζωή. Ἀλλὰ
ἡ [illegible] [illegible] ὄχι [illegible]. Πρέπει
νὰ ἀλλάξῃ

Χωρί[ς]

§ τὰς [illegible] τῆς [illegible]

7 [II.7]

συγγραφων εκείνου : γράμμα-
τα εν ωρισμένη χώρα·
ως προς τον είπομεν :
ότι γνώσις, άνθρωπος με ενδιαφέρ-
ον ποικίλον [illegible] πράξη ή
δεν πράξη | ως ποιον | ποιημα |
ή [illegible] τα δύ-
ναμιν ορέξεων | [illegible] ποιον ποιημ-
[illegible] μας [illegible] ποι-
ητικής | είναι δεν της [illegible]
[illegible] είναι
δια της [illegible] της [illegible].

Αλλά το [illegible] της χώρας
το [illegible]
εν [illegible] προς [illegible]
γνώμην

Βέβαια αι ορέξεις των ανθρ-
ώπων [illegible] ανθρώπους |

[11.8]

ή οι άνθρωποι κάποιου ολοκλήρω-
του της ζωής. ~~Αλλ~~
Αλλ' ~~[illegible]~~ αν κανείς προσέ-
ξει της ποίησης [illegible] τις
ορισμοί ποιητικής τότε δεν θ'
[illegible] πολύ.
Και το φωτογραφικό του οποίου ανα-
λογεί της ποιητικής
Η ποίηση ως ~~ανθρώπινη~~ κοι-
νωνία προϋποθέτει χρόνο και
χώρο, μαζί τον ίδιο χρόνο
και [illegible] τα προϋποθέτει και μια
κοινωνική αλλαγή, εν [illegible]
μια εκπολίτιση ή θρησκευτικής
κοινωνία

Ότι η ποίηση προϋποθέτει
ένα μέρος της ζωής [illegible]
[illegible] της ή των [illegible]

από δω — σημαίνει ότι το
ελάττωμα αυτό είναι ιδιαιτέρως
της | γ' ότι μόνον είναι όλως
ξένον της σκέψεώς της

§ — "Αλλοι λέγουν ἡ χώρα μας —
γι' ἀμαθής —
Καὶ γιατί ἀφομοιώνομεν ἄ-
ξεν γιὰ ἀρχαιότητα ἕτοιμα
[illegible], κι' ὁ μιμητὴς κακὸ
δούλης εἶναι ἀμαθής
— Ἔχω, το ὅτι ~~[illegible]~~ ἀφέρει μὲ
βαθμὸν ἀμαθείας ἀπὸ ἀρχαῖον
Ἀθηναῖον ὅσον ὁ καινὸς νὰ δεί-
ξη ὅτι ὁ Ἀθηναῖος ἀπέχει
ἀπὸ τὴν ἀλήθεια τοὺς

15ο (Παλ.)

Την αρχική των υπόστασι σαν είδος φανταστικής κοινωνίας

Τη φανταστική κοινωνία συνθέτουν ίσα ίσα τα κατώτερα ορέξεων, κατώτατα ορμέμφυτα

~~Τα [illegible]~~ Μέσα των [illegible], των ένστικτων των ορέξεων που ανοίγουν την φαντασία. Της φανταστικής κοινωνίας [illegible] ο [illegible] της [illegible] ~~[illegible]~~ ταμείο ~~[illegible]~~ ή της ενδυναμωμένης [illegible] ~~[illegible]~~ ταμείο Άλλο [illegible] δεν [illegible] [illegible] [illegible] από αρχής και

ποιητής.

Δεν διαφέρει κατά την φύσιν της φωνής — δηλ. δεν έχομεν την ποιητική φαντασία [illegible] κυριαρχίας

το [illegible] [illegible] φωνή δεν [illegible]

το [illegible] φωνητικόν δια [illegible] όχι.

Δεν απαιτείται να έχει ωραία ποιητ. φωνή να γράψη να είναι ο ποιητής, αλλά π.χ. [illegible]

[illegible] η τέχνη του δημιουργεί την ποιητικήν, η ποιητικά ποιητικών

Άρα η τέχνη η ποιητική ποίησις ο ποιητής [illegible] [illegible] δεν είναι

[12.3]

[illegible] [illegible]. Δεν είναι μόνον τό
Χαρακτηριστικός [illegible] = [illegible] [illegible]

Διάφορος μέθοδος για τα
ιδιαίτερα [illegible] [illegible]

§ Εύλογον ότι οι [illegible] είναι [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

Μασού — Σμύρνα

Βεβαίως διά τα [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
και [illegible] [illegible], [illegible]
αλλ' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ή [illegible] [illegible], διότι τότε
[illegible] ή άλλο [illegible].

Δια [illegible] [illegible] [illegible] το
[illegible], διά [illegible]

Αθηναία
~~[illegible]~~ ή Λαμία

Εάν [illegible] [illegible]

[12.4]

4

μέλημα τους καθώς σχολιάς
δεν υπάρχουν τον ιδικό
προσαρμογών χωρίς όσου
καθαρή

Η ελευθερία χώρου
η ανάγκη χρόνου

Αλλά εδώ χρειάζονται διαλεκτική
τεχνική καθώς και ποιητική
θεματολογία, με μια θέση,
ελευθερώνουσα ποιητικά, αλλά η
με μια ελευθερία που ίσως περιέχει.

Τότε 1η θα βρούμε τα σχολεία
οι όροι τους όρους

2ο θα το καταλάβουμε η
τον αριθμό

[12.5] 10

ἢ και μὲ ὀργανισμὸ — ἔρωτας
για τες ἡδονὲς τῶν [illegible]
για αισθητὴ ὀργανισμοῦ σε
[illegible] ἢ ἂς ποῦμε εἶχαν ~~[illegible]~~
μορφὴ σὰ μέρα

[12.6] 10a

W wojsku ~~[illegible]~~ dalszym do
tego zgodnym są ~~[illegible]~~ innych
Wojska z całą nowością i z
nowości dla ~~[illegible]~~ tych
co obcych, które do swego
— jako uwagi większym
całe

Nowinki 1) nowinny; obecny
2) opór większym nowinkom
3) formalizmu i zwolenników
(obok i ~~[illegible]~~ opór im z obecnej
nowości innej formalności)

[12.7]

4/ φανταστικόν ὑφιστάμενον εἶδος
αἰσθητικῶς φανταστικά
λόγος τοιούτων σημαίνει =
ἀποδίδουν τὴν αἰσθητικήν

+ το 4ον στοιχεῖον [illegible] προσειμόν. Μόνον [illegible] [illegible] [illegible] να καθορισθῇ ὅ,τι ως [illegible] διάκρισις

Ἀλλὰ ἡ [illegible] μορφή τῆς αἰσθητικῆς (κ.τ.λ.) — ἡ διάκρισις [illegible] καθ' ἄλλο εἶδος [illegible] [illegible] — Ὅτι [illegible] τ. ὁρισμός

§

[φανταστική ποιότης]

Ἡ αἰσθητική (κ.τ.λ. [illegible] φαντ. ποιότης) = τὸ ὡραῖον [illegible] εἶναι ~~[illegible]~~ ἡ ἀξία

Ἡ ἀξία τῆς αἰσθητικῆς σημαίνει ὅτι εἶναι τὸ ὡραῖον τὸ [illegible] τοῦ αἰσθητικοῦ

Ἡ ἰδανική αἰσθητική = τὸ ἰδανικὸν ὡραῖον, ὅσον [illegible] καθ' ἄλλο [illegible] νὰ δημιουργηθῇ

[12.8]

Αλλά η ιδανική πολιτεία δη-
λ. το ιδανικό πρότυπο, προσωποποιείται
κατ' αυτόν [illegible] ιδανικού ανθρώπου
είναι έξω ιστορίας. — Οι ορισ-
μοί των; σκοπόν μέτρον των
πραγματικών πολιτειών

Στην ιστορία δεν υπάρχει
το σκοπό.

Αυτή είναι η φανταστική
κοινωνία της ιδέας

Στην ιστορ. πραγματικότητα
κατ' αρχήν ιδανικό πρότυπο - είναι
τέλος πραγματικός σκοπός μέτρον
του ανθρώπου [illegible] της ιδέας
— Έχουν και παρά αλογικά
μαζί με κακά
Έχουν [illegible] ηθικά.
[illegible] είναι να [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Η θεωρία Λα-
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
από άλλους κα-
νόνας —
η θεωρία
[illegible]. —
Αλλ' αλλ.

Ἀγγλικὴ ἱστορία = εἶναι ὄχι ἱστορία,
ἀλλ' ἀγγλικὴ ἰδέα.

~~[illegible] πραγματοποιοῦν [illegible] ἀγγλικὴ~~
~~τὴν [illegible] ἰδέα [illegible] ἀγγλικῆς~~

Γιὰ νὰ ὑπάρξει [illegible] ἡ ἀγ-
γλικὴ ἰδέα προϋποθέτει ὅτι
ἡ ἀγγλικὴ κοινωνία πραγμα-
τοποιεῖ τὰ [illegible] ποὺ ἀπορ-
ρέει ἀπὸ τὴν [illegible] ἰδέα
τῆς ἀγγλικῆς

Καὶ γιὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ
ἡ ἀγγλικὴ πραγματοποίησις
προϋποθέτει κοινωνία γιὰ
ἀγγλικὴ [illegible]

Κατὰ ποιὸν τρόπον πραγμα-
τοποιεῖται ἀγγλικὰ τὰ [illegible]
ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ ἰδέαν [illegible]

κιά, αλλά αδύνατον προσδιορισθῇ
εις την πρόκειρον
Πρόσωπον ἄπειρον

θα φανταζόμεθα ως

Η σφαιρική ή ιστορική διαπλάσ-
σει την ύπαρξη της εις του ότι
είναι η [illegible] [illegible]
σου κίνη προς την ιδέα.

ἰσχύει ως μέσον του κόσμου =
ιδέα σφαιρική

ἰσχύει εφ' όσον δεν υπάρχει καθ-
ωρισμένον μέσον — εν δεν το έχει
τότε γίνει ιστορική της εφα-
ρμόσει ή ανάλογος — και είς
καταστάσεις δια προσχώρησιν(?)
μέσον

Ἔτσι πρέπει τὰ διάφορα πραγμα-
τικὴ πολιτική, καθὼς γιὰ πο-
λιτικούς στο σταθερό [illegible]
τῆς ἰδέας, γίνουν [illegible] γιὰ τὸ
τὸ "προφορικό" γένος

§ Ὁ νομικός δὲν ὑπάρχει
[illegible] εἶδος ἔρωτος.
ἐκφορά ἀπὸ τὴν καθαρὴ
ὅτι τὸ δίκαιο τῆς πραγμ. πολιτι-
κῆς – δηλ. εἶναι τὸ πρόσφορο
μὲ τὴν ἰδέα τῆς πολιτικῆς
Τί ἄλλο δὲν ἐπιτρέπει ἀπ'
ὅσο πρέπει νὰ εἶναι τὸ δίκαιο.
– δηλαδὴ ὅτι εἶναι καθὼς πρέπει
ἢ προφορικὸ ἢ καθαρὸς ἢ
οἱ καθηγητάδες πρέπει πρέπει
νὰ διαμορφώσουν γιὰ νὰ εἶναι πρα-
γματικὰ γιὰ τὶς πολιτικὲς δηλ. πολιτικ

[92-12]

ή δεν πληρούται δικαιοσύνη της
επαναστάσεως, δραστηριότητα δράσης
εκτός τάξεως
για εκτελεστών κινητοί εν
το ζητούμενο της [illegible] δεν [illegible]
[illegible] μέσον από την
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ή το [illegible] [illegible]

Εν τούτοις [illegible] [illegible] της
επαναστάσεως δεν δικαιούνται
δεν είναι το προσηγορευόμενο
μέσον — προσηγορευμένον μιας
ή άλλης [illegible] (προσωρινής)

Προσωρινώς [illegible] κατ' εμέ
[illegible] πάντα να βαδίζωμεν
προς κάτι προσηγορευμένα μέσα
προς πάντα της ποιητικής
μορφής

16ª (Ντελ)

Ἀφοῦ ἐδῶ ἔχουμε φορ-
τικὰ συγγράμματα στοιχεῖα

~~[illegible]~~ μεσοῦ - μόρφη
ξέρουμε τα άλλο νοήματα
φράσεων

Κοινωνικὰ = ανθρ. νοήματα
φράσεων γενικῶν κοινὰ σημεῖα
– ονομάζεται αυτό ὅλο ὅλες οι
φράσεις (ανεξάρτητα από τὴ
διαφορά των) κείνουν τὸ
το κοινωνικὸ μέσο ὡς τὸ
καλὸ ἄξιον

ὅλες οι φράσεις κείνουν / αν
φέρονται τὸ τὸν ~~[illegible]~~ γνώσεις
τον κοινωνικὸ μέσο

[13.2] 2

εξ' την θέσιν του ποιητικού
μου

εξ' αξίαν ποιητικής

ΟΡ' κοινωνικά σύνολον κανόνων ορθών παραγομένων εξ' την θέσιν ποιητικής

Η ποιητική ορίζει ή αυτόνομος ή ετερόνομος

αυτόνομος = όταν εκάστος ποιητής του τι δέον να ορίζει δια να συμμορφωθεί προς την ποιητικήν μορφή

ετερόνομος = όταν θέλει μόνο μορφή ορίζει το σύνολο σύμφωνα την ποιητικήν μορφή.

= συναισθηματική ποιητική = σύνολο συναισθηματικών γενικών κανόνων ορθών παραγομένων

ή και ήταν ποσοτικές ή
ποιοτικών | ή ήταν εφαρμοσ-
τικής ποιοτικής ή ποιοτικής
| ή ήταν αυτοτελείς εφαρμοσ.,
ποσοτικές

Είδος της εφαρμοστ. ποσοτικής
= η δεύτερη · πολιτική

§ Η πολιτική προσλαμβάνει το
μορφές δύο ειδών
μορφές που δείχνουν κατεύ-
θυνση
μορφές που της ακολουθούν

1) οι μορφές που δείχνουν ένα
εφαρμοστικό σύστημα [illegible]
των [illegible] = μορφές δικαίου

2) μορφές που δεν ακολουθούν
είναι εργαλειοποιήσεις [illegible]
= μορφές δικαίου

[13.4] 4

το όνομα των ορθών αλη-
θειών των πραγμάτων = δίκαιον
για το ίδιο όνομα = σοφικός

— δίκαιον όνομα ορθών αν-
θρώπινων ως το άρα προσ-
ωπικής (σοφίας) κοινωνίας και της πρώτης
ίδιον = σοφικός

§ Δυνάμεθα άρα προσωπικής
κοινωνίας να ονομάσωμεν
άξιον δίκαιον ή άξιον σοφικόν
ή ίδιον δίκαιον ή ίδιον σοφικόν

Ιδού τελείως δίκαιον και σο-
φικός και θεός είναι εν το-
~~[illegible]~~ ευφυέστερος όμ. ποιητής

[13.5]

§ Η δικ. ιστορική έρευνα είδος φιλοσοφ. κοινωνικής — Το ίδιο έρευνα είδος - δίκαιον

Η διάκρισις των ειδών είναι καθαρά ερμηνευτική — [illegible] [illegible] αναγκαίο [illegible]

§ [illegible] η διάκρισις και κυριαρχίαν. —

[illegible] [illegible] δίκαια [illegible] κυριαρχία — [illegible] εις [illegible] λέξιν

[illegible] λέξις = δίκαιον κυριαρχία;

Τότε όλοι είναι το αυτό [illegible] το δίκαιον

Τότε [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] είναι [illegible] [illegible] [illegible] είναι [illegible] [illegible] [illegible]

[13.6]
6

Ἐγκαινοῦντες τώρα τὸ [illegible] ἔργου [illegible] [illegible] [illegible] ἀπό [illegible] κοινωνικῆς [illegible] [illegible] [illegible] να [illegible] δι-καιώσεις

τότε θα είναι [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] - [illegible]

Σε τούτο [illegible] αυτή η [illegible] [illegible] "τα" "[illegible]" ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]

[13.7] 8

τὸ καθ. κοιν. κίνητρο ὑπάρχ[illegible]
ἀπαρτίζει ἐρωτικῆς ὁρμῆς
(ὁ κίνητρος ὠφελείας εἶναι τὴν
γονικὴ ποὺ ὠθεῖ τὰ ὅρια τῆς
ἰσχύος ἢ ἐφ' ὅσον τὸ ἄτομο τὸν
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
/δεῖ τότε μόνον ἀποστέρησιν μετὰ
[illegible] [illegible] [illegible]
ἔχει ὅλον κίνητρο τὸ ὁποῖ-
ον ἐρωτικῆς δηλ. αὐτῆς
κοινωνικῆς, ἀδιαφορετικῆς
ὁρμῆς ἀκολουθεῖ ὅμοιο
Ἄλλως, ὅταν δὲν ὑπερφέρουν
ἐπαρκῆ ὅμοιο
καὶ διαφορετικά γὰρ ἐρω-
τικὲς ἄλλες ὁρμές, ὡς ἐξαιρετικῆς
ἰσχυροῦ μέρος κοιν. ὅμοιο
εἶναι ὁρμὴ [illegible]
ἀνάδειξις πρὸς δημιουργικῆς

[13.8]

Identität Staat-Recht

§ Egy 'ossi' és [illegible] [illegible]

[13.9] 9

και κοινοποιηθηκε, εφοδιασμένος

κ.λ.π. εύλογος — αρχής

αυθαιρεσίας

Αδιάφορος είναι ο ανάδελφος

προς κοιν. αρχής αρχής

ιδ. ο ανάδελφος προς στρα

τιωτικόν —

ο εκπροσωπήσας (l.s.).

[14.1]

17ο (Παρ.)

Ο ὁρισμός δικαιοσύνης της κοινωνίας
δέν ἀναγνωρίζονται μετά [illegible]
[illegible] ἄρα δικαιοσύνη στο
ἐξ [illegible] κοινωνικής
λειτουργίας

Ολοι διαφορισμοί [illegible] στο
[illegible] για [illegible]

Κοινωνικός διαχωρισμός κατά
[illegible]

Οι κοινωνικοί ιδέες το αυτό
ή δικαιοσύνη [illegible]

Οι άλλοι γενικοί ιδέες, [illegible]
δικαιοσύνη
ή [illegible]

Για λόγο δημοκρατικές ιδέες

Για να ορίσουμε [illegible]

δι' αναγωγής όχι στο γενικό
ατομικό πράξεις, αλλ' από κοινωνικά
ή τα κοινωνικά του άτομου κοινωνικό
χαρακτήρος

Εφ' όσον κάποια συναισθηματικό-
δεκτικό (ή αρνητικό) του ατό-
μου (και ανεξαρτήτως του κοιν-
ωνικού, μέσα σ' αυτό, ο καθαρ-
ά ιδιωτικός χαρακτήρας του
του άτομο του) — τότε και
ή αξία είναι ιδιωτική —

όταν αξία δεκτ. κοινωνικά
= αξία δικαίου κ.λ.π.

Όταν το κάποιο συναισθηματο-
λογικό [illegible] ηθικής αξίας. Και
όταν ή αξία είναι το κοινωνικό

[14.3]

οι αφηγηματικότητα [illegible] ιδέα
έργα, και ιδέες [illegible]
άλλα [illegible] έχει η το [illegible]
οι ... η άλλες [illegible]
τότε μέχρι οι [illegible] [illegible]
[illegible] — άλλες μορφές
Ο ίδιος γενικός χαρακτήρας
σε μέρη μιαν ιδέα, μια δύνα-
μη, μια ενέργεια: μορφή
Είναι αδιάλυτα η ιδέα μορφή
κι αναγκάζεται οι δύο η τ'
άλλες [illegible] [illegible], τότε
είναι [illegible] μορφή δύναμη

Ορισμός: Ύφος [illegible] προς
ιδέα, ενέργεια, η [illegible]
[illegible] = μορφή [illegible]
[illegible] η άλλη

[14.4]

δι' ἀδύνατος διακρίσεως κατὰ
περιεχόμενον

Ἐδῶ η' εν της ἀναγορεύσ
ἀπὸ τῶν ἦταν διακρίσεις στο
θέμα – τα σύμβολα καθ' ὅσον στο
τίθεται ολόν [illegible] κεφα-
λαιο. αρνητικής ορθής δυνατόν
καθ' ὅσον εἰς κάποιον καινού-
ργιότητα κάποια κ.τ.λ.

Ορθής· το ἄλλο, ασύδοτος το
κυριολεκτικόν! ὁ σκοπός της
τέχνης. ~~[illegible]~~ τοῦ ἔργου

Αἱ φράσεις [illegible] είναι
αυτοί και ἀναλυτικαί [illegible]
κρίνονται ουσ., κατά περιεχό-
μενα κατά των ὅπλων εἰς τὰ
ἀναγκαιότατα

[14.5]

Εκμεταλλευόμενοι οι κακοί δικαιώ-
κατηγορούνται από φανατικούς καλά-
των ξένων ή κι καταγγέλονται
-ξένων εθνολογικής; ωφέλησαν
τ' έθνη, ή θρησκευτικής-πο-
νηριάς.

Σύμφωνα με αρχήν εθνι-
κατηγοριοποίησιν δικαίων από
έθνη ή κι δικαιώματα από εθνολογικά
ή φυλετικά αποχρωματισμένη ή καταμερισμόν
δικαίων εἰς ἔθνη, από εθνο-
λογικά – είναι εγγραφή ή δι-
καίωσις μόνον και αξιών.

[14.6]

§ Διαίρεσις δ. τ. εδαφολογικής

Αρχικώς εἰς τερθολογούς κοινωνίας = μία ζώνη (έχει δημιουργηθεί ή ορισμένη παράμετρος, ή κύριος εδαφολογικός δεν διαφέρει τοις κοινοίς μέσης εκτάσεως) — δι' ὁ ἡ κυρία παρακολουθείται τὸ ἐδαφολογικόν —

Μετὰ διαμορφώσεως ζωνών ἡ κοινωνική κινητικότης δεν ἀποδέχεται

[14.7] 6

Νέο δόγμα δικηγορίαι στη
θέσαι εξ ας παραπονήσει
νόμος
Έπειτα νόμος παραπονήσεως
εξ αιτίας οι εγγραφέντες στο
δικαστήριο [illegible]
Άλλοι δεν [illegible] εξ [illegible]
περί δικαίου [illegible]
λαού, δεν έχουσι [illegible]
[illegible] του λαού; —
~~[illegible]~~ Είναι άγραφον δίκαιον
μεν [illegible] όπως και
παραπονούμενοι [illegible]
[illegible]. — Λέγει [illegible]
εξ άγραφου [illegible]
[illegible] δίκαιον [illegible]
[illegible]
[illegible] ο λαός τους [illegible]

[14.8]

δίκαιον — (τους δικαστάς ενδέχεται μη δίκαιον) — ἀλλά τότε ὁ ἐφαρμοστής ἠγνόησε το ση-μαινόμενον των ἐφαρμοζόμενον ἢ θέλει να ἰσχύῃ για αυτό ὡς δίκαιον

του αρχηγ. γαλ.:

δίκαιος δηλ. = σύνολον ορμών ζωντανής αφομοιωτής κοινωνίας ορμές ίδιες και συγκεντρωμένες ή συγκεντρωμένες + και δυνατές και αφομοιωμένες αφομ. ορμές.

~~[illegible] συγκεντρωμένης~~

Op. = σύνολον συγκεντρωμένων ορμών αδιάκοπα αφομοιωμένων ζωνών.

Αλλά τις συγκεντρωμένες ορμές ανάγκη τις [illegible] να [illegible] ορμών τις όποιες [illegible] [illegible] την ζωήν (σύνολον [illegible] [illegible] ορμές ζωντανής) ή [illegible] [illegible] τις [illegible]

[14.10]

φωνής (δηλ. ενεργούν τας
φωνητικής άρθρωσης τα δ' απο-
τελέσματα έχουν την κοινωνικήν
εν τη κοινωνία σημασία —
δηλ. κάποια άρθρωση αυτόν έχει
ίδια κάποια γενικής κοινωνικής
φωνήσεως) —

Σύστημα οργάνων = (μέρη της
αρθρωτικής φωνής) = όργανα της
αρθρωτικής φωνητικά όργανα,
αρθρωτικός οργανισμός
Όλη η οργάνωσις της αρθρωτικής
~~φωνής~~ όργανα (δηλ. όποιο άλλο όργανο)
δεν ενεργεί μόνον φωνητικής
άρθρωσης
Ενεργητική / παθητική
άρθρωση

[14.II]

προσβέβλητο ἐξ τῆς ἰδίας ἐπιλογῆς
π.χ. αἰσθητὰ διάλογοι ἢ ἐρωτήσεις
ἢ διανοούμενα.

β/ αἰσθητικῆς προσκτήσεως
(ἐνισχυομένης, παραδεχομένης
ἰδίας ἐπιλογῆς)

Ἐφ' ὅσον τὰ ὄργανα αὐτὰ ἐνεργοῦν
δὲν εἶναι αἰσθητικὴ μορφή
(καὶ ἂς εἶναι φανταστικὰ
ὄργανα τὰ ἐνεργοῦντα πράξεις αὐτάς)

1ο αἰσθητικὴ μορφὴ (π.χ.
φανταστ. πράξεων) ἢ 2ο φανταστικῶν
ὀργάνων ἢ αἰσθητικῶν ὀργάνων
(π.χ. αἱ πράξεις αἱ ὁποίου
εἴδους ἐνεργούντων φανταστικῶν)

Ἡ 3ο καὶ ἰδιαίτερα

του [illegible] των [illegible]
[illegible] — Το [illegible] =
εθνολογία
Ὁ εθνολογικός [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ γ [illegible].
(δεν [illegible] [illegible] στη
Ελλάδα [illegible] [illegible] με εθνολο-
γίας)
Για να τον ξεχωρίσουμε [illegible]
[illegible] να [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] εθνολογικής
[illegible] — [illegible] [illegible] ανα-
γέννησης —
όχι [illegible], όχι [illegible]
όχι σε [illegible] — αλλά [illegible] [illegible]
[illegible]-[illegible], [illegible]

κοινή γνώμης, ώς κρατούσα κοινή γνώμη

— Ο αδιαφοροποίητος άνθρωπος κατανοεί σαν ίδιες όσες κρατούν οι άλλοι ιδέες ~~για~~ κοινή γνώμη εκείνο όσον ισχύει η πλειοψ. [αδιαφοροποίητοι εξ[?]]

— Και δε ~~κρατούν~~ [ζώντας] άλλα αντιγράφουν με τις διάνοιες που έχει η κοινωνική αποδοκιμασία να εντάξει τις εντολές κοινής γνώμης

— Αυτή της κοινής γνώμης οι εντολές είναι κατά διαφορετικό από εντολές ηθικής διότι αναφέρονται σε μία άλλη ηθική, ή δε ολική ισχύ της κοινής γνώμης

[14-14] / 15

Καὶ εσφαλμένον διαφέρουν
δεν-εδέχθη. αδύνατος
(και δ' ήταν γιατί δύσκολη)

— Πολλά, μέχρι όσα συνδέεται
ν' εδέχθησαν. ποιητική είναι το
αφομοιωμένον αίσθημα. το
δίκαιον. — Αφού η ποιη-
τικής [illegible] ώριμασε το
λαός [illegible] δεν [illegible] [illegible]
γίνεται δίκαιον
Το έγκλημα δίκαιον και [illegible]
μέρος για το [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] τον ήμερο
~~Ευτυχώς~~ [illegible]. Επειδή
[illegible] [illegible] με [illegible]
[illegible] [illegible] ας δεν
[illegible] ποιητή μόνος [illegible]

Ήτο αρχικά εργαλείον κυριαρχίας στην Ελλάδα. Πώς άνθρωπος χρησιμοποιώντας του γραμματικά ιδιαίτερα [illegible], ποιος [illegible]

!!
§

Προσφορότατη διαίρεση [illegible] ή έλεγχος +

[illegible] δικαίου

Έλεγχος = [illegible] δικαίωμα [illegible] από την [illegible] δικαίων [illegible] την [illegible] ~~[illegible]~~ νομοθ. εξουσία

Θεσπίζεται απόλυτα από το [illegible] ~~[illegible]~~ εκτελεστική [illegible] ισχύει

Αλλά πάντα προσέχουμε στην [illegible] [illegible] [illegible] - παραγγέλλει ο [illegible]

[14-16a] 17

Έργον [illegible] είναι; ότι [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] νόμος
[illegible] [illegible] [illegible] από
αισθητικήν μορφή να [illegible] νόμος
— [illegible] και [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] αισθητικής - [illegible]

σφριγός

[illegible] είναι [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] δεν [illegible]
[illegible] νόμου

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] αισθητικής — [illegible] είναι [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[14.16b]

Στεγνόν = στεγνολογημένος· και
όλη ἐκείνη στεγνόν καυγᾶ-
ς χωρίς αφορμήν

ωφελιμίαν (Λόγῳ ιστορικῷ)

Δίκαιον είναι ό,τι επαγγέλλεται
ο για αξία – ωφελείας

Ένας κακών δεν θα είναι δικαιωμένος
[illegible] τα επαγγέλλεται ο [illegible]
των αξιών

Ισχύει ως δίκαιον διότι
επαγγέλλεται της [illegible] των αξιών

Αλλά η αξία είναι η έννοια
ουσία δικαίου – ωφελιμισμού

— Τώρα δεν [illegible]
αυτής – [illegible] με το [illegible]
των [illegible] [illegible]
(αυτής που [illegible]) —

Διατί της κακής αυτής – [illegible]
που [illegible] η το ποιον [illegible]
της αξίας [illegible] των [illegible]
των αξιών της ωφελείας

Δύο [illegible]

[14,18] 19

1/ [illegible] του παραδοσ-
[illegible] [illegible]
2/ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] τους δύο [illegible]
- [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] του [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] – [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] 1835

[14.19] 95

§ Δεν [illegible] [illegible]
οι φασισταί - [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] – [illegible] [illegible]
της πολιτικής

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
το [illegible] [illegible]
Π.χ. [illegible] του 1918 [illegible] η Γερμανία
ο [illegible] [illegible] [illegible]
κ.λ.π. – Δεν είναι [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Αλλ' το [illegible] : [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
φασιστικού

Εδώ κατά φαίνεται ότι νεοαγγός η
μοναστικας ορέξεις [illegible]
φωνιά. Αυτή είναι η [illegible]
[illegible] δυναμικότητα ~~[illegible]~~
ο άνθρωπος [illegible] [illegible] η καλο-
δουνης, σοι ούτε [illegible]
ούτε [illegible] όλο απο-
φορευρώντας (του σοφ. φωνή) – είναι [illegible]
[illegible]. Εδώ [illegible]
με δυναμικότητα – ~~[illegible]~~
Νεοαγγός [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
στην σοφ. φωνή – [illegible]
να της [illegible]
Την [illegible] της [illegible]
στη την [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] την [illegible]
της στο [illegible] [illegible]
[illegible]. Αυτός ο [illegible]

ἔχει λοιπὸν τὴν ~~φωνή~~ μουσι-
κὴ νὰ δέσῃ τῇ μουσικὴν τὴν
φωνήν. Δηλαδὴ μπορεῖ
νὰ προσέξῃ στὴν τραγικὴ
φωνή, νὰ μελετήσῃ τὴν προ-
φορά της, μὰ νὰ μεταβάλῃ
τὸ ἔργο μια ἐνέργεια ἢ μια
παράσταση.
Ἐδῶ ἡ μουσικὴ : δικαίωμα
Τὸ κείμενο τοῦ δικαιώματος
εἶναι ὁ ὅρος ἐφ' ᾧ ἐξαρτᾶται
ἡ ἐνέργεια τῆς φωνῆς — στη
δημιουργημένη φωνῆς ὅπως
ἐνώνει σὲ καθε παραστάσεως
ποσον ἡ ορθοφωνία ἐνώνει
σε ενα ἄλογο που δεν είναι τέλος
νὰ πάρει τὸν παραστατικὸ ὅρο
νικρό

[14.22]

Το δικαίωμα δεν αρχίζει να υπάρχη όταν λάβη τις ενέργειαν η πολιτειακή εξουσία

(κατά την αναγκαστικήν εκτέλεσιν - εξαναγκαστικήν προστασίαν του δικαιώματος)

Αλλά μόνον δημιουργείται η δυνατότης ή ικανότης του φέρειν να δίδη εις ενέργειαν την εξουσίαν ~~ότε~~ εφ' όσον δεν διατηρηθή αφ' εαυτής την ανάλογη εξουσιαστική υποταγή.

+ Τότε είναι ενός δικαιώματος
Είναι ο όρος του εφαρμόζοντα το υποκειμενικόν [illegible] αντικειμενικόν δίκαιον

= Γι' αυτό η δικαιο- [illegible]
Έχεις όρο „δικαιώματος" εις άλλη μόνη

νικό. – Η' κοινωνική δικαιοσύνη της
είναι σκοπός η στο κοινωνικής
αρχής ἀγαθοῦ συλλογικού σύμφωνα
νομό – εἶναι η φυσικότης
εν ωρισμένη προς τον άνθρωπον.
η δε φυσικότης πολιτική
αρχής. Το συνειδός δεν είναι η λογική
[illegible], αλλά η' αρμονική πολιτική
φύσις. η', όλων και αγαθών – [illegible]
[illegible]. Δικαιοσύνη = Θέλω
τη' κοινωνική πολιτ. φύσιν
[illegible] προσωπικότης,
Αλλά η όλων και ιδανικών
[illegible], ενώ αυτό των
[illegible] ὑπάρχει και
ἄριστος βίος, η' πολιτική
φύσις, [illegible] προσωπικότης
της

Το σημαίνον της διαφοράς
είναι όχι η αδιάφορη φορά —
αλλά η αφαιρετική φορά
των ουσιών διαδέω.

Διαφορά δεν είναι φορά
της διαφοράς (Unterschied
αλλά η φορά τη αφαιρετική
η φορά είναι εν μέρει ο
διαλέγει ο έχων τη διαφορά
[δηλ. κατά το μέρος καθ' ο
~~η διαφορά~~ τέλος] θέλει της τείνει
των αφαιρετικών φορά

Το σύνολο όχι της το διαφορ
(το συνθετικό διαφορών) δεν είναι
η διαφορά η αδιάφορη — αλλά
η αφαιρετική φορά ίσως φέρει
μέλει η διαφορά

Γι' αὐτὸ ὁρίζω δικαιοσύνη:
«Ἡ ἱκανότης νὰ μετέχω τὴν αἴσθησιν τῆς ἀναλογικῆς ἐξουσίας τῆς ἁρμονίας καλλιεργοῦντος τῆς κοινωνικῆς γεωμετρίας»

Jhering: το ἐννόμως προστατευόμενο συμφέρον.
Κριτική: 1) ὑπάρχουν δικαιώματα χωρὶς ὄντα συμφέροντα
2) Κατὰ τὴν κρίσιν τίνος συμφέρον;
Τοῦ ἑκάστοτε ἄρχοντος
Τότε συμφέρον = δύναμις
— και τότε ορισμός = ἐννόμως προστατευόμενη δύναμις ~~(ἐπίταξις ἐξουσίας)~~ Ἀλλὰ δικαίωμα δεν ἔχει το κέντρον βαρύτητος εἰς νομικομικῆς δυνάμεως =
Ἀφ' ἑτέρου τοῦ κανόνος του προστατεύοντος, και της ἐξουσίας
Regelsberger: ἐξουσία τῆς βουλήσεως προσανατολισμένη εἰς συμφέροντος

{Εν τούτοις πρέπει ότι κατηγο-
ρηματικώς διακηρύσσεται δεν είναι
υπόλογος της στρατιωτικής
εξουσίας

Δεν υπάρχουν ιδιωτικά
δικαιώματα — εν αντιθέσει προς
δημόσια δίκαια

Δεν υπάρχουν ιδιωτικά δικαιώματα έξω
εν αντιθέσει προς ό,τι δημό-
σιον δίκαιον

Θέλουν προσαρμογή χαρακτήρ
δημοσίου, κοινωνικού χαρακτή-
ρος, — παντού προς τον
στρατιωτικήν εξουσία

Κανένας δημόσιο —
ιδιωτικό δίκαιο δεν απ-
ορρέεται από αυτή την αρχή

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] - [illegible]
δικαίου [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ; [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] όλο
[illegible] [illegible] δίκαιο [illegible]
[illegible] [illegible] - ([illegible] [illegible]
[illegible] ρόλο) . [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] –
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
σελ. 92 [illegible])
([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] σελ. 93 [illegible])

[14.26] (32

§ Έως τώρα μιλούσαμε για πράξεις
η σχέσεις ανεξαρτησίας της
των αυτών τεχνικών [illegible]

Ήδη αντιμετωπίσαμε σχέσεις
~~[illegible]~~ μιας τεχνικής [illegible]
προς άλλη — σχέσεις διεθνούς
δικαίου

Έχουμε είδε δίκαιο;
Κάθε πράξη είναι δίκαιο
στην [illegible] η μια ή μια
τεχνική εξ [illegible] — δη-
μιουργήθηκε για όποια [illegible]
για έναν [illegible] [illegible]
μια τεχνική διεθνή.
Δίκαιο η τεχνική καθολική
Διεθνής δίκαιο = διεθνής
τεχνική

Υπάρχει διεθνής πολιτική;

-Υπάρχει διεθνής κοινωνία.. είναι 1/ εθνικιστική 2/ πολιτική;

Οργανωτικά ζητήματα

Διεθνείς αρχές δηλαδή υπάρχει θεωρία προς πολιτικήν του έθνους; ή της πολιτικής;

Ναί Υπάρχει μια διεθνής (α/ κοινωνία β/) εθνικής (μικτή κοινωνία) Αλλά και/ πολιτική;

Δια να είναι πρέπει 1/ να ρυθμίζη σχέσεις προς την κοινωνία εμμέσως - (και το υπάρχει

2/ υπάρξη διεθνών δικαστηρίων εφαρμοζόντων διεθνείς διατάξεις -(ιδέ γράφει για δικαστήρ-

[14.30] 34

διεθνούς δικαιοσύνης άλ-
φελνης ἱερός) --
Είσι φαίνεται διεθνής του δικαι-
αφηρημένου αισθήμ.

Άρα ανα αφηρημένως τό
θα συμβή; Θα είναι φθονερ
διεθνής ποιητική και εις αυτόν
η διεθνής δικαιοσύνη το δίκαιο
το δεινόν δεν είναι τελει-
οποιημένη ποίησις.
Ότι κατά μέρος τελ. ποιητικής
θα μείνουν δεν απολογισμα-
τισμού μερ., ενώ ας
η τότε το δίκαιο δεν θα
είναι δια άρα ίσως τελειοποιημένα
το διεθνές δ. ολον αφηρημένως
χείρος θα ίσως να είναι

[14.31] 35

[illegible]. Ἡ λησμοσύνη τοῦ
δ. δ. [illegible] καὶ ἐξαφα-
νίζει τον

Τάλλα περὶ δικαίων διαφερ-
[illegible] δικαίου
Πέρα καὶ περὶ ἰσχύος
δικαίου

Τρεῖς τύποι ἰσχύος
1. Ἰσχύς διότι ἀφ' [illegible]
[illegible] [illegible] τὸ κατ᾽
ἰσχύον
2. Ἰσχύς διότι [illegible]
[illegible], διότι [illegible] [illegible]
[illegible] – [illegible]
3. Ἰσχύς διότι [illegible] [illegible]
[illegible] – διότι [illegible] ἡ
[illegible] [illegible]
[illegible] – διότι [illegible] να ἰσχύ[illegible]

[14.32] 86

1. Η σωστή έννοια παραγγελίας
του άγραφου όρου
Σε ένα τέτοιο μάθημα
μαζί και εμείς ζ' μείνατε
Επιθυμία: μαζί όμως ...
και εγώ; = τι ορίζει
να είναι, τι είναι ορθό, άξιο
Π.χ. ωραιότατα, ...
[illegible]
όλο να κάνωμε μια μαθη-
ματική ορθή = είναι τα ...
[illegible]
ορθή ή ορθή αυτή; έχει μεγ.
αξία; όμως ...
[illegible]
..., αλλά ...
...
Λοιπόν αλλο μαζί ...

[14.33] 37

κακών
~~[illegible]~~ δικαίου ή άλλο μέσ'
Είναι αρχή του κακού δικαίου
~~[illegible]~~ δεχόμενοι ~~[illegible]~~ διαχωρισμένος
Αλλά ~~τα~~ ~~[illegible]~~ [illegible] δι' ής ~~[illegible]~~ μεθόδου εν
διατάγματι = quaestio facti
ή άλλο αν διάταγμα αυτό είναι
νόμιμο, είναι (κατά το δίκαιον) δίκαιον, ορθόν ή έχει
αφού δικαίου – quaestio juris
τούτο ισχύει επίσης συνεπείας

2. Η διάταξις ίσως είναι γνήσ.
ίσως ιερός, αλλά ηθική.
Καθε κακών δ. για τα εργ.
ωφελεί ~~[illegible]~~ να διαμορφώσει
ο αφού γενικότερα κακώς
διατάγματα στο νόμο, νόμο στο
σύνταγμα.
Άρα το σύνταγμα το ουσιών

καιόνα επιβάλλει; μάλιστα
Εδώ ή ελεύθερη ... είναι [illegible]
συμφωνία της.
Επειδή αι ανθρώπιναι σχέσεις
καινίου η ευκολώτερος ορθού
δημιουργούντας και μισαλλώτερον
δεν αποδίδει ... [illegible]
[illegible] όταν δ', τότε για
το σύστημα δεν είναι δίκαιο
δεν είναι δίκαιον — δεν
ισχύει το δίκαιο
— Όσο ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
ισχύει ... [illegible] [illegible]
[illegible], αλλά [illegible] ή [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

3. Φρόνησις Κατά [illegible] το δίκαιον
είναι μόνον [illegible] δημιουργούντας [illegible]
[illegible], ότε [illegible] [illegible]

[94-35] 39

όλον η αρχή, αρχή δεν έχει αξίαν
αξίαν ως ευαγγελιστικού της
άρας της ποιητικής φωνής η
[illegible] αυτής, της άρας της ποιήσεως
— δεν έχει αξίαν ποιητικήν
(ως προσταγμα μένον ευαγγελι-
στικού της ποιήσεως
— Τότε έχει την αξίαν αυτήν
- [illegible] είναι αφού δίχα [illegible] χωρίς
ιδέα δικαίου προς ευαγγε-
λικότητα
— Ο |λυρικός| [illegible] ευρύτερος
γενικέραις — προς [illegible] έξω
[illegible] διαγραφή αυτή δια
δικαίου — προς διαγράφεται
αυτή ανάγκη [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] - [illegible]
[illegible] δι' όλου

όλον για λάθος επιτήδειος σκοπούς
κλους "άσπιλα" των παραπλανη-
μένων ιδέα δ. — γνώμας
ίσχυον δίκαιον, παραγνωρί-
ζων όμως τόσα γ' όποια δεν
ήταν όλον προαγωγή μένων
όλον δεν επιτήδειος όλον σκοπούς
κλους — γιατί αφού μένων
δεν ισχύει το δίκαιον
Αλλά η επαγωγή λαβή, γνώμη σου
σού της, προσλαμβάνει δικαιώμα-
τα δίκαιο εν ισχύει η καταγγελ-
θείς καινούν — Άλλη βεβαίως
ισχύει δεδο είναι το προαγωγ-
μένον της επαγωγή λαβής
Αλλά δεν το ορώ, δια το σύ-
νολο δεν αναφέρει δικαιολογίας
όπου γνώμη εμφανίζει φαν-
γνώσεως γνώμης
~~[illegible]~~

[14.37]

Ἡ ποιητικὴ ζεῖ τὴν [illegible]
τὴν ὀργάνωσιν [illegible] ὅταν οἱ
[illegible] ὀργανωτικοὶ τῶν
~~[illegible]~~ εἶναι τὰ σχε-
τικὰ [illegible] μετὰ ἰδίᾳ
δικαίου

Καὶ τὸ εἶναι ὅταν
1/ καλὰ περιεχόμενα οἱ καινούργιοι
δικαίου, [illegible] οἱ ἐπι-
λέκτων [illegible] γιὰ εἰς
τὴν καθημερινὴν [illegible]
[illegible] πρὸς ὅ,τι δὲ εἶναι καλὸ
[illegible] ὀρθὸν να [illegible] ὑπὸ τῆς
παρούσης ἀνάγκης
2/ τὸ σχετικὸν [illegible] ὀρθὸν περιεχόμενον
ἔχει τὴν [illegible] τὸ ὀργα-
νωτικόν, ὅταν [illegible] χρόνους
καὶ [illegible] ὀργανωτικὰ χρόνους
[illegible] χρόνια — [illegible]

[14.38]

Οι δύο άλλοι [illegible] εν
ιστορία καθόλου όσον [illegible]
— [illegible]
Και τούτο εξ' το [illegible]

[illegible] — [illegible]
Σπάνια διακρινόμενος φαίνεται
[illegible] αλλά και ο ισχυρός

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (οι
νοητών) μόνον [illegible] ισχύος [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

[14.39]

Άρθρον Πλ. δ': [illegible] φεουδαλικής [illegible] κοινωνίας

1) [illegible] [illegible] ανθρώπων
2) κοινωνικών [illegible]
3) φεουδαλικών κοιν. [illegible]
([illegible] ή [illegible])
4) [illegible] φεουδαλικών ([illegible] [illegible] [illegible] φεουδαλική κοινωνία [illegible] [illegible] δύο [illegible] [illegible] [illegible])

Εν τῃ καταλήξει [illegible] [illegible] [illegible] κοινωνικοί ([illegible]) – [illegible] – [illegible] [illegible] [illegible] καί [illegible] (: [illegible])

[15.1]

Ορέξεις

Όρεξις = δίψα ποσού (συνδέσεως σχέσεως)

Κοινωνική όρεξις = βασική έννοια ημών

= η δημιουργούσα επαφή δύο ~~[illegible]~~ συνδέσμων

Κοιν. όρεξις = ~~[illegible]~~ ως νόημα, κοινωνικό νόημα.

Λόγος κοιν. ορέξεων με κοινόν νόημα, - κοιν. ποσόν. = κοινωνία

Συντακτική ή μή κοινωνία = όταν ορέξεις συντάσσονται - αρμόζονται,

Τελεία συντακτική κοινωνία όταν ορέξεις συντάσσ~~[illegible]~~ έχει λογαριασμόν ώριμης καταστάσεως 1) συνεχούς ρυθμού 2) δυναμικού ρυθμού

Τελεία συντακτική κοινωνία = σοφίας

<u>Στοιχεία αισθητικής</u>

<u>Ωραίο</u>; – όχι αλλ' αισθητό

<u>Υψηλό</u> = όχι

<u>μεγαλείον</u>

Διακρίνεις ιδανική <u>αισθητική</u> (ιδέα)
δεικτική <u>αισθητική</u>

Αι ~~προγραμματικαί~~ δεικτικαί κινούν αυτήν
προγραμματισμένης ιδέας

§ Κάθε νομική, ἢ φαινομενικὰ [illegible] ἀφορμὴ γιὰ [illegible] φωνῆς ποῦ καθορίζει κατα-θυνσης ὁρμῆς — ἀφορμὴ [illegible] [illegible] ὁρμῆς + κανόνας ~~τοῦ~~ τρόπου ὅπως δὲν ὁ [illegible]

Κάθε νομικὴ ἀφορμὴ ἢ ~~δίκαιον~~ — κανόνα λέξη

Α' Ὁ κανόνας λέξη [illegible] τοῦ ὁρισμοῦ τῆς φωνῆς — αὐτὸς ὁ ὅρος [illegible] — [illegible] εἶναι [illegible] [illegible] τῶν φαινομένων. Τὸ [illegible] τῶν [illegible] τῶν [illegible] τῶν φαινομένων τοῦ [illegible] τὴ κανόνα λέξη — δίκαιο = εἶναι [illegible] δίκαιον. Ἀλλά [illegible] ἡ [illegible]

[15.4] (17)

ὁρίζει — τὸ κείμενο ~~σύγχρονο~~ εἶναι
σύγχρονο πρὸς κείμενα ὁρισθέντα
ὡς φουτουριστικὰ —.

ἢ πολλοὶ συμπίπτουν μὲ
πολλοὺς φουτουριστικοὺς ὅρους

Κι' ἂν φουτουρισμὸς εἶν' ἀ-
ντικειμενικὸς ἔχουν ὅλοι ποιη-
τικότητα, ὅπως πολλοὶ [?]
κοινοὶ [illegible]

Καὶ τὸ ποιὸν κείμενο εἶ-
ναι τὸ κείμ. τῆς ἀρχαϊκῆς
ποιήσεως; — ἢ ~~ἄλλο~~ [ἐπαγγελματικό?] τῆς ἀρχαϊκῆς
ἐποχῆς

Τὸ δίκαιο μπορεῖ νὰ δεχθῇ
δύο ἐννοίες:
α) νὰ ὀνομάζουμε δίκαιο γιὰ
τὰ φουτουριστικὰ κείμενα, ἀρχαϊκὰ
κείμενα (νόμοι, διατάγματα κ.λ.);
β) ἢ γιὰ τὰ ἀντίστοιχα κείμενα
~~Ἀρχαϊκὰ [illegible] δύο ... ἢ δίκαιον~~

και [illegible] [illegible]
τὸ [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], — [illegible] [illegible]
ή [illegible] [illegible] ή [illegible]
[illegible] [illegible] — ή
[illegible] [illegible] [illegible] ή [illegible]
[illegible]

([illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ή [illegible])

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]-
— ή [illegible] [illegible] [illegible] ή
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible]

γυναικείας ή σεξουαλικής [illegible] ως εν τούτοις εις τις ίδιες [illegible], όπως [illegible] εγώ και μεν [illegible], τις δε

Έχουν κοινόν [illegible]

Μας επαγγελματοποιούν την εποχήν [illegible] — το δίκαιον και γι' αυτό [illegible] τον [illegible] ταχέως και δε [illegible] ~~[illegible]~~ σεβαστούς

Της μάλλον δεν απαγορεύεται το δίκαιον να εφαρμόζουν τας γυναικείας ορμάς — [illegible] αι [illegible] [illegible]

Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ
~~Βέβαιος~~ (ἀναγκαία σχέσις διά
τῶν νομικῶν κανόνων καὶ
ἄλλα εἰδικώτερα δίκαια

Weber φανταστικῶν ~~(ἀρχῆθεν~~ δικαίου γιὰ
ὑφίσταται = κανόνες δικαίου
~~(Ὀρθ. δικαίου κ.λπ.)~~

= Ἐπειδὴ αἱ ἀσθενεῖς φυσικο-λογι-
κατὰ πρῶτον λόγον
(φανταστικῶς ὑπάρχουσας σχέσ-
ις ἀνεξάρτητον ἐμπειρικῶν στοιχεία
σχέσεων

Δηλ. ως πρὸς αὐτὲς δὲν ὑπάρ-
χουν γνωσιολογικῆς ἀκρίβειας γνώσης
ἀλλὰ μόνον προσδιορισμὸς ἀπρο-
διορίστου γνώσεως (ἐξ [illegible]
λόγια)

Διὰ τῆς γνώσεως αὐτῆς γίνονται
προσωποῦνται ἢ καθίστανται ὑπο-
κειμενικὰ δικαιώματα

[15.8]

8

Ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν κανόνων δικαί-
ου ἐκεῖνες ἀρχὲς δικαι-
[illegible] [illegible] [illegible] ἢ
ἢ ἐπιστημονικῶς προσδιορίζουν
ἁπλῶς (π.χ. δικ. ἀπόφασις)
(Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως
διευκρινίζεται: οἱ κανόνες δικαίου
τὰς ἀρχὰς αὐτὰς ἐπιστη-
μονικῶς προσδιορίζουν θεμελιωμέ-
νο, ἐν ᾧ δογματικῶς κατηγο-
ρηματικά, ἐνῷ τὸ ὅτι οἱ ἀρ-
χαὶ [illegible] τὴν [illegible] [illegible]
τῶν δεδομένων καταστάσεων)

παραγγελματικοί [illegible] τῆς ἐννοί- μου λέξεως =
Ἔστωσαν αἱ φανταστικαὶ ἀρχαὶ δικαίου
~~φανταστικαὶ γνωστικαὶ~~
ἔχουν τὸ κοινὸ νόημα, ὅτι
οἱ [illegible], ἢ ὅτι ἐπιστημονικῶς
προσδιορίζουν

[15.9]

ἀλλὰ καὶ καθ' ~~[illegible]~~ (πρᾶξις ~~[illegible]~~)

τῆς φύσεως

Εἶναι ~~[illegible]~~ φυσικαὶ

δηλ. ἡ δίκη κανόνες δικαίου

ἡ συμμορφούμεναι πρὸς ἕκαστον

ἂν ἡ συγχρονισμένη ~~[illegible]~~

τεῖ εἰ ἐκλήψονται ὅλο

ὁμοίου κανόνος ἡ ἐκδιαλη-

προσδιορίζονται ἕνα ἑκάστου

ἕνος κανόνος (π.χ. [illegible])

Μόνον ἐν περιορισμῷ ἑνὸς

κανόνος εἰς βάσιμον (ὄχι μόνον

συναλλακτικὸν) ῥυθμίζοντα ὅρων

τῆς πράξεως, δυνατὸν νὰ ἐμφανίζεται

κανὼν δικαίου τοῦ μόνου

φυσικῆς πράξεως

[illegible] φυσικαὶ ἡ ὁλοκλη-

ρωμέναι πράξεις δικαιοῦνται τοῦ [illegible]

κανόνος [illegible] = δικαίου

[illegible]
ἀφαίρετα
[illegible]
ἑκάστη
μέρος =
δηλ. τῆς
φυσικῆς
ἀρχικῆς
[illegible]

[illegible]

[15,11] (18)

[illegible] (Kelsen).

[illegible] (Lassalle)

[illegible]

[illegible] (Jellinek) [illegible]

καυχιέται τοῦ ναζισμοῦ — δηλ.
τοῦ ναζισμοῦ ἡ ἀφέλεια διαφέρει
τῶν δεξιῶν δικαίων (ἐκλογικῶς γιὰ δικαιο)

Βεβαίως μιὰ ἀφέλεια ἐπιφανής
κοινωνικῶς ἀναπτυγμένης ἡ ἐθνι-
κῆς δὲν εἶναι ἀφελής γιὰ καθ'
ἑαυτῆς — ἀλλὰ ὄχι διότι τῆς λείπει
ἡ φυσικὴ ἀνάγκη

ἀλλὰ διότι ἡ ἔμφυτη φυσικὴ
ἀνάγκη — δὲν ἐμποδίζει νὰ εἶναι
τὸ ἀφόρητον μέσον τῆς ἰδέας τῆς
ἀφελείας — δὲν ὑπάρχει ναζισμὸς
ἐδῶ (ἀφοῦ δὲν εἶναι τὸ ἐπίσημον
ἐπάγγελμα μέσον ἀναγγελόμενον
τῆς καθ' ἑαυτὴν ἀφελείας —
δὲν ἔχει τοῦ ἄλλου τῆς ἀνάγκης) ἀλλὰ
ναζισμὰ ἀφελικανό. ἰδέα

ὅλη ἀφέλεια μόνο [illegible]

[15.13] 12

ανάγκεται γι' την ποιητική
διάθεση — δεν είναι ποιητ. διάθεση
είναι τραγούδι απλό για να ισχύει
να υπάρξει, προϋποθέτει η ποιητική
~~.....~~ ύπαρξη, διότι αφορά είναι
όρου να υπάρξει η αυτή, και να
ισχύει τραγούδι δημοτικής ποιητι-
κής

II Ο ρυθμός συμβάλλει στο
συμπεριφορά

Προϋποθέτει ότι εν όρω αυτής
ισχύος δημοτικής ποιητικής είναι
δεδομένος — δημοτική υπάρχει
η οποία είναι συμβάλλει εις τό
χρόνο της καθ' όλον αναμφι-
σβητήτως της — και για τη ενδεχόμενη
εργασία

Άρα όταν ενδεικνύει αυτή

τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τὸ ἐξ ἰδίων

Ὅλοι οἱ κανόνες δικαίου τοῦ κράτους εἶναι εἰδικοὶ κανόνες δηλ. καθορίζουν τί εἰς τὰς εἰδικὰς περιστάσεις πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀμοιβαία ἰδέα τῆς συνεργασίας ~~[illegible]~~ πρὸς γενικὸν αὐτὸ σκοπὸν τοῦ δικαίου ὅλες τὶς κατ᾿ ἰδίαν πράξεις

Τὸ σκοπὸν αὐτὸ ἂν θέλωμε νὰ τὸ ὁρίσωμε στὸ συγκεκριμένο: «Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ (παραμελουμένη) τῆς ἡ ἀμοιβαία ἀσφάλεια κοινωνικὰ τῆς ψυχικῆς ἢ φυσικῆς καταστάσεως ἀπὸ ἀμοιβαίαν καταστάσεις (ἐφ᾿ ὅ,τι μερικαὶ ἀπαιτοῦνται)»

δεν να προσπαθεί στην ομιλία)

Όσοι οι κανόνες είναι κείμενα
αγγελιοδοτικής αλλά της μετα-
-κινήσεως αρχής, που δείχνει το
νόημα

είναι υποταγή ο κάθε
ήταν υποτακτικό όνομα
δηλ. οι κανόνες που μαθαίνουν
καλοθέτους κοιν. εξηγία
δηλ. οι γραμματικοί κανόνες
είναι η υποτακτικοί ας προσ-
τα γράμματα κείμενα, το
δεν το βασικό που δείχνει το
νόημα –

ΠΤ'

δηλ. η η' Γραφή σφάλματα
της δεν αρχή κείμενο

έχει δηλωμένον ~~υποταγμένα~~ (υποταγμένη δηλ.)
όπως έχει η ~~κοινωνικότητα~~ (γενικώς δηλ.)
δηλ. είναι υποτακτικόν

δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων
(λ.χ. φόροι σε καιρό ή εξουσιαστικής
ή πολιτικής αρχής)
Υποκείμενο δικαίου ή
ό,τι [illegible] ~~[illegible]~~ είναι καλό.
Ιδρύματα εδώ τα ~~δίκαια~~ γεννημένα αρχικά
και γνωστά [illegible], του δικαίου:
– (αγορά ιδιοκτησίας· οι [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible] υποχρεώσεις~~ καιρού οι [illegible]
τίσουν υποχρέωση, οι [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] καιρός) = Άρα εδώ ο όρος
[illegible] = υποχρέωση
Το ίδιο δια τον [illegible]
[illegible] (είναι δεκτός δικαίου
[illegible] το δίκαιον
[illegible] ~~[illegible]~~ οι [illegible] τα
Jellinek όλα αυτά τα [illegible]
[illegible] ή [illegible] ~~[illegible]~~
~~είναι [illegible]~~

[15.17] 16

δηλαδή ο στίχος αφαιρεί ή
αντικρούεται ή ρήμα τα δη-
θενδή

I Η αφηρημένη δεν είναι
διάκριση ποιητικής – αν-
ποιητικής, ιδέα

δηλ. είναι ένα νόημα
που υπάρχει μόνο όπως
τονόμο ωραίον, αυτόν που
αποδίδουν την ποιητικά

II ~~Και όλα~~ δηλ. Το νόημα ~~…~~ των νοημάτων
των ποιητ. φορτ.
~~νοημάτων~~ ωραίων αναγράφει
σ' άλλο το μόνο νόημα
δηλ. εκεί ό,τι μόνο πραγματοποιούν ορισμένα
~~Κάθε φράση είναι ωραιότητα~~
σημειωμένη φωνή
~~ανάγκη~~ και αναγράφεται
θετικά (η άλλος είναι ό
κακή) όταν η φράση διαμορ-
φώνεται από ~~όπως~~

[15,18] 17

[illegible] λέξ να είναι
ίδια [illegible] λέξ [illegible]
[illegible] – [illegible]

Όταν δεν. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] κάθε [illegible] = [illegible]
[illegible] ενιαίο. Και είναι [illegible]
[illegible] της ό [illegible]
[illegible] [illegible] η [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] της [illegible]

[illegible] οι [illegible] λέξ [illegible]
[illegible] είναι ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible]
της [illegible] [illegible] [illegible]

Επειδή η αἱ συναλλακτικαί -
ἐπαγγελματικαί πράξεις - δηλ.
οἱ κανόνες δικαίου οἱ διέ-
ποντες [illegible] ὅμιλον ειδικῶν
ἐπαγγελματιῶν τῆς σφαί-
ρας τῆς ἐμπορικῆς ἢ τοῦ δικαίου

Αφοῦ ὅμως ~~[illegible]~~
[illegible] συναλλακτικῶν πράξεων
ἐπαγγελματικῶν ἐμπορικῶν ἐπαγ-
γελματιῶν ? [illegible] δικαίου
Διὰ ὅλος ὁ [illegible]
[illegible] εἶναι ειδικὸς ἐπαγγελματικῆς
σφαίρας ἐμπορικῆς ἢ δικαίου
= ἐμπορικοῦ δικαίου

~~[illegible]~~ ἐμπορικὸν δίκαιον · ὅλον
συναλλακτικῶν ~~πράξεων~~ ἢ ἐπαγγελ-
ματικῶν ἐμπορικῶν πράξεων
= ἐμπορικῆς · δίκαιον

§ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] (Privität

– Ὀσκαδοί γονικοῦ δικαίου – γνήσιον δικαίου)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible] = [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] δικαίου

[15.21] 7

ἔλεγα καθορίσαμε θέσιν δικαιο-
η ορισμός

— ὅρον δίκαιο (δίκαιον)
η ἠθική

Δεν αφορούσε η διατύπωσή
του [illegible] ἠθική
του δικαίου.

Γνωστό ἤδη
Ἠθική αὐτονομία — δικαιο
ἑτερονομία

Ἀλλὰ του κοινωνικού ἠθικού
[illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] ἠθική

[illegible] [illegible]
[illegible] ἀλλὰ [illegible]
περί ἠθικής — αὐτονομίας

Ἐδῶ ἠθική = ἑτερονομία κοι-
νωνική ἢ [illegible] [illegible]
ἤθους

[15.22] 8

Ψάχνουν [illegible] ~~γραμμές~~ καλύτερες
εκφράσεις, τόσο σπουδαίες για
την ποιητική μας, όσο
σε όρους δε της συνείδησης
ή της [illegible] επιβάλλονται
οι τέτοιοι [illegible] τρόποι, όσο
αν μείνη και στον τόσον
άλλων καλλιτεχνών, μένουν
σε όρους τους ποιητικούς
ή σε άλλους που αφορούνε
μια ψυχολογική επίδραση
που ~~[illegible]~~ για την μορφή
του λόγου ή της ύλης.
Αυτές οι καλλιτεχνικές κατέχουν
και μέσα ακριβή την
ποιητική ιδέα.
Είναι η αλήθεια στο [illegible]

κανόνων που δείχνουν τα
[illegible] [illegible]

Περισσότεροι οι κανόνες της αρετής
ή κοινωνικοί κανόνες

Πολύ πολλοί με την εθνι-
κότητα ~~ποιητικοί~~ κανόνες
που ήρθ' [illegible] μέσα της
[illegible] της [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] που [illegible]
ή [illegible] κανόνων ιδιαίτ-
ης τον [illegible] καιρού που
[illegible] [illegible] — αλλά της [illegible]
[illegible] πολύ [illegible] της [illegible]
με [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] πρό
[illegible] [κανόνες] ~~[illegible]~~.

[illegible] ή [illegible] κανόνες
~~[illegible]~~ είναι της κανόνες [illegible]
από την [illegible]

νέα άλλη την εποχή
σ' κάθε [illegible] κακούς είναι [illegible]
ή εθνοδικαστικός ή δημοσ[illegible]
κατόπιν ή θα τους [illegible]
όσοι [illegible] εθνοδικαστής
ή δημοσιονομική κοινωνία
του σημείου

Άλλοι [illegible] ή άλλος
αφορμή της ~~[illegible]~~ ποινικής [illegible] / [illegible]
δίκης που θα μπορέσει να
συγκινηθούν

Ατομική δίκη

Δημοσιεύει για την δίκη
του κάθε ένα ορίζει για τον
εαυτό του, μια προσωπική
δίκη!

Εδώ δεν είναι του δικαστού γενικώς ~~[illegible]~~ [illegible] που το

[75, 25] 11

[illegible] ὑπάρχει διαφορὰ [illegible]
[illegible] ὅτι — [illegible] γενικὸ
[illegible] [illegible] που θέλει [illegible]
γενικοποίηση του αλόγιστου
"[illegible] [illegible] της θεωρίας μου, την
ιδέα μου κ.λ.π."

Ο χαρακτήρας της αλογικότητος
των μορφών [illegible] καθ' [illegible]
[illegible] ([illegible] [illegible])
[illegible] [illegible] για να [illegible]
τα [illegible] της [illegible]
της ιδέας

Όλοι οι [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] της ιδέας
π.χ. [illegible] αι [illegible]
[illegible] — [illegible] [illegible]
([illegible] ή για [illegible])

[15-26] 1?

δια εμέ και αυτή ~~ήταν~~ ~~ήτανε~~ είναι
κατάφωρος αδικία, όπως είναι
κατασκευασμένη — είναι μια
πανανθρώπινη [illegible] αδικία

[16-1]

Ορισμός = προσδιορισμός γνωστότερου γένους, ειδοποιού διαφοράς.

Ορισμός δικαίου:

σύνολον κοινωνικών σχέσεων με κοινόν νόημα..........

(γνωρίζομεν α) τι πράξις; (νόημα ενσυνειδήτου [?] σχήματος) β) κοινωνική πράξις γ) κοινωνική πράξις ωρισμένης κοινωνίας)

Κοινόν νόημα = όταν έχουν μια κοινή κατεύθυνση - σκοπό. (όταν τις πάρει [?] μας το νόημα γεμάτοι [?] με τον ίδιο ξένο [?] κοινό σκοπό)

β) Νόημα σχέσεων δικαίου:

α) Εξουσιαστικαί:

αναγνωρίζουσιν [?] μίαν κοινωνικήν εξουσία

είτε διότι την επιβάλλουν ή επιτάσσουν (εξουσιαστικαί)

είτε διότι ~~αν~~ βαδίζουν, εις των κατευθύνσεων εις ωρισμένην ισότητα (συντονιστικαί [?])

[16.2]

β/ φωναστικαί σημειακαί

έχουν ~~[illegible]~~ σημείον φωνής

ἢ στοιχ. δρᾷ [illegible] εἰς δύο καθο-

δικές [illegible] [illegible]. [illegible]

β/ [illegible] [illegible]. φωνής.

Κοινότερον γένος:

κοινωνική φωναστική σφαῖρα

ἢ [illegible]

κοινωνική σφαῖρα — σφαῖρα

Εἰδοποιός διαφορά:

τὸ εἶναι καθοδηγητικῆς σημειακῆς

φωνῆς

Βάσει αὐτῆς τῆς διαφορᾶς διακρίσεις

του 1/ [illegible] κοιν. — 2/ του [illegible]

κοινωνίαν 3/ [illegible]

Op.

Και φθάνομεν εἰς ορισμόν [illegible]

Δεν — το [illegible] τῶν σημειακῶν

φωναστικῶν σφαιρῶν

[16.3]

τέλος ὁρισμὸς δείκτου, ἰσόρροπον δικαίου

Δηλ. ὁρισμένης ποσότητος (ἐργασίας) = ~~ἀνάλογον~~ ἰσάξιον νομισμάτων χρηματικ. κοινωνικῶν ἀξιῶν ὁρισμένης ποσότητος (ἐργασίας)

(Εἶναι ἰσάξιον ὄνομα νομισμάτων διότι ὅλα τὰ νομίσματα ἀναφέρονται εἰς ἓν μέτρον ... ποσοῦ)

Δύναται νὰ ὁρισθῇ δίκαιον ἀκριβέστερον: ἰσάξιον ὄνομα νομισμάτων μόνον τῶν χρηματικῶν ἀξιῶν τῆς χρηματικῆς οἰκονομικῆς κοινωνίας

(προϋποθέτονται δηλ. αἱ ἀναλογικαὶ ἀξίες τῆς χ. οἰκ. κοινωνίας) (δηλ. τὰ νομίσματα κτλ).

§ Μετά [illegible] τον δικαιω-
// [illegible] η [illegible]
[illegible] ἐξ [illegible] δικαίου
[illegible] ~~[illegible]~~ τι [illegible]
πράξης :

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible]
έχουμε να [illegible] όλοι γνωρίζουμε
για πραγματοποίηση δικαιω-
η σύνδεση των πραγματοποι-
I ήσεων βλέπουμε | τι ξανα[illegible]
[illegible] στο [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] εξ [illegible]
[illegible] η [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[16.5] / 3

Μερικὰ ἄτομα, τόσον γεμάτα ἐγωισμὸν συνυφασμένον μὲ ροπὴ δικαίου, ὥστε νομίζουν ὅτι ἐγωισμός εἶναι τὸ μέτρον τῆς ἐννοίας δικαίου.

Τοῦτο [illegible] διότι τὸ [illegible] σφραγιζόμενον τοῦ δικαίου εἶναι ἡ [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ὅμως [illegible] ὅτι ἐγωισμὸς [illegible] [illegible] (ἐλεύθερα) τάξεως [illegible] διότι [illegible] δι' αὐτοῦ σφραγιζόμενα, ἀλλὰ διότι τὸ [illegible] [illegible] [illegible] δι' αὐτοῦ νὰ σφραγιζόμενα καθὲ ἐλεύθερα τάξις [illegible]

[16.6] 14

νόημα, μόνο όταν εισβάλλει
η ενάντια δύναμις φανταζο-
μένη (όταν αυτός ανοίγεται
συγχρονιζόμενος). — Chance

Chance

Τότε η 'εισβολή' είναι εξα-
γνιασμός

(Δεν είναι φυσικός ή ψυχο-
λογικός — αλληγορία).

Όσο αυτόν δεν εισέρχεται
η ενιαία φανταστική κοι-
νωνίας εμμένει ενιαία
εξαγνιασμού η σκέψη
να ξαναγυρίσουμε ενιαίο
κάτι όπως και η ψυχή όταν
συγκινείται δυνατόν να αφαιρεθεί
να ενωθεί φανταστική κοι-
νωνία

[16.7] 15

σε χειρότερο σφάλμα ἀπροσδιόριστον
ἐκείνου στοῦ φαινομενικοῦ
θέλοντας νὰ ὁρίσουν δηλαδὴ
τὸ διαχρονικὸ μοναδικό· τὸ
ἴδιο φανταστικὸ τόξο.
Φανερὸ ὅτι ~~ἐννοεῖ~~ ἡ ὁ ὅρος
δὲν ἐφαρμόζεται αὐτὸ τὸ
στοιχεῖο ἢ τὸ πραγματικὸ [illegible]
Τὸ μόνο τὸ ἀντίθετο ἡ
ἀντιθετικὰ μπορεῖ μόνη νὰ
διαθέσει καὶ συγχρόνως [illegible]
— δὲν εἶναι ἐπιχείρημα.
Δὲν μπορεῖ νὰ ἀσκήσει ἡ [illegible]
ἡ ἡ ἐπιστημονικὴ ποιητικὴ
(π.χ. ἡ μονογραφία, διηγήματα
διατριβὴ) ἡ θεματολογικὴ [?]
ποὺ δὲ ἀφορᾷ τὴν [illegible]

[16.8] 16

ίδης αιτιατικής από γης ~~ταφής~~ [illegible]

---

§ Ο ἐξαγορασμός είναι διττός: καταλογιστικός – ἀφορμητικός

ἀφορμητικός:

α/ ἀφαίρεσις ευλόγως των κληρονόμων

β/ καταλογή ἐξαγοράζουσα τη ὑπέρ των (ἀφορμητικός καταλογιστικός) [illegible] της ἐξαγοράσεως

+ καταλογιστικός ἐπίτροπος — ἀφορμητικός καθώς δικαιούται (διάταξις ὅπως ὑπό μορφήν ἀπαγγ. [illegible])

καταλογιστικός: ὅταν ἔχει τῆς της των νόμων επιλέγουσι ή εμφανίσεως των παρά της εκλογής της γενομένης

— Ο νόμος συνήθως ορίζει ότι εάν παραβιασθή θα εισάγουν ἀμέσως ἀποτελέσματα ἴσχοντα

κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ φάρμακα

ἀλλὰ ἡ φύσις τοῦ νοσοῦ =

κένωσις

Κένωσις δύο εἰδῶν

1/ φυσική minus quam perfecta .- Ἐδῶ ἡ φύσις ἐπι-
χειρεῖ ὡς εἰσροῦσα τὸ φαρμα-
κευτικόν, - [illegible] τὸ φαρμα-
κευτικόν

3/ καταπόρθωσις minus quam perfecta τῆς [illegible]
[illegible] ἡ [illegible] τῆς [illegible]
νομία 2) [illegible] lex perfecta

[illegible] τὸν [illegible] εἰς [illegible]
ἀλλὰ μὲ τὸν [illegible]
γ τῆς [illegible] [illegible]

lex imperfecta [illegible]

Ἡ αὐτοβουλος ἀπαλλαγή: δὲν [illegible]
νὰ τὴν χαρακτηρίσωμεν ὡς
[illegible] ἀναγνώρισις τῆς
[illegible] τοῦ δικαίου

[16.10] 18

Το ἐνσυνείδητο ὑπάρχει καί
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] καί ἀντιδιαστέλλεται, ἐξ [illegible]
[illegible] ἀσυνείδητο
Ἐδῶ ἀρχικῶς [illegible] [illegible]
[illegible] παλινδρομικῶς [illegible]
[illegible] [illegible] παλινδρόμησιν [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] – [illegible] [illegible]
Κατά τοῦτον παλινδρόμησις [illegible] [illegible]
μέ [illegible] [illegible].

§ Το δίκαιο [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] τῆς κοιν. [illegible] [illegible]
– Ἐξωτερικές ἤ [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[16.11] 19

Α/ Ἐγκαθίσταται ἐξουσία κατόπιν ἀρχῆς ὑποκαταστάσεως;

Διττῶς

1/ Νομ. ἐξουσία ὑποκαθίσταται εἰς ἀνώτερη καταστατική ἐξουσιαστική κοινωνία

Ἀλλὰ αὐτὴ δικαιοῦται νὰ ... δικαίου, διότι ... αἱ ἐξουσιαστικαὶ ἀρχαὶ ... ὑποκαταστάσεως ... καὶ ... ἐντελῶς ... ὡρισμένων ὅρων (Verdross)

2/ Ἐξουσία ὑποκαθίσταται εἰς ἰδίαν αὐτῆς ἐξουσίαν

π.χ. ἐφ' ὅσον ... ὑποκαταστάσεως εἰς ... ἐξουσιαστικῆς — ἐφ' ὅσον ο

[16.12]
20

δεσμευτικὸς εἰς νομοθ. ἐξουσίαν
κ.λ.π.:

π.χ.: ὅταν [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], δεν
τα [illegible] [illegible] ἐξουσία
[illegible] [illegible] ἀφορῶσιν
δικαιώματα, [illegible] νόμους της

Ἐξουσία = σύνολον ἐξουσιαστικῶν
ὀργάνων ([illegible]) –

Δεν μπορεῖ να [illegible] ὅτι
ἐξουσία [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible]

[96.13]

[illegible] γεγονότα· ἡ φωνὴ [illegible]
[illegible] [illegible] νὰ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[16.14]

Αλλά και εδώ τέλος ~~αισθητικώς~~ λόγιοι

III Ενεργεί ~~[illegible]~~ αποκλειστικώς η [illegible]
(υπό ανώτερα κριτήρια) διότι
οι φύλακες των [illegible]
ορθών είναι και αποκλειστικοί

ολικά καθαγιασμένη [illegible]
[illegible] και [illegible] η [illegible]
[illegible], ότι οι [illegible] έχουν
[illegible] [illegible], όταν έχουν
[illegible] [illegible] η [illegible] [illegible]

~~[illegible]~~
ὅτι:

[16.15]

ορίζει γνωρίζει τα είναι φορμα-
λιστική ή υποκειμενική.
Φόρμα είναι φόρμα μόνο
καθ' όσον υπάρχει φορμαλιστικά
— εν αγνοούντας σ' αυτήν για
τα φορμαλιστικά στοιχεία
η ίδια ορίζει όχι γνωρίζει
ν' έχει η υποκειμενικά στοιχεία
και όσον έχει αυτά τα στοιχεία
δεν είναι φόρμα.
Εφ' όσον όμως διακρίνει και
στοιχεία αδύνατον σήμερα
τόσο η αντικειμενική φόρμα
κι δεν υπάρχει ούτε υποκειμενικό — [illegible] φόρμας ίδιαν σημασίας
[illegible] όπως άλλες ναι.

[16.17]

§ Αφ. [illegible] ~~[illegible]~~
εν δογματική [illegible] εμπειρική
~~[illegible]~~ κρίσης δηλ. [illegible]
κρίσης.

[illegible] κοιν. κρίσης αι
[illegible] [illegible] εις
[illegible] κοινωνίας
αι [illegible] αλλά
αι [illegible]
[illegible] εμπειρικάς
[illegible] εμπειρικάς κοινω-
νικάς κρίσης — ~~[illegible]~~
κοινωνικάς — [illegible]
~~[illegible]~~ κρίσης — γ' δη
1ο) [illegible]

[16-18]

Ἔχομεν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] do no [illegible]

[16-19]

[illegible]

νά [illegible]

τό [illegible]

[illegible]

([illegible])

τὴ ἐποχή, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀλλά [illegible]

[illegible]

[illegible] τῆς ἐποχῆς [illegible]

[16-20] 24

ἡ τοιαύτη ἀλήθεια δέχεται αυτο-
ὅτι [illegible] βασικό ἤ ~~[illegible]~~ [illegible]-
[illegible].

Ἀλλ' ἐπειδὴ ~~[illegible]~~ εἶναι [illegible]
ὅτι τοιαύτη ὑποθετική ἀλήθεια
δέν ὑπάρχει, τότε δύο [illegible]
[illegible] [illegible] ὑπάρχουν
δύο ἀλήθειαι [illegible] [illegible]
θέσεις, ή [illegible] [illegible] ή
ή [illegible], ή ἀλήθεια [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible], ἀλλά [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[96.21]

9

Εφθάσεις εκεί αν υπάρχουν
αρνητικαί αισθήματα οργής
όχι ακολουθήματα αλλά εξουσια-
στικαί

— βούλημα αυθαίρετο (Willkür)

αρνητική ~~αξίωμα~~ ορέξις ανήδετος προς
έννοιαν

αρνητική ορέξις εξουσίας ανήδετος
προς ανάγκην επιτυγχάνει την
εξουσία, ικανοποιήσεως ιδέ-
α κοινωνικής αξίαν (εξουσίαν) (ιδέα δ.)
θετική ορέξις εξουσίας ανήδετος κ.
ανάγκης ανήδετος προς ιδέαν δ.
(βλ. αρχή δικαιοσύνης)
δεν καλλιεργείται από αρνητικού
κανόνα

[16.22]

Αφού δεκτόν και [illegible] [illegible] μιας ευρωπαϊκής ποιήσεως κ.τ.λ. να είναι τέλειος [εν τη ουσία των] προς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ποιήσεως [illegible] ιδέαν [illegible] σ' [illegible]

Τέλειος είναι όταν [illegible] να είναι εν τη ουσία [illegible] [illegible] [illegible]

[16.28] 80

ν' της ιστορικής μου

Όλα σημερινά ποιήματα
ορισμένων γ' μερών ιστορ. ποι-
ητικού μήκους αξίαν - ισχύ
των δεν είναι ιδέαι, ιδεολο-
γία, δίκαιον κ.λ.π. — είναι
αρνητικαί σήμερα, — ανδρει-
σίαι

Αλλά όλα τα ποιήματα ισχύουν
με αυτά καθ' εαυτά αφ' ότου
μέσα σημειωμένων αληθι-
νών μερών — όμως χάνουν τό-
τε αυτά ισχύουν να ισχύου-
σιν αυτάρκη, αρνητικά
αφού ποιήματα, δεν χρειάζεται να
ισχύουν

Δίκαιον δεν είναι καθ'

[illegible] φωνής τινός του
[illegible] [illegible] [illegible]
η ικανοποίηση δικαίου κάθε
ικανότητας — αλλά μόνον εκείνης
του δελεαστού επαγγελίας ό-
[illegible] δικαίου η κοινωνίας, του
είναι το [illegible] μεταξύ της
η ~~Δ~~ τέχνη με τ' άλλο το δικαίω-
— η δεν είναι [illegible]

Το δικαίωμα αναγνωρίζει η
δικαιοσύνη (η φωνή) αλλά δεν ικανοποιεί
με αυτήν — ο ποιητής της
ου της επαγγελίας, η ιδιοτε-
λής ανάγκη, η αγάπη του
το καλό δίκαιο, η αλήθεια
μου

Κοινωνία: ~~ἕνωσις κοινωνίας~~ σύνολον προσώπων διατηρούντων τὸ αὐτὸ νόημα, ~~[illegible]~~ (ἢ τοῦ ποσοῦ δι' οὗ καὶ) διατηροῦσα μορφῆς συνόλου κοινωνικοῦ.

~~[illegible]~~ [illegible] ἀδελφοί / ([illegible]

Κοινωνίαι διαφέρουσαι.

'[illegible] ἡ γῆ

[illegible] κοινωνία.

[illegible] = ὧν ἡ λέξις [illegible] ἡ διατηροῦσα τοῦ ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Εἴδη [illegible] κοινωνιῶν

Πρώτο θέμα: Σύνθεση δ. της κοιν. – και δ. της κοιν. και

Τελικά αυτό το θέμα: –

1) Ποιοδεικτικός δ. της [illegible] εποχής –
δι αυτού της ποιοδεικτικής, γνώσης εννοιών δ.
– αυτό και γνώσης – ανάλυσις της γνωστής εποχής

2) πρακτική χρησιμότης να βγάζουμε [illegible]
δια της κοινωνίας και εφαρμογή δ.
π.χ.

Προχωρούμε από σημαντικότερον [illegible] κοιν.
γνώση – ([illegible]) – ορθή

Ως το [illegible] [illegible] της πρακτικής
φιλοσοφίας. Αλλά [illegible] για δεν είναι
να δείξουμε πρακτ. φφ. – [illegible] όμως
[illegible] [illegible] αυτής της [illegible]
να [illegible]

Αυτή είναι [illegible] φφ. δ.

<u>Παρένθεσις</u>: Τι είναι φφ. δ.,
1) όχι [illegible] [illegible] – [illegible]
2) [illegible] φφ. γ δ. [illegible] ([illegible])
= φιλοσοφία

[17.3]

ως εντολο αναποσπαστος από γγ. γενικ

Και εν γγ. καθ' [illegible] προϋποθέτει [illegible] [illegible] γγ. δ. προϋποθ. ιδικη η ιδικη προϋποθ. ορισμένη [illegible] [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] και διδασκαλία

Ο όρος αν αρχή η [illegible] προϋποθέσεις και [illegible] ορισμένη [illegible] η [illegible] [illegible] εν γγ. δ

Αλλά [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] δηλαδή.

[illegible] εν [illegible] [illegible] [illegible] δηλαδή. — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~

<u>Παρατ.</u> δηλαδή νομ. εντολ

Ποια [illegible] [illegible]; Ποια [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; Ποια [illegible];

[illegible] [illegible] [illegible] νομ. εντολ. [illegible] [illegible] εν γγ. δ.

Αλλά η γγ. δ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] γγ.

Ερχ. [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible]

[17.4]

[illegible]

Το ποίημα = ένα αὐτόνομο, αὐτάρκες

~~[illegible] ἀπόλυτη ἐκλογῆς~~

[illegible] ποιημάτων = σκοπός
(κατά [illegible] [illegible] [illegible] [illegible])
με πολλά σκοπόν = ιδέα.

Ὑπό τίτλου τοὺς ὅρους ἀπολύτη
ἐκλογῆς.

[17.5]

[illegible] το [illegible] και [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] θα [illegible] [illegible]
[illegible] ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible])
ή [illegible] μαθήματα)

[illegible] [illegible] [illegible] θα [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] το [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ! = [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] !
~~[illegible]~~ — [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] = [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] = [illegible] [illegible]

[illegible] = [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible]

[illegible] = [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] = [illegible] το [illegible] [illegible] [illegible]